

Halkın Günlüğü

YIL: 2 SAYI: 17 1-16 NİSAN 1998 FİYAT: 150.000 (KDV DAHİL)

Newroz ateşi halkların meşalesidir

✓Zulme ve baskıya karşı isyanın ve zaferin bayramı olan Newroz, Kürt illeri başta olmak üzere yaşadığımız coğrafyanın tüm bölgelerinde büyük coşkuyla kutlandı. Alanlara çıkan onbinlerce kişi Newroz'u özüne uygun kutlarken, devletin "nevruz" laştırma oyununu da boşa çıkardılar. Birçok ilde kutlamalara yapılan saldırılar sonucu yüzlerce kişinin yaralanmasına rağmen, halk, kolluk kuvvetlerine karşı militanca direnip yanıt vermesini de bildi.

● Sayfa 5-6'da

"Geleceğimizi Çete Adaleti Yargılayamaz" diyen

ÖĞRENCİ

GENÇLİK, İSYAN ETTİ

✓ Meclis'te pankart açtıkları için toplam 96 yıl cezaya çarptırılan öğrenciler, 18 Mart günü dava Yargıtay'da görüşülürken birçok ilde alanlara çıkan arkadaşları tarafından sahiplenildi. Başta İstanbul, İzmir ve Ankara olmak üzere birçok ilde alanlara çıkan öğrenci gençlik demokratik, özerk ve bilimsel eğitim taleplerini haykırırken, esir kampındaki arkadaşlarının da serbest bırakılmalarını istediler.

● Sayfa 7'de

BU DEFA OLMADI, BİR DAHAKİNE MUTLAKA...

İnsanın insana karşı şiddeti, sınıfların tarihi kadar eski, bir o kadar da değişken ve çeşitlidir.

Dönüp toplumlar tarihine baktığımızda, deri yüz-mekten kazığa çıkmaya, kırbaçlamaktan zincire vurmaya, kürek cezasından sürgüne, idamdan toplu katliama, yeraltı mahzenlerinden, çok değişik işkence yöntemlerinden, sokak infazlarına ve değişik yapılarda zindanlara kadar daha birçok zor ve şiddet araç ve yöntemi egemen sınıfların elinde sömürü ve baskı sistemlerini sürdürmenin temel olanakları olagelmıştır.

Temel belirleyeni sınıfsal çelişki ve çıkar karşıtlığı olan her toplumsal sistemde zulüm ve zorbalık sömürücü sınıfların yegane iktidar biçimi olmuştur. Bu zulüm ve zorbalık araçlarından biri olan zindanlar ve zindancılık politikası her tarihsel evrede sömürücü sınıfın elinde sömürülen işçi sınıfı ve emekçi halklara karşı en etkili silahlardan biri olagelmıştır.

HER SINIF KENDİ SİYASAL TEMSİLCİLERİ ÖNCÜLÜĞÜNDE VE KARAKTERİNE UYGUN YÖNTEMLERLE SAVAŞ SÜRDÜRÜR

Kendi sınıfsal çıkar ve geleceği uğruna en insanlık dışı araç ve yöntemlerle işçi sınıfı ve emekçi halkların gelecek umutlarını kıran, değerlerini kıreten sömürücü sınıf, iktidarda olmanın avantajını da kullana-

rak kanun, yasa ve kurumlarıyla bütün barbarlık ve insanlığa aykırı olan her şeyi değer olarak topluma dayatmaktadır.

İşçi sınıfı ve ezilen emekçi halkların gelecek umut ve çıkarları uğruna bu sömürücü düzenle her koşul ve mekanda savaşmayı amaç edinen devrimciler, yaşamın her alanında zulme ve zorbalığa, onun yasa ve yasaklarına karşı devrimci inanç ve iradeleriyle savaşmayı yaşamın bir zorunluluğu sayarlar. İşkence tezgahında olmak ya da zindanlarda olmak bizleri bu amaç ve prensiplerden uzaklaştıran değil, tam tersine sınıf düşmanlarımızla her düzeyde savaşı yoğunlaştırmamızın gerekçesidir.

Bu bilinçle ve inançla 26.03.1998 tarihinde Ankara Merkez Kapalı Cezaevi 5. Koğuş'ta bulunan **EKİM, TKP(ML)** ve **TIKB'tutsaklar olarak sürdürmekte olduğumuz özgürlük eylemi çalışmamız düşman tarafından bir biçimde farkedilmiş ve boşa çıkarılmıştır.**

Devrimci dayanışma ve siper yoldaşlığının gerektirdiği özgüveni, emek ve özveriyle yoğunlaşmış bu özgürlük eylemi çalışmamızın düşman tarafından boşa çıkarılmış olmasını sadece kendi payımıza geçici bir başarısızlık sayıyor ve bir dahakine mutlaka başaracağımızı inançla haykırıyoruz.

O Duvar, Duvarınız; Vız Gelir Bize

Vız!

Zindan Duvarlarınızı Aşacağız, Düzeninizi Yıkacağız!

Yaşasın Devrimci Dayanışma!

Ankara Merkez Kapalı Cezaevi (5.K.)

EKİM, TKP(ML), TIKB Dava Tutsakları

HALKIN GÜNLÜĞÜ'NE MERHABA!

Bizler yurtdışında yaşayan Halkın Günlüğü gazetesi okurları olarak, içinde bulunduğumuz mevcut durumu da gözönünde tutarak, çeşitli milliyetlerden işçi sınıfının ve halkın sözcüsü olan gazetemizi desteklemek amacıyla aramızda topladığımız 1950 DM ile 2 adet fotoğraf makinesi, 5 adet ses kayıt teybi, 1 adet el radyosu, 1 adet telesokreter ve 10 çift ayakkabıyı sizlere iletiyoruz. Sizlere ulaştırdığımız bu kampanyayı, Türkiye ve Türkiye Kürdistanındaki Halk Savaşı bayrağını kanlarıyla kızılaştıranları; zindanlarda ölümü küçülterek yenen özgürlük savaşçıların baş eğmez onurlu mücadelelerini; düşmanın her alanda zalimce saldırıp, yıldıramadığı işçilerin, köylülerin, memurların, öğrencilerin haklı mücadelelerini desteklemenin bir ifadesi olarak gönderiyoruz. Kampanyaların salt parasal alınması, özellikle ideolojik ve siyasi yönünün berrak bir biçimde ön planda tutulması gerekir. İdeolojik ve siyasi mücadelenin önemli bir mev-

zisi olan gazetemize de bu konuda sorumluluklar düştüğünü söylemeye gerek yoktur. Okur olarak bizlerin de sizlerden istediğimiz bazı şeyler bulunmaktadır. Bunlar; içi boş, dili anlaşılmasız yazıların olabildiğince azaltılması, çizgiyi revize eden anlayışların yayınlanmaması, sağlam ideolojik bir zeminde kalmaya kararlı olmanızdır. Unutmayın ki siz, çeşitli milliyetlerden işçi sınıfının ve halkın sözcüsünüz!

Göppingen ve Augsburg HALKIN GÜNLÜĞÜ Okurları

HALKIN GÜNLÜĞÜ EMEKÇİLERİNE,

Bizler; Avustralya'da bulunan Halkın Günlüğü okurları olarak, her türlü baskı, yıldırma, toplatma, cezalar yağdırma, gözaltına alma ve hatta kapatma gibi uygulamalara maruz kalan bütün milliyetlerden ezilen halklarımızın gözü, kulağı ve susmaz sesi olan gazetemize gücümüz oranında destek olalım dedik ve bu amaçla aramızda topladığımız 3330 Avustralya dolarını sizlere ulaştırıyoruz.

Önümüzdeki süreçte de sizlerin yanınızda olduğumuzu belirtir, tüm gazete emekçilerine saygılarımızı sunar, sosyalist bilinç, dürüst haberleşme ve örnek gazetecilik yolunda sebat etmenizden başarılar dileriz.

HALKIN GÜNLÜĞÜ Okurları Avustralya

TEŞEKKÜRLER

Bergama Esir Kampı'nda bulunan **TKP(ML)-TIKKO** dava tutsakları, 1 ay sığara içmeyerek elde ettikleri 14.000.000 lirayı destek amacıyla gazetemizin İzmir Bürosu'na bağışlamışlardır. Göstermiş oldukları bu özveri ve duyarlılıktan dolayı kendilerine teşekkür ediyor, mücadelelerinde başarılar diliyoruz.

Halkın Günlüğü Gazetesi

Sanılmıyın onlar unutuldular
her gecenin sabahında onlar var
sanılmıyın onlar yitip gittiler
her gecenin sabahında onlar var

ÇIKTI

İRTİBAT:

Halkın Günlüğü Merkez Bürosu Ve Temsilcilikleri
Yüz Çiçek Açsın Kültür Merkezi
Belge Yayınevi

Derleyen: Can Ali Uğur

25. ÖLÜMSÜZLÜK YILDÖNÜMÜNDE MAOİST ÖNDER İBRAHİM KAYPAKKAYA'YI ANMA GECESİNE KATIL!

PROGRAM

★ Grup MÜZLÜR
★ Koma AMED
★ Züğürlü BEREPE
★ Grup BUMERANG
★ Partizan Özanlar

★ Ferhat TUNÇ VE ORKESTRASI
★ Emre SALTİK
★ Mazlum ÇİMEN
★ Erdal ERZİNGAN
★ Özlem ÖZDİL
★ Arzu GÖRÜCÜ
★ Ahmet TELLİ

★ E. Ali YAĞAN
★ Mehmet ÇETİN
★ Hidir ULUDAĞ

Enternasyonal Delegasyonları:
★ DEH Komitesi
★ Kardeş Parti Delegasyonları
★ Kuruluş Tanıkları
★ Şehit Aileleri
★ Gerilla Konuşuyor
(Sinevizyon)
★ Konuşmalar (Öncü ve Mesajlar)
★ Folklor
★ Dia

2 Mayıs 1998 "Saat: 16:00" SPORHALLE KÖLN

I. KAYPAKKAYA'YI Anma Gecesi Tertip Komitesi

Devrimci kitle hareketi ve devrimci sorumluluk

MGK '97 yılının başından itibaren yapay olarak yarattığı "şeriat tehlikesi"yle kendine belli bir kitle tabanı oluşturmayı başardı. DİSK, TÜRK-İŞ, TESK gibi sayılı kitle örgütlerinin "sivil inisiyatif" adı altında açıktan MGK sendikacılığına soyunmalarıyla birlikte süreç, esas olarak hakim sınıfların istemleri doğrultusunda evrildi. Reformist ve oportünist küçük-burjuva örgütlerin büyük bir kesiminin "ne şeriat, ne darbe" ve "ne Refah-Yol, ne hazır-ol" şiarıyla nesnel olarak MGK'ya yedeklenmeleriyle birlikte hakim sınıflar, sosyal ve ulusal kurtuluşçu güçler karşısında düştükleri açmazlarını nispeten giderme imkanlarını elde ettiler.

Kendi aralarındaki klik dalaşlarında geniş bir yelpazecinin desteğini arkasına alan MGK, '97 yılı boyunca yaptığı hamlelerle hakim klikler arası iktidar dalaşında rakipsiz olduğunu da ortaya koydu. Kitle hareketlerinin ko-

münist ve devrimci önderlikten yoksunluğunu ustaca kullanan MGK, başta ulusal ve toplumsal kurtuluşçu gerilla güçleri olmak üzere düzen dışı her dinamiği acımasızca ezmeye çalışmış ve tüketiciliklerini aşmaya çalışarak savaş güçlerini yeniden tahkim etmiştir. Bu süreç boyunca istikrarsız bir şekilde parlayıp sönen kitle hareketinde belli bir kırılma yaratmayı başaran hakim sınıflar, bütün güç ve olanaklarıyla Kürt coğrafyasında ve Karadeniz'deki gerilla güçlerine yüklenerek gerillayı "marjinalleştirme"ye çalışmıştır. Varolan ekonomik ve siyasi istikrarsızlığı derinleştirme-nin en belirgin etmeni olarak görülen gerilla güçleri ideolojik, politik ve fiziki saldırılar başta olmak üzere çok yönlü saldırılarla tasfiye edilmeye çalışılmışsa da, bunda başarılı olunamamış, tersine '97 yılının son aylarında ekonomik ve siyasi krizin giderek derinleşmesi gerçeği kitlelerin gözlerinden kaçınılamamıştır.

"Demokratik, laik ve sosyal hukuk devleti" demagogisiyle oluşturulmaya çalışılan ideolojik ablukanın verili koşullarla çatışmasıyla birlikte, Susurluk rezaletinin birinci yıldönümü olan 3 Kasım '97 tarihinden itibaren kitle hareketi kendi mecrasında ak-maya ve faşizmin çıplak yüzü olan polis copu, jandarma dipçisiyle çok daha yalın bir biçimde yüzyüze gel-meye başladı. Sınıf hareketi, devrimci öğrenci hareketi, devrimci memur hareketi, önderliksizlikten dolayı bölük-pörçük olsa da, hakim sınıfların "siyasi istikrarsızlık aşılması" demagogisini parçalayarak '98 yılıyla birlikte MGK sendikacılığını ve solculu-ğunu da tepeleyerek kendi gerçek mecrasında akma yönelimine evril-meye başladı. Önderliksizlik olması-na karşın, kitleler, ağızlarına çalın-mak istenen bir parmak balı ellerinin tersiyle geri iterek, demokratik ve si-yasi talepleri etrafında hareketlene-rek MGK'nın beklentilerini esasta darbelemeyi başarmıştır. Bu duru-mun temel verilerini şöyle özetle-mek mümkündür: Öğrenci gençliğin özerk, demokratik, bilimsel ve para-sız eğitim temelinde yükseldiği mü-cadele daha kitlesel bir niteliğe bür-ünmektedir. Sivil faşist hareket ile birlikte devlet terörünün en katmerli-si dahi öğrenci gençliğin mücade-le-sinin kararlılığını sarsamamaktadır. Emekçi memur hareketinin grevli-toplu sözleşmeli sendika hakkı için Kızılay Meydanı'ndaki direnişleri ve bunun ülkenin dört bir yanına adım adım yayılması, bu alanda da hare-ketin daha kararlı bir duruşa evrildi-ğinin göstergesidir. Reformist KESK yöneticilerinin hareketin radikalleş-mesini önlemeye yönelik çabaları, memur hareketindeki devrimci, re-formcu ayrışımını daha da netleştir-miş ve devrimciler için küçümse-meyecek olanaklar ortaya çıkarmış-tır. Emekçi kadın hareketinin komü-nist, devrimci hareketin tarihi boyun-ca nicelik ve nitelik olarak en gör-kemli dönemini yaşaması, bu alanda da hangi hattan ve nasıl yürünmesi gerektiğini ortaya çıkarmıştır.

Susurluk devletine yönelik yığmsal tepkileri nispeten kendine yedekle-meyi başaran hakim sınıflar, Gazi, 16 Mart ve Halepçe katliamlarının yıldönümünde bunu başaramamış ve bu alanda da yüzbinlerin komünist ve devrimcilerin perspektifi doğrultu-sunda sokakları özgürleştirmesini en-gelleyememişlerdir. Faşizmin, Orta-doğu halklarının diriliş ve direniş bayramı olan Newroz bayramını Nevruzlaştırma çabalarına başta Kürt

ulusundan emekçiler olmak üzere, çeşitli millet ve milliyetlerden milyo-na varan emekçinin ulusların kendi kaderini tayin etme hakkı, halkların kardeşliği ve tam eşitliği talepleriyle Van'dan İstanbul'a kadar hayatın her alanında istem ve eğilimlerini ortaya koymaları ve adeta '90'lı yılların başındaki serhildanları andıran dövüş-kenliği sergilemeleri, bu alanda iz-lenmesi gereken çizgiyi de ortaya

TKP (ML), PKK ve DHKP-C gibi silahlı savaşımı temel alan partilerin saldırıların hedefine oturtulduğu bir önceki MGK kararlarında da mevcuttur. MGK medyasının bir ağızdan faşist Türk ordusunun Şırnak operasyonunu öve öve bitirememesi ve kontrgerillanın sözcülerinin "İstanbul'u TIKKO'dan temizledik" söylemleri bahar saldırısı-nın psikolojik ayağını oluşturmaktadır. Bir yandan Maoist parti güçlerinin "Gazi'nin, Taksim'in provakatörleri" olarak "teş-hir" edilmesine çalışılırken, öte yandan da, partinin ge-rilla alanlarına yoğunlaş-ma, derinleşme yönelimleri-nin boşa çıkartılması amaçlanmaktadır. Faşizmin bu saldırısının, esas olarak gerillayı şehirlerdeki bileşenlerinden yoksun bırakmayı amaçladığı açıktır. HADEP'e yönelik saldırılar da bu kapsam içerisindedir.

koyuştur.

Özet olarak belirttiğimiz bu verilerin ortaya çıkardığı sonuçlara bakıldığında, önümüzdeki sürecin hangi yönde evrileceğini ortaya koymak zor değildir.

Birinci olarak; hakim sınıfların "yeni-den yapılandırma" dedikleri sürecin boşa çıkartılmasının temel güçlerinin ulusal ve toplumsal kurtuluş güçleri olduğunun tartışmasız bir şekilde ortaya çıktığı gerçektir.

İkinci olarak; düzeniçiliğin ve reformizmin devrimci kitle hareketini MGK'ya yedekleme çabalarının eski-gibi kolay olmayacağı gerçektir.

Üçüncü olarak; ulusal ve toplumsal kurtuluşçu güçlerin devrimci eylem birliğinin yakıcı bir şekilde kendisini dayattığı gerçektir.

Dördüncü olarak; komünist ve devrimci iradenin sınıf ve kitle hareketinin önderliklik durumuna yanıt olma zorunluluğunun gerçektir.

Komünist ve devrimci harekete emsalsiz olanaklar sunan bu durumun yeterince kullanılabildiğini söylemek ne yazık ki mümkün değildir. Bunun en temel nedenlerinden biri politik devrimci yapılanmaların örgütsel durumu iken, diğer önemli nedeni de küçük-burjuva grup kaygılarıdır. Devrimin ve halkın çıkarları temel alınarak daha geniş halk yığınlarını kendi deneyimleri üzerinde eğitme ve bunu örgütlü bir güce dönüştürme yerine, grup ihtiyaçları ve küçük-burjuva grup rekabeti temel alınarak hareketin daha da kitleselleşmesi dar-belenmektedir. '96 1 Mayıs'ı ile doğrudan çıkan ve o tarihten bugüne kadar devam eden kitle hareketini kendi grup ihtiyaçlarına göre kullanma anlayışı giderek tehlikeli bir noktaya varmaktadır. Bu durum, hakim sınıfların, reformistlerin, komünist ve devrimcilere yönelik demagogik saldırılarına azımsanmayacak olanaklar sunmaktadır. Küçük-burjuva grup kaygılarını ön planda tutan hareket tarzı, bir yandan devlet provakasyonuna zemin hazırlarken, öte yandan da, halkın devrimcilere olan güvenini zedelemektedir.

HALKIN ÇIKARLARINI GRU ÇIKARLARININ ÜSTÜNDE TUTMAYAN BİR HAREKET TARZI KABULLENİLEMEZ!

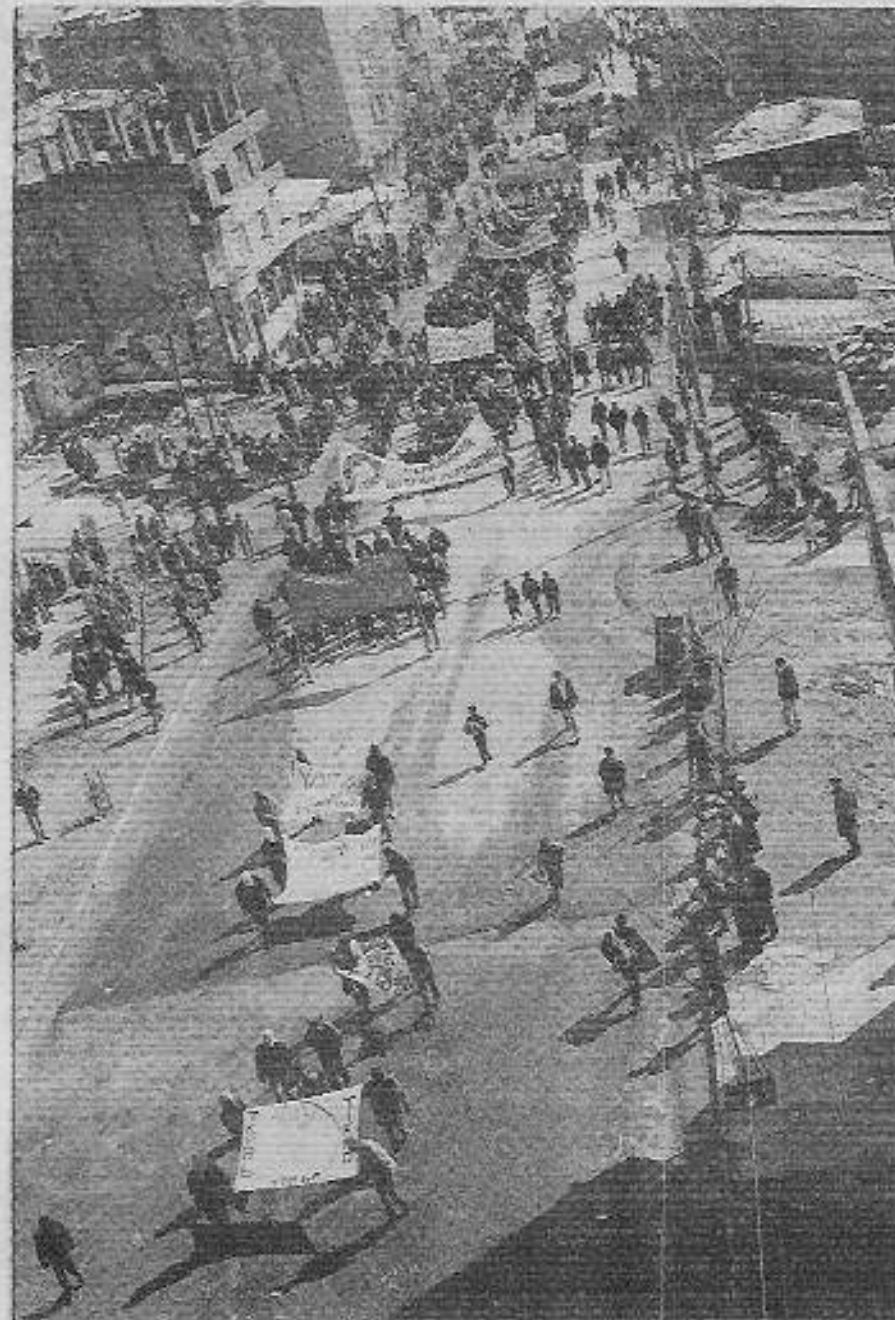
"1 Mayıs alanındaki halktan insanlara zarar verme, yağmalama, çiçekleri ve trafik lambalarını kırıp-döke gibi kimi aşırılıkların yanlışlığına dikkat çekmiştik. Devrimciler ne olursa olsun hedefini iyi seçip, bilincine ve kitlesine hakim olmak zorundadır. Bu yüzden hangi neden gösterilirse gösterilsin bu gibi aşırılıkları eleştirdiğimizi belirtiyoruz.

Diğer eleştirdiğimiz ve üzerinde önemle durduğumuz bir konu ise grupçuluktur.

Son dönemlerde devrimci örgütler arasında dostluk temelinde gelişen devrimci eylem birlikleri, devrimci hareket açısından olumlu bir gelişmeydi. Bu gelişme yine devam etmekte. Ama kimi devrimci örgütlerde dönem dönem ortaya çıkan grupçuluk göstermektedir ki, bu hareketler grupçu davranışlarını özenle korumaya çalışıyorlar." (16 Mayıs '96 tarihli Partizan Sesi Gazesi)

İki yıl önce, '96 1 Mayıs'ındaki bu uyanılarla birlikte, bu alandaki zaafiyetlerin azalması için sorunun dostça eleştirisi süzgecinden geçirilmesi gerektiğini ve dostlarımızın bize yönelik eleştirilerine açık olduğumuzu belirtmiştik. Ancak 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde ve Gazi Katliamı yıldönümündeki anti-faşist gösteride de tıpkı '96 1 Mayıs'ında olduğu gibi küçük grup kaygıları temel alınarak hareket edilmiş ve devrimci olgunluk hiçe sayılmıştır. Ulusal güçlerle yakalanan eylem birliğinde etkisiyle, binlerce emekçi kadın ve erkek çocuklarıyla birlikte devrimci bir duruşla Taksim Meydanı'na akarken, kronik hastalık tekrar nüksetmiş ve kitle, iradesinin dışında bir çatışma ortamına sokulmuştur. Kitlenin güvenliği hiçe sayılarak "bir adım önde olmak" adına meşru zemindeki eylem korsan bir gösteriye çevrilmiş istenmiştir. Özgürlük Örgütü Güçte Kadın Platformu'nun aldığı kararlar hiçe sayılarak, adeta 30-40 kişilik grupların iradesi onbinlere dayatılacak kadar hoyratça davranılmıştır. Bunun yanı sıra "militan devrimcilik" adına esnafın işyerleri tahrip edilerek, esnaf adeta MHP'li faşistlerin kucağına itilmiştir. Gazi'nin yıldönümünde de, askeri kıyafetlerle rap rap yürüyüşler örgütlenerek "ne kadar güçlü olduğuna" sergilenmeye çalışılmıştır.

Sadece aktardığımız bu iki örnek daha küçük-burjuva grup kaygılarının ne derece itici bir hal aldığına kanıttır. Bu hareket tarzının, halkın çıkarlarının küçük-burjuva grup çıkarlarına feda edildiği gerçeğinin yanı sıra, devrimci örgütler arasındaki devrimci dostluk ve güvenide sarstığı açıktır. Halkın ve devrimin çıkarlarına hizmet etmeyen bu hareket tarzı mahkum edilip terkedilmedikçe, isticrarlı birliklerin örgütlenmesi de giderek zorlaşmaktadır. Halbuki devrimci kitle hareketinin yarattığı olanaklar devrimci örgütlere tersini dayatmaktadır. Yani bu süreci daha ileri bir noktaya taşımak için daha üst boyutlarda birlikte duruşlar örgütlemek gereklidir. Bunları söylerken devrimci politik yapılanmaların iradesi dışında hiçbir aşırılığın olmayacağını söylemiyoruz. Kitle hareketinde, inisiyatif dışında eylemin amacını aşan pratiklerin olabileceğinden doğal karşılarıyoruz. Ancak bu, eylemin amacını aşan pratiklerin "bir adım önde olmak" veya "militan devrimcilik" adı-

na teorize edilmesini doğal karşılamayı gerektirmez. Kimi küçük-burjuva örgütlerin bazı kaygılarından dolayı bu anlayışları eleştirip mahkum etmemesi anlaşılabilir. Ancak bağından beri silahlı savaşı temel alan ve bu perspektif doğrultusunda beşyüz civarında şehit vermiş bir hareketin "bedel ödemeyi göze alma" gibi çığ bir eleştiriye maruz kalmasının beş para değer olmayacağı açıktır.

Dikkat edilirse, faşizm, bahar saldırısını gerilla güçlerine ve onun şehirlerdeki bileşenlerine karşı koordineli olarak tırmadığını durumdadır. Silahlı savaşı veren devrimci yapılanmaların saldırının temel hedefi durumunda olduklarını aylarca önce belirlemiştik. TKP(ML), PKK ve DHKP-C gibi silahlı savaşı temel alan partilerin saldırıların hedefine oturtulduğu bir önceki MGK kararlarında da mevcuttur. MGK medyasının bir ağızdan faşist Türk ordusunun Şırnak operasyonunu öve öve bitirememesi ve kontrgerillanın sözcülerinin "İstanbul'u TIKKO'dan temizledik" söylemleri bahar saldırısının psikolojik ayaklarını oluşturmaktadır. Bir yandan Maoist parti güçlerinin "Gazi'nin, Taksim'in provakatörleri" olarak "teşhir" edilmesine çalışırken, öte yandan

da, partinin gerilla alanlarına yoğunlaşma, derinleşme yönelimlerinin boşa çıkartılması amaçlanmaktadır. Faşizmin bu saldırısının, esas olarak gerillayı şehirlerdeki bileşenlerinden yoksun bırakmayı amaçladığı açıktır. HADEP'e yönelik saldırılar da bu kapsam içerisindedir.

Özetlemek gerekirse; yükselen devrimci kitle mücadelesinden; kitlelerle bütünleşme, onları örgütleme ve gerilla mücadelesinin hizmetine sunma yönelimi çıkartılmalıdır. Başkan Mao'nun "Düşman bize saldırıyorsa bu iyidir" belirlemesi, bizim kitle hareketiyle bütünleşmedeki ısrarımızın doğruluğunu göstermektedir. Bu durum, aynı zamanda reformist barikatları parçalayacak olan devrimci kitle çizgisinde ısrarın zorunluluğunu dayatmaktadır. Görev; bir yandan giderek netleşen devrimci, reformist ayrışımını daha da netleştirip ilkeli ve daha üst boyutta devrimci eylem birlikleriyle kitlelerin önderliklik zaafiyetini giderme çabalarını arttırmaya çalışırken, öte yandan da bu hareket tarzı içinde örgütlediğimiz potansiyeleli temel alanlara aktararak, hakim sınıfların korkularını büyütme devam etmektedir. '98 1 Mayıs'ına yönelik yapılacak hazırlıklar da bu perspektifle ele alınmak zorundadır.

Newroz ateşi halkların meşalesidir

Haber Merkezi: Zulme ve baskıya karşı isyanın ve zaferin bayramı olan Newroz, Kürt illeri başta olmak üzere yaşadığımız coğrafyanın tüm bölgelerinde büyük coşkuyla kutlandı. Alanlara çıkan onbinlerce kişi Newroz'u özüne uygun kutlarken, devletin "nevruz"laştırma oyununu da boşa çıkardılar. Birçok ilde kutlamalara yapılan saldırılar sonucu yüzlerce kişinin yaralanmasına rağmen; halk, kolluk kuvvetlerine karşı miltanca direnir yanını vermesini de bildi.

En kitlesel katılımlar Diyarbakır, Mersin, Batman, Van, Adana, İstanbul, Ankara, İzmir vb. illerde sağlanırken, Karadeniz Bölgesi'ndeki illerde de bu yıl ilk kez Newroz kutlamaları yapıldı. Diğer yandan devletin, Kürt illerinin tümünde halka karşı verdiği onca gözdağına ve baskılara karşı halk resmi "nevruz"u reddedip Newroz'una sahip çıktı. Başbakan ve bakanlarıyla bölgeye çıkarma yapan, günlerce davetiyeler dağıtan devlet, halkı kandırıp saflarına çekememenin acizliğinden olsa gerek Newroz kutlamaları sonrası tam bir intikam ve öç alma mantığıyla hareket ederek baskılarını had safhaya çıkardı.

İSTANBUL

İstanbul'da HADEP, EMEP, ÖDP ve SİP'in ortaklaşa organize ettiği kutlama Zeytinburnu Kazlıçeşme alanında yapıldı. Polislin yanısıra askerlerin de kuşatıldığı alanda yaklaşık 25.000 kişinin katıldığı Newroz kutlamalarında çeşitli kurumların yanısıra bazı devrimci örgütlerin de pankart açtıkları gözlemlendi. Sabah erken saatlerde Kazlıçeşme'yi ablukaya alan kolluk kuvvetleri on arama noktası oluşturdular. 11:00'dan itibaren alana gelenlerden bazıları, bu noktalarda gözaltına alındı, çeşitli pankart ve dövizlere de el konuldu. Öğle saatlerine doğru pankartlarıyla alana giren HADEP İlçe örgüt-lülükleri, EMEP, ÖDP ve SİP'in yanısıra MKM, Özgür Gençlik, Yurtsever Gençlik, Devrimci Gençlik, Çözüm, EKB, Nakliyat-ış, Mücadele Birliği, Anti-Sömürgeci Gençlik, Kaldıraç, Direniş, Kızılbayrak pankartları açıldı. Kutlamalar sürerken TKP(ML), MLKP, TKEP/İ ve PKK, ARGK, ERNK pankartları ve bayrakları da açıldı.

Kitlenin ateşler yakıp halaylar çektiği Newroz kutlamalarında, "Biji Newroz", "Yaşasın Halkların Kardeşliği", "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak", "Kana Kan, Cana Can, Seninleyle Öcalan", "PKK Halktır, Halk Burada", "Biji PKK, ARGK, ERNK", "Yaşasın Partimiz TKP(ML)", "Birlik-Mücadele-Zafer" sloganları atıldı. Devrim şehitleri anısına yapılan saygı duruşundan sonra 13:00'da HADEP, ÖDP, EMEP ve SİP İl Başkanları yaptıkları konuşmayla ezilen mazlum halkları zalim Dehakilara karşı birlik olmaya çağırıldılar.

HADEP İl Başkanı Mahmut Şakar, "Newroz'u 'nevruz'laştırmaya çalışıyorlar. Oysa Newroz ateştir, özgürlüktür, isyandır" der-

ken, ÖDP İl Başkanı Mehmet Atay; asırlardır kardeşçe yaşayan Kürt ve Türk halklarının arasına barış istemeyenlerin girdiğini vurguladı. EMEP İl Başkanı Mehmet Kılıçaslan, "Köyleri yakılmayan, Kürt sorunu çözülmüş olan bir ülke için alanlardayız" derken SİP MYK Üyesi Fatih Akkaya ise, "Yerlerinden, yurtlarından edilen Kürt halkının dostu Türk emekçilerdir, sizler yalnız değilsiniz, bunu böyle bilin" şeklinde konuştu.

Eylem Grup Munzur, Agır-İlhan ve Grup Yankı'nın verdiği dinletiyse sona erdi. Eylemde ayrıca tutsak HADEP ve DEP Milletvekillerinin mesajları da okundu. Halk, mesajlar okunurken, "Çeteler Meclis'te, HADEP Hapiste", "HADEP Halktır, Halk Burada" sloganlarıyla tepkisini gösterdi. Bu eylemin yanı sıra kutlamalar akşam saatlerinde İstanbul'un çeşitli semtlerinde de devam etti.

Akşam saat 19:00 sularında Okmeydanı'nda "Okmeydanı Devrimci Güç Birliği" pankartını açan yaklaşık 150 kişilik kitle bir süre yürüyerek Dikilitaş Parkı'nda ateş yakıp halaylar çekti. Kutlamada ayrıca Demokratik Haklar Platformu, Alınteri, Emekçi Halkın Birliği ve Partizan pankartları açıldı. 19:30'da sona eren eylemden sonra TKP(ML)-TKKKO pankartının çevredeki bir binaya asıldığı gözlemlendi. Okmeydanı'nda ayrıca Okmeydanı Halk Meclisi'nde Fatma Grik Parkı'nda toplanarak Newroz ateşi yakıp halaylar çekti.

Tuzla Aydınlı'da HADEP, Demokratik Haklar Platformu ve EMEP ortak kutlama yaparken, Demokratik Mücadele Platformu ve Partizan çevresi ayrı ayrı kutlamalar gerçekleştirdi.

İstanbul'da Topsevi, Gülsuyu başta olmak üzere birçok mahallede Newroz kutlamaları geç saatlere kadar coşkuyla devam etti.

İZMİR

HADEP, ÖDP, EMEP, SİP, TAYD-DER, MKM, Halkevleri, İHD, Tuncelililer Kültür ve Dayanışma Derneği, PSAKD, KESK İzmir Şubeler Platformu, DISK'e bağlı TÜMTİS, ÇHD, DMP ve devrimci, sosyalist kurumların pankartla-

riyla katıldığı kutlamalar Cumhuriyet Meydanı'nda yapıldı.

Saat 10:00'dan itibaren HADEP Konak İlçe binası önünde toplanmaya başlayan kitle, yakıldığı ateşler etrafında halaylar çekip sloganlar attı. Öğlen sıralarında kortejler oluşturarak Cumhuriyet Alanı'na yürüyerek yaklaşık 10 bin kişilik kitle, alanda devrim şehitleri için saygı duruşunda bulunduktan sonra kutlama programı başladı.

Koma Kendal'ın sergilediği halk oyunlarından sonra HADEP İl Sekreteri Hayri Ateş ve İHD İzmir Şube Başkanı Ercan Demir, günün önemine ilişkin birer konuşma yaptılar. Şanoya Hewi Tiyatro grubu, Demirci Kawa'nın zalim Dehak'a karşı başkaldırısını konu alan oyunu sergiledi. Koma Şengal ve Umuda Ezgi'nin söylediği kavgaya türküler eşliğinde kitle halaya durdu.

Eylem boyunca, "Yaşasın Halkların Kar-

deşliği", "Biji Newroz", "Newroz Piroz Be", "Yaşasın Devrimci Dayanışma", "Şehit Namının", "Biji Serok Apo", "Yaşasın Partimiz TKP(ML)", "Tho Yaşıyor, TIKKO Savaşıyor" vb. sloganlar atılırken, polislin aldığı yoğun güvenlik önlemleri dikkat çekiyordu.

Aynı günün akşamı Kadifekale, Asırlık, Kuruceme, Çiğli, Gediz, Bornova ve Yamanlar'da Newroz ateşleri yakılırken, binlerce kişi kutlamaları geç saatlere kadar devam ettirdi. Newroz, Ege Üniversitesi'nde de 1000 dolayında öğrencinin katılımıyla kutlandı.

İzmir'de ayrıca 21 Mart Cumartesi günü, Kadifekale'de bedenini ateşe veren Rahşan Demirel, 1500 kişinin katıldığı bir etkinlikte, 1990 Newroz'unda Diyarbakır'da bedenini ateşe veren Zekiye Alkan da Bornova Mezarlığı'nda anıldılar.

İzmir'de kutlamalar sırasında ve daha sonraki ev baskınlarında 60 kişi gözaltına alındı.

ANKARA
HADEP, ÖDP, EMEP ve SİP'in organize ettiği kutlamaya İHD, TMMOB, KESK'e bağlı bazı sendikalar, Tuncelililer Kültür ve Dayanışma Derneği, Genel-ış, PSAKD, DEHAP, TAYD-DER, Nakliyat-ış, TÜMTİS, HÖP, TİYAD, Partizan, Özgür Gençlik, Kaldıraç, Odak, İşçi Demokrasisi Gazetesi, Ekim Gençliği, Sol Kavgı vb. çevreler katıldı.

DIYARBAKIR

Diyarbakır'da 19 Mart'ta başlayan kutlamalar, 21 Mart günü yapılan kutlamayla doruğa ulaştı.

Sabahın erken saatlerinde çeşitli noktalarda toplanıp Batıkent'e yürümeye başlayan halk, yollarına kurulu barikatlara aşp, alanda toplanmaya başladı. Şehitler için yapılan saygı duruşu ve ulusal marş "Ey Ragıp"ın okunmasıyla başlayan kutlamada kitle sayısı öğlene doğru 50 bini buldu. Binlerce polislin ve özel timin yanısıra 1000'i aşkın askerle çevreyi ablukaya alan kolluk kuvvetleri, 14:30 sularında yürüyüşe geçen kitleye panzerlerin katılımıyla cop ve kalaslarla saldırdı. Saldırı sonucu 50'yi aşkın kişi yaralandı. 200 dolayında kişi de gözaltına alındı. Gözaltına alınanlardan aralarında İtalyan Komünist Partisi Üyesi Dino Firisüllo'nun da bulunduğu çok sayıda kişi tutuklandı.

Akşam saatlerinde onlarca mahallede gerçekleştirilen kutlamaları hazmedemeyen kolluk kuvvetleri, Beş Nisan Mahallesi'ndeki eyleme saldırarak çok sayıda kişiyi yaraladı.

BATMAN

İki gün önce başlayan kutlamalar 21 Mart'ta doruğa ulaşırken 45 bin dolayında kitle alanlara çıkıp Newroz'u özüne uygun bir şekilde kutladı.

21 Mart gününde İpraz Mahallesi'nde 10 bin, Bağlar Mahallesi'nde 8 bin kişilik kitle, öğle saatlerine kadar kutlamaları sürdürdü. Karsiyaka Mahallesi'nde biraraya gelen yaklaşık 30 bin kişilik kitle ise kutlamaları akşam saatlerine kadar devam ettirdi. Kutlamalardan sonra polislin çok sayıda kişiyi gözaltına aldığı öğrenildi.

MERSİN

21 Mart günü onlarca mahallede toplanmaya başlayan kitle, saat 11:00'da devrim şehitleri anısına yaptıkları saygı duruşuyla kutlamaya başladılar. HADEP Mersin İl Başkanı Yardımcısı Hasan Yurtsever, Newroz ile ilgili bir konuşma yaptı. "Biji Newroz", "Biji Serok Apo", "Faşizme Karşı Omuz Omuza", "Biji PKK". sloganlarının atıldığı kutlamada PKK bayrağı açıldı. Kutlamaya gelen mesajlar zılgıtlarla karşılandı.

Geç saatlere kadar devam eden kutlamalar, Ozan Xanemir, Koma Hamdam ve MKM çocuk korosunun verdiği müzik dinletisiyle sona erdi. Eylemden sonra dağılan bir gruba saldıran polis, 50 kişiyi gözaltına aldı.

ADANA

Erken saatlerde HADEP Yüreğir İlçe binasının önünde toplanmaya başlayan kitle, öğlene doğru 15 bine ulaştı. Yapılan saygı duruşundan sonra başlayan kutlama sırasında Murat Bozlak ve tutuklu bulunan DEP'ilerin mesajını kitle alkış ve sloganlarla selamladı. HADEP İl Sekreteri yaptığı konuşmada Newroz'un anlam ve önemine değindi. Ayrıca 1998 Newroz'unun özgürlük, barış ve kardeşlik getirmesini diledi. Kutlama sırasında ERNK bayrağı açılıp, PKK ve Newroz lehinde sloganlar atıldı.

Newroz kutlamasından sonra iyice pervasızlaşan Adana polisi, Kürtlerin yaşadığı mahalleleri ablukaya alarak, bazı mahallelerde sokağa çıkma yasağı uyguladı. Tüm baskı ve saldırılara rağmen 22 Mart'ta Gülbahçe Mahallesi'nde 8 bin ve diğer mahallelerde binlerce kişi kutlamalara devam etti.

VAN

Sabah erken saatlerde toplanmaya başlayan kitle, kısa sürede 40 bini aştı. Öğlene doğru Belediye Garajı'na yürümek isteyen kitleye panzerlerin desteğinde saldıran kolluk kuvvetleri, yüzlerce kişinin yaralanmasına sebep oldu. Çıkan olaylar sonunda 100'ü aşkın kişi gözaltına alındı. Kolluk kuvvetlerinin saldırısıyla dağılan kitle, öğleden sonra Karşıyaka, Hacıbekir, Yeni Mahalle ve Akköprü mahallelerinde kutlamalar geç saatlere kadar devam etti.

URFA

HADEP gençliği tarafından organize edilen Newroz kutlaması öncesi 10'u aşkın kişi gözaltına alındı. 10 bini aşkın kişinin katıldığı kutlama saygı duruşuyla başladı. HADEP Urfa İl Başkanı Cemalettin Erkmen, yaptığı konuşmada; Newroz'un özünü boşaltmaya çalışanlara en iyi yanıtın Newroz'u özüne uygun kutlayanlar tarafından verildiğini vurguladı.

Urfa'nın ilçelerinden Halfeti'de 4.000, Suruç'ta 3.000, Birecik'te 1.500, Aligör Beldesi'nde 2 bini aşkın kişi alanlara çıkarak Newroz'u kutladı.

ANTEP-MARAŞ-MUĞLA

Antep'te polisin engelleme çabalarına rağmen onbinlerce kişi alanlara çıkarak Newroz'u kutladı.

Şehitkamil ve Şahinbey ilçelerinde 10 bin, Nizip'te 1.000'i aşkın kişi alanlara çıktı.

Muğla'da 500 kişi Newroz'u alanlarda kut-

larken, Maraş'ta Eğitim-Sen Şubesi'nin düzenlediği müzikli kutlamaya yüzlerce kişi katıldı.

TARSUS-CEYHAN-İSKENDERUN

Tarsus'ta yapılan 10 bini aşkın kişinin katıldığı kutlamalar geç saatlere kadar devam etti.

Ceyhan'da HADEP tarafından düzenlenen kutlamaya 10 bini aşkın kişi katıldı. Yapılan saygı duruşuyla başlayan kutlamalarda yapılan konuşmalarda Newroz'a ve Dehak'lara karşı çağdaş Kawa'ların her alanda birlikte mücadele etmesinin gerektiği açıklandı.

İskenderun'da 5 bin kişinin katıldığı kutlama saygı duruşuyla başladı. Esir kamplarındaki milletvekillerinin mesajları alkışlar ve zılgıtlarla karşılandı. Eylem olumsuz bir şekilde sona ererken, akşam geç saatlere kadar mahallelerde kutlamalara devam edildi.

İskenderun'da aynı akşam PKK, TKP(ML)-TIKKO ve MLKP ortak eylem yaptılar. 21 Mart için eylem birliği adıyla biraraya gelen örgütler, akşam 19:00 sularında Buluttepe Mahallesi Tarla Durağı'ndan çocuk parkına doğru yürüyüşe geçti. 50 kişinin katıldığı eylem sırasında "Yaşasın Devrimci Güç

ve Eylem Birliğimiz" PKK, TKP(ML)-TIKKO, MLKP imzalı ortak pankart açıldı. Yürüyüş boyunca "Yaşasın Devrimci Dayanışma", "Faşizme Karşı Omuz Omuza", "Biji Newroz", "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak" sloganları atıldı.

Eylem birliği mahallede kutlamaların sürdüren halk tarafından coşkuyla karşılanırken, birlikte halaylar çekilip sloganlar atıldı.

MARDİN-KIZILTEPE

Yahm Beldesi'nde 1500, İstasyon Caddesi'nde 1500, Saraçoğlu Mahallesi'nde 300 olmak üzere 10 bine yakın kişi Newroz'u alanlarda selamladı. Kızıltepe İlçesi'nde polis terörü sonucu çok sayıda kişi yaralandı.

Kızıltepe'de Newroz öncesi başlayan gözaltılara ve baskılara rağmen 21 Mart'ta İpek Mahallesi'nde 3 bin, Yeni Mahalle'de 4 bin kişi alanlara çıktı. Her iki mahalledeki kutlamalara panzerlerle saldıran polis, onlarca kişinin yaralanmasına neden oldu. Saldırı üzerine dağılan kitle, daha sonra toparlanıp akşam geç saatlere kadar kutlamaları sürdürdü. Nusaybin'de de üç gün süren kutlamalara binlerce kişi katıldı. Derik ve Darge-

çit'te polis, kutlamaları yasakladı.

ELAZIĞ-MALATYA

Elazığ ve Malatya'da bir gece önceden başlayan kutlamalar, 21 Mart'ta yapılan kitlesel etkinliklerle noktalandı. Elazığ'da Araştırma Hastanesi'nin önünde yapılan kutlama devrim şehitleri anısına yapılan saygı duruşuyla başladı. HADEP'li tutsakların gönderdiği mesaj alkışlarla ve zılgıtlarla karşılandı. 2.500 dolayında katılımın olduğu kutlama olumsuz bir şekilde bitti.

Malatya'da ise Şeker Stadı'nda biraraya gelen 2.500 dolayında kitle, devrim şehitleri anısına saygı duruşuyla kutlamayı başlattı. Gelen mesajların okunmasından sonra yapılan konuşmalar ve müzik dinletisiyle eylem sona erdi. Ayrıca İnönü Üniversitesi'nde Newroz, devrimci ve yurtsever öğrencilerin katılımıyla kutlandı. 300 kişinin katıldığı kutlama her hangi bir olay olmadan sona erdi.

KAYSERİ

Tuncelililer Mahallesi'nde saat 20:00'da başlayan kutlamaya 100 kişi katıldı. Devrim şehitleri anısına saygı duruşuyla başlayan kutlamada Newroz'un anlam ve önemini belir-

İÇİDR-BİTLİS-ŞIRNAK-MUŞ

İğdır'da yaklaşık 9 bin kişi alanlara çıkarak Newroz'u kutlarken, Bitlis'teki kutlama HA-DEP binasında yapıldı. Kutlama sırasında HADEP binasını basan polis kimlik kontrolü yaparak, Newroz afişlerine el koydu.

Şırnak, İdil ve Cizre'de Newroz için toplanan halka karşı gerçekleştirilen polis saldırısı sonucu kutlama engellendi.

Muş'ta ise Emniyet Müdürlüğü'nün yasağına rağmen Malazgirt Mahallesi'nde toplanan kitleye, polis panzerlerle saldırı düzenledi.

MANİSA-ÇORUM-ESKİŞEHİR

Manisa'da öğle saatlerinde Narlıpınar Mahallesi'nde toplanan 40 bini aşkın kitle, eylemini 4 saat sürdürürken, Çorum'da 1000'i aşkın kişi Newroz'u kutladı. EMEP, ÇHD, İHD ve KESK Çorum şubelerinin organize ettiği Newroz kutlaması müzik dinletisiyle sona erdi.

Eskişehir'de ise 700 kişinin katıldığı kutlamalar da tiyatro ve müzik dinletisi sunuldu.

ADİYAMAN-BİNGÖL-KARS

Adıyaman'daki Newroz kutlamalarına SSK önünde toplanan 3 bini aşkın kitle katıldı. Coşkuyla yapılan kutlama olumsuz sona ererken, Kars'ta yapılan kutlamaya ise polis saldırdı. HADEP Kars İl Başkanlığı önünde toplanan 1000 dolayında kişinin ateş yakmak istemesi üzerine polis kitleye saldırdı. Saldırı sonucu 15 kişi gözaltına alındı. Bingöl'de ise HADEP İl binasında toplanan 1000 kişi Newroz'u kutladı.

Öte yandan Bolu Akçakale İlçesi'nde polisin yoğun baskılarına karşın 300, Bergama'da 250 kişi alanlara çıkıp, Newroz'u coşkuyla kutladılar.

DERSİM

Dersim'de HADEP İl binasında yapılan kutlamaya 400, EMEP İl binasındaki kutlamaya ise 500 kişi katıldı. Baskılara ve gözdağı çabalarına inat Mazgirt İlçesi'nde 200 kişi Newroz'u alanlara çıkarak kutladı.

Ayrıca Newroz Elbistan'da Cumhuriyet Meydanı'nda 2 bin, Sivas Alibabası'da 500 kişi tarafından özüne yaraşır şekilde kutlandı.

'92 Newroz'unda yapılan kutlamalardan sonra bu kez de Newroz'un özünü boşaltmaya çalışan faşist diktatörlük, en iyi cevabı alanlara çıkan yüzbinlerden alırken, Newroz kutlamaları Türk ve Kürt emekçi halklarının bütünleştiği bir gün olmasıyla da dikkat çekti.

Kürt illerini haftalar süren ideolojik bombardımana tutan devlet, bir yandan da halka gözdağı vermeyi ihmal etmedi. Yani tam anlamıyla havuç ve sopa politikası güttü. Ama gel gör ki, hölgeye götürdükleri bir sürü sanatçı boş trübünlere seslenmekten kurtulamadı. Hükümet yetkililerinin ve üst düzey bürokratların katıldığı sözde Newroz programları birçok ilde iptal edilmek zorunda kalmışken, birkaç ilde zorla götürülen birkaç yüz öğrenci ve polis-asker aileleriyle durum kurtarılmaya çalışıldı. Newroz etkinliklerinde dikkati çeken başka bir olguda CHP aracılığıyla bazı illerde "nevrüz" kutlamaları düzenlemeye çalışma ve bazı illerde halkın düzenlediği Newroz kutlamalarına katılma sahtekarlığıydı. ●

"GELECEĞİMİZİ ÇETE ADALETİ YARGILAYAMAZ" DİYEN

Öğrenci gençlik, isyan etti

Haber Merkezi: Meclis'te pankart açtıkları için toplam 96 yıl hapis cezasına çarptırılan öğrenciler, 18 Mart Çarşamba günü Yargıtay'da görülen dava sırasında birçok ilde alanlara çıkan arkadaşları tarafından sahiplenildi. Başta İstanbul, İzmir ve Ankara olmak üzere birçok ilde alanlara çıkan öğrenci gençlik, demokratik, özerk ve bilimsel eğitim taleplerini haykırarak esir kamplarındaki arkadaşlarının serbest bırakılmalarını istedi.

Alanlara çıkan öğrencilere İstanbul ve Ankara'da polis vahşice saldırırken, öğrenciler saldırıları yarıtsız bırakmayarak militanca karşılık verdiler. KESK'e bağlı sendikalar ve bir kısım işçi sendikaları da öğrenci eylemlerine katılıp destek verdiler. Eylem öncesinde ve eylem sırasında Ankara ve İstanbul'da 300 dolayında öğrenci gözaltına alındı.

İstanbul Taksim Meydanı'nda gözaltına alınan öğrencilerden 19'u çıkarıldıkları İstanbul DGM tarafından tutuklanarak Sağmalcılar Özel Tıp Esir Kampı'na gönderildiler.

ANKARA: Çeşitli illerden Ankara'ya hareket eden öğrencilere gözaltı furçası başlatan polis, 100'ü aşkın öğrenciyi gözaltına aldı. AŞTİ (Ankara Şehirlerarası Terminali), tren garı ve çevre yolları ablukaya alan polisin eyleme katılımı engelleme çabası sonuç vermedi. Öğle saatlerinde Kızılay YKM önünde toplanan, aralarında KESK'e bağlı sendikacıların da bulunduğu 1500 kişi, "Çeteler Meclis'te, Öğrenciler Hapiste", "Faşizme Karşı Omuz Omuza", "Çetelere Kiyak, Öğrencilere Dayak; Bu Abluka Dağıtılacak" sloganları ile eyleme başladı. Eyleme ilgili açıklama yapılırken uyarı (!) dahi yapılmadan öğrencilere saldıran polis, öğrencilerin karşı koyuşuyla püskürtüldü. Daha sonra yoğun polis saldırısı sonucu çıkan çatışmada gazeteci ve polislerin de aralarında olduğu çok sayıda kişi yaralanırken 100'ü aşkın kişi gözaltına alındı. Saldırı üzerine çeşitli sokak ve caddelere dağılan öğrenciler, Yenışehir Postanesi önünde tekrar toplanarak yolu trafiğe kapattılar. Sıhhiye'ye doğru sloganlar atarak yürüyen öğrenciler bir müddet sonra dağıldılar.

İSTANBUL: Öğle saatlerinde, "Çeteler Meclis'te, Öğrenciler Hapiste" İstanbul Üniversitesi Koordinasyonu imzalı pankart açarak Taksim Meydanı'na doğru yürüyen yaklaşık 400 kişilik öğrenci grubuna polis saldırdı. Çıkan çatışma yaklaşık iki saat devam etti.

İlk saldırı sonrası Sarıyer'de toplanan bir grup tekrar Taksim Meydanı'na doğru yürürken, Yunan Konsolosluğu önündeki polis kulübesini tahrip etti. 100'den fazla gözaltının olduğu eylemde, Tophane'ye doğru yürüyen diğer öğrenci grubu kendilerini takip eden polis otosunu tahrip etti. Bunun üzerine, polis öğrencilerin üzerine 7-8 el ateş açtı.

İstanbul Beyazıt'ta ise ÖDP'lerden oluşan bir grup öğrenci, diğer öğrencilerden ayrı olarak basın açıklaması yaptı.

İZMİR: Türk Telekom'dan, Konak Meydanı'na, "Gençlik Gelecek, Gelecek Yargılanamaz" Öğrenci Koordinasyonu imzalı pankart ile beraber çeşitli öğrenci derneklerinin pankartlarını ve dövizlerini açarak yürüyen öğrenciler basın açıklaması yaptılar.

Bahcesir, Muğla, Denizli, Manisa, 9 Eylül ve Ege Üniversitelerindeki öğrencilerden oluşan 1500 dolayında kişinin katıldığı eyleme ayrıca EMEP, ÖDP, SİP, HADEP, KESK İzmir Şubeler Platformu, İHD, Genç-İş ve Halkevi temsilcileri de katılarak destek verdi. "Tutsak Öğrencilere Özgürlük", "Çete-

lere Kiyak, Öğrencilere Dayak", "Yaşamın Sınıf Dayanışması" sloganlarının yanı sıra, "Serkan Eroğlu Aramızda", "Serkan'ın Katili Çete Devleti", "Ertuğ Direkçi Yaşıyor", "Ümit Cihan Tarho Yaşıyor" sloganlarının atıldığı eylemde

FAŞİZMİN SALDIRI ODAĞI BU KEZ DE ESİR KAMPLARI

Haber Merkezi: Komprador patron-ağa devleti, işçi, emekçi, öğrenci, kısaca muhalif kesimlere yönelik saldırılarına her geçen gün yeni halkalar ekliyor.

12 Eylül APC'sinden günümüze, faşist devletin esir savaşçılar üzerinde uyguladığı uygulamaya kalktığı kişisizleştirme, tecrit etme, itirafçılaştırma vb. faşist politikaları, devrimci değerlere ve onurlarına sahip çıkan komünist ve devrimci esir savaşçılar tarafından yapılan sayısız direniş, eylem, açık grevleri ve ölüm oruçlarında şehitler verilerek püskürtülmüştür.

Bilindiği üzere Buca Esir Kampı'nda 30 Mart Pazartesi günü, aileleriyle görüş yapmak için ziyaret kabullerinin bulunduğu bölüme giden 10 DHKP-C tutsağı, cezaevi personelinin az-

komite adına yapılan açıklamada, bilimsel demokratik-özerk eğitim istemiyle Meclis'te pankart açan arkadaşlarına 96 yıl ceza istendiği, yine Ankara'da Aralık ayında mahkemeyi protesto eden öğrencilerden birinin idamla yargılandığı hatırlatılarak saldırının halka yapılan topyekün saldırıların bir parçası olduğu vurgulandı. Arkadaşlarının serbest bırakılmasını isteyen öğrenciler faşist saldırıları da protesto ederken eylem olaysız bir şekilde sona erdi.

ADANA: Adana Çukurova Üniversitesi'nde de öğrenciler yaptıkları açıklamayla saldırıları protesto eden arkadaşlarının serbest bırakılmasını istediler.

Üniversitenin kantininde toplanan 200'ü aşkın öğrenci Rektörlüğe kadar, "Savaşa Değil, Eğitime Bülçe", "Zindanlar Bizi Yıldıramaz", "Susma Sustukça Sıra Sana Gelecek", "Zafer Direne Öğrencinin Olacak" sloganlarıyla yürüdü. Rektörlüğün önünde açıklama yapan öğrenciler, saldırıyla toplumsal muhalefetin sindirilmeye çalışıldığı ve öğrencilere yapılan saldırıların da tüm özgürlük güçlerine yapılan saldırının bir parçası olduğunu vurguladılar.

Öğrenciler, Rektörle, yasadışı örgüt mensubu oldukları gerekçesiyle haklarında soruşturma açılan arkadaşlarıyla ilgili görüşme talebinde bulundular. Rektörlüğün, görüşme isteğini kabul etmemesi protesto eden öğrenciler sloganlar atarak dağıldılar.

Öte yandan Ankara DGM'nin 3 yıl 9 ay ile 18 yıl arasında ceza verdiği öğrencilerin cezaları Yargıtay tarafından 'usul' yönünden bozulurken, hera eden 7 öğrencinin hera kararları onaylandı.

Yargıtay, Ankara DGM'nin mahkumiyet kararını bozmaya gerekçe olarak; DGM'nin "eksik soruşturma" yapmasını gösterdi. Gerekçeli kararında; sanıkların üyesi oldukları iddia edilen örgütlerin faaliyetlerini sürdürüp, sürdürmediklerinin araştırılması ve stratejileri konusunda Emniyet Müdürlüğü'nde bilgi alınmasına karar verdi. Karara tepki gösteren öğrenci avukatları ise müvekkillerinin tahliyesi beklemediklerini, fakat Yargıtayın mahkumiyet kararını "esas" yönünde bozması gerekirken "usul" yönünden bozarak öğrencilerin kaderini Emniyet Müdürlüğü'ne ve DGM'ye bıraktığını açıkladılar.

Karara tepkiler devam ederken duruşmayı izleyen ASTA (Avrupa Tüm Öğrenciler Birliği) da yaptığı basın açıklamasıyla polisin Kızılay'da ve Taksim'de öğrencilere saldırısını kınadı. ASTA, ayrıca topladığı 2000'i aşkın imza da Meclis Başkanlığı'na gönderdi ●

sin açıklamasıyla polisin Kızılay'da ve Taksim'de öğrencilere saldırısını kınadı. ASTA, ayrıca topladığı 2000'i aşkın imza da Meclis Başkanlığı'na gönderdi ●

günce saldırısına maruz kalarak, yaralı bir şekilde başka yerlere sevk edildi.

Bu faşist saldırıya 30 Mart günü akşamı ve 31 Mart Salı günü Ankara, Sakarya, Ümraniye, Bergama, Çankırı ve Çanakkale esir kamplarında esir savaşçılar barikatlar oluşturarak ve czaevi personelinin bazılarını rehlin olarak direniş başladılar.

Gazetemiz baskıya girdiği sırada tutsakların direnişleri devam ediyordu.

Bu saldırılar esir savaşçıları teslim alma ve kişisizleştirilmeye yöneliktir. Esir savaşçılara yönelik katliam politikalarını boşa çıkarmamın yolu, en geniş kitlesel örgütlenmelerin yaratılması, kararlı militan karşı koyuşlardan geçer ●

RADİKALLEŞEN ÖĞRENCİ GENÇLİK;

sivil-faşist saldırılarla teslim alınmak isteniyor

Halkın Günlüğü/İstanbul: Mart ayı içerisinde toplumun tüm dinamik kesimlerinin yükselttiği radikal eylem çizgisiyle birlikte kendi cephesinde yükseliş eğrisi çizen öğrenci gençliğin dinamik potansiyeli hakim sınıfları korkutuyor. İstanbul Taksim-Ankara'da kamuoyuna yansıyan yönüyle "suskun toplum-suskun gençlik" isteyenleri kara kara düşündüren öğrenci gençlik, sivil-faşist sürülerin yoğunlaşan provakatif saldırılarıyla teslim alınmaya çalışılıyor.

Öğrenci gençlik üzerinde baskı-sindirme siyasetinde idare, polisle birlikte üçlü sacayağını oluşturan temel bileşen sivil-faşistlerin azgın saldırıları en belirgin şekilde İstanbul Üniversitelerinde yaşanıyor. Devlet destekli olarak yürüttükleri saldırılarda gözöğütümüşlük içerisinde salyalarını akatarak, özellikle devrimci, yurtsever öğrencilere özellikle yönelen sivil faşistler, 23 Mart Pazartesi günü İstanbul Üniversitesi Hukuk ve İktisat Fakültelerinde yine kan döktüler.

Sabah saatlerinde sivil polislerin desteğinde toplu halde okula giren faşistler okul koridorlarında tek tek öğrencilere sataşarak, kantini tahrip ederek, okulun camlarını kırarak gergin bir atmosfer yaratmaya çalıştılar. Sabah saatlerindeki gerginliğin ardından öğle saatlerinde Hukuk Fakültesi kantininde "Allahın Ekber" sloganları ile gördükleri ilerici, devrimci öğrencilere saldırılar. Buradaki saldırının ardından İktisat Fakültesi'ne de yönelen sivil faşistlerin sopalı sakhrısına karşı "Çeteler Burada Barınmaz" sloganı atan ilerici, devrimci öğrenciler Siyasal Bilgiler Fakültesi'ne sığınmak zorunda kaldılar. Saldırı sonucunda yaralanan Hukuk Fakültesi 4. sınıf öğrencileri Öznur Sevdiren, Yücel Hekimoğlu, Gülelendam Şam ile Uluslararası İlişkiler Bölümü 4.sınıf öğrencisi Kurtuluş Yirdem ambulanslarla Çapa Tıp Fakültesi Hastanesi'ne kaldırıldı. Sivil polisler desteğinde Süleymaniye yönüne hareket eden sivil-faşist topluluk burada da Hukuk Fakültesi öğrencisi Fatma Şimşek'i döverek, kafasını ve kolunu iki yerden kıldılar.

Vize dönemine denk gelen bir süreçte yaşanan faşist saldırının sonunda can güvenlikleri dahi kalmayan öğrenciler, toplu halde okulu terk etmek zorunda kaldılar. Faşistlerin öğrencilere yönelik saldırıları bununla da kalmadı.

26 Mart Perşembe günü "reis" lakaplı Zafer Özbek'in yönlendirme ve talimatları doğrultusunda tekrar harekete geçen yaklaşık 20 kişilik bir grup, bu defa da Merkez Kampüsü önünde toplu olarak bulunan öğrencilerin üzerine satar, sopa ve baltalarla saldırılar. İki gün önce gerçekleşen saldırıya rağmen gerekli güvenlik önlemlerini almayan polisin azlığını gözlemleyen faşistler, Fatih Ülkü Ocakları'ndan aldıkları destekle geldikleri üniversite de, 10:15 sularında saldırıyı başlattılar. Faşist saldırıya karşı hazırladıkları molotoflarla kendilerini koruyan devrimci, yurtsever öğrenciler saldırıyı püskürterek faşistleri dağıttılar. Olayların büyümesi üzerine üniversiteye gelen çevik kuvvetin grupları birbirinden yalıtılmasının ardından basın açıklaması yapmak isteyen devrimci, ilerici öğrencilere yantı, yine her zamanki gibi saldırı oldu. Siyasal Bilgiler Fakültesi önünde yapılmak istenen basın açıklamasına saldıran polis, öğrencileri giriş kapısına sıkıştırarak dövmeye başladı. Polisin müdahalesine "Faşizme Karşı Omuz Omuza" sloganı ile yantı veren öğrenciler, fakülte binasına sığınarak saldırıdan kurtulmaya çalıştılar.

İstanbul Taksim-Ankara'da kamuoyuna yansıyan yönüyle "suskun toplum-suskun gençlik" isteyenleri kara kara düşündüren öğrenci gençlik, sivil-faşist sürülerin yoğunlaşan provakatif saldırılarıyla teslim alınmaya çalışılıyor.

Devrimci, yurtsever öğrencilerin içeride avukatlar gelene kadar bekleme kararı aldığı süreçte üniversiteye gelen İstanbul Emniyet Müdür yardımcılarının Hüseyin Arpacı ve Atilla Çınar burada inceleme yaptılar. Avukatların okula gelmesiyle okuldan topluca çıkış yapan öğrenciler, yaptıkları açıklamada ülkücü saldırının polis desteğinde gerçekleştiğini belirttiler. Önce faşistler ardından polislerin gerçekleştirdiği saldırıda Hukuk, Siyasal ve Edebiyat Fakültesi öğrencileri; Hikmet Topal, Şengül Çatak, Yasemin Güney, İsmail Arzu, Erkan Çiftçi, Bülent Gürdaş, Özlem Saldamh, İnan Kırmızı ile soyadları öğrenilemeyen Cem ve Hikmet adlı öğrenciler çeşitli yerlerinden yaralandılar. Yaralı öğrenciler İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'ne kaldırıldılar.

İNÖNÜ ÜNİVERSİTESİ'NDE FAŞİST BASKILAR SÜRÜYOR

Malatya İnönü Üniversitesi'nde provakasyon ortamı yaratmaya çalışan faşistler, gerginliği boyutlandırarak saldırıya geçtiler.

24 Mart Salı günü erken saatlerde üniversite kantininde toplanan faşistler, buraya gelen öğrencilere lafla sataşarak saldırının ilk ipuçlarını vermeye başladılar. Kantinde bulunan bir bayan öğrenciye "Sizin erkekleriniz nerede?" Er-

kekleriniz bugün okula gelmesinler." tehditleriyle kavgayı başlattılar. Girişte yapıldığı iddia edilen üst aramalarına rağmen bıçaklarla saldırıya geçen faşistlere gereken yantı veren devrimci öğrenciler, her saldırının sonunda olduğu gibi yine polisin müdahalesiyle karşılaştılar. Kavganın sonunda rastgele adam toplayan polis, olayla ilgileri dahi olmayan 15 öğrenciyi gözaltına aldı. Yaşanan kavganın ardından Malatya Ülkü Ocakları Başkanı ve üniversitede öğretim üyeliği yapan Vahit Yılmaz, ülkücü öğrenciler adına yaptığı açıklamada, "Biz istersek bunlara karşılığını veririz. Ancak biz istiyoruz ki devlet versin. Pire için yorgan yakmayacağız, ama pire pireliğini bilmezse o yorganı da yakacağız" sözleriyle yeni saldırıların mesajını verdi.

Ülkücülerin gerçekleştirdiği saldırıyla ilgili olarak 25 Mart Çarşamba günü Eğitim-Sen Malatya Şubesi'nde basın açıklaması yapan devrimci, yurtsever öğrencilerde, bu yönlü saldırılarla sindirilmeye ve baskı altına alınmaya çalışıldıklarını belirttiler. Öğrenciler, "Ancak biz bu oyunlara gelmeyeceğiz. Aynı zamanda da yılmayacağız" dediler.

SAKARYA ÜNİVERSİTESİ'NDE FAŞİST SALDIRI

Devletin üniversiteler üzerinde gerek kolluk güçleri, gerekse resmi ideolojile donatılmış ülkücü faşistler aracılığıyla uyguladığı saldırı metodu Sakarya Üniversitesi'nde de yaşandı.

Daha öncede birçok tehdide maruz kalan devrimci, yurtsever öğrenciler, 23 Mart Pazartesi günü, saat 13:15'te faşist saldırıya maruz kaldılar. 100 kadar ülkücü faşist ve sivil polis tarafından gerçekleştirilen saldırıda çevrede bulunan devrimci, demokrat insanlarda öğrencilerden ayrı tutulmayarak tehditlere maruz kalarak, bıçaklarla tehdit edildi. Hendek Meslek Yüksekokulu ile Eğitim Fakültesi önünde gerçekleştirilen saldırı, öğrenciler tarafından püskürtülerek, saldırıyı organize eden şahıs ise hakettiği cezaya çarptırıldı. ●

Hakim sınıflar onlarca plan uygulamışlardı, çıkmazlarına çare bulamamışlardı. Bahar yine canlı, emekçi halklarımız için yine dipdiri, umut dolu. Canlanan doğaya, ezilenlerin kavgası da eşlik ediyor. Düzene başkaldırıda özgürleşerek, güzelleşen yaşamın zafere akan mecrasının dağdaki heybetli ışıltılarının şavkı, şehirlere vuruyor. Muhteşem bir armoni... Faşist Türk devleti uyguladığı marjinalleştirme projesine bel bağlamıştı. Tüm kurumlarıyla, Mehmetçik medyasıyla seferberdiler. Halklarımızın haklı savaşını, bazı alanlarda hapsedip, sözde boğacaklardı. Öncü, planı deşifre etti. Halk savaşının yoğunlaştırılıp, yaygınlaştırılması planıyla sürece yüklenilmesine işaret etti. Devrimci savaşı bir şov olarak görmedi. Şovmenlik değil, yapılması gereken devrimciliktir. Bu çabayı bilinçli ve feda ruhuyla, davanın büyüklüğüne uygun konumlanmayla, düşüncede büyümeyle ileriye taşımaya her devrimcinin azami katkısı sunması, özgürleşmesidir. Sistemin, kendini sarmalayan zincirlerini kırmasıdır. Hakim sınıfların marjinalleştirme planına, kamu emekçilerinin Kızılay direnişi, sınıf kardeşleriyle 8 Mart'ı dört bir yanda devrimci kavga siperleri olarak konuşturarak emekçi kadınlar, Newroz'u yüzbinleri bulan ser-

MAOİST ÇİZGİ

ALİ HAYDAR DOĞAN

"Yeniden Dizin Safları, Yarın Yine Kavga Var"

hildanlarla temsil eden ezilen Kürt ulusu ve her milliyetten Anadolu halkları, Gazi Katliamı'nın yıldönümünde "kavga bitmedi, yeni başlıyor" ruhuyla sistemin üzerine yürüten ezilenler tarihsel önemi büyük bir cevap verdiler. Ezilenlerin çözümünü, dejenere etmek ve saptırmak hakim sınıfların marjinalleştirme siyasalının önemli stratejik unsurlarından biriydi... Böyle sahtekarlıklarda "deneyim"liyidilerde. Mustafa Kemal'de öyle yapmamış mıydı? "Bu memleket ne lazım ise biz yaparız, bizim dışımızda hiçbirşeye izin yok" çizgisinde yürüterek, sahte komünist partileri vb. uygulamaların sahibi olmamışlar mıydı? Ataları böyle olanların "eğer sendika olarsa devlet olmalıdır" diye düşünüp, grevsiz-toplu sözleşmesiz kapı kulları yasa tasarısını meclislerine sunmalarında yadırganacak bir şey yok... Kapıkulu ol-
mayacağı diyen Kamu emekçileri bu paçavrayı yırttıkları içindir ki bu tase-

riyi çekmek zorunda kaldılar.

Temeli Kürt ulusu ve azınlık milliyetlerin, ezilen inanç gruplarının inkarı üzerinde yükselen Türk devleti, kendisini dayatan, özgürlük çığlığını yükselten Kürt ulusal hareketini saptırmak için de dolap çevirmektedir. Kürt UNITA'sı yaratma planı gibi. Kürt ulusu bu sahtekarlıklarda boşa çıkardı. Devletin Newroz'u, Nevruzlaştırma siyaseti çerçevesinde düzenlediği resmi kutlamaları rezil-rüsve oldu... Lordların maskeli baloları Kürt çocuklarının, küçük generallerin tankları-topları dize getiren şanlı direnişleri karşısında patladı. Dersim yine konuşuyor. Karadeniz kıvılcımları büyüyor. Tüm bu gelişmelerin anlattığı şudur. Sürec, devrim lehine ilerliyor. Toplumsal dinamikler devrimci bir konumlanış içinde. Devrimci çözüm kendisini dayatıyor. Devrimin, her zamankinden çok daha fazla bir alternatif olarak şekillendiği ve objektif koşulların olgunlaştığı bir

gerçekle karşı karşıyayız. Görev bilinçli müdahaledir. Bunu gerçekleştirecek çap ve kapasitede önderlikler. Büyük düşünmek, büyük işlere çözüm gücü olmaktır. İdeolojimiz, programımız bu kudrete fazlasıyla sahiptir. Onu temsil etmek, gereklerine uygun bir öncülük ve örgüt silahıyla pratiğe yüklenmeyi, halkı birleştirme sorumluluğumuzun bir halkası olarak, devrimci güçlerin birleşik devrimci eylem birliğini gerçekleştirmeyi gerektiriyor.

Toplumsal dinamiklerin dağılık devrimci duruşlarının merkezileştirilmesinde eylembirlikleri önemli bir rol oynayacaktır. Stratejik planı asla kaybetmeden, bağımsız ideolojik-siyasi çizgimizi konuştururken, düzene karşı mücadeleye seferber edilebilecek güçlerin eylem birliği sorumluluğunu duymada Öncü çok daha hassas olmalıdır. Genel ve özel planını hayata geçirmeye yönelik, tepeden-tırnağa şekillendirilmelidir. Kendiliğindencilik karşı duruş açısından da bu gereklidir. Reformist-tasfiyeci solun ibresi daha da gerilere vuracaktır. Ancak bu tehlikeyi asla küçümsememeli, ideolojik mücadeleyi yükseltmeliyiz. Bu tehlikeyi açık devrimci çevreleri ilerletme devrimin kazancıdır. Bu sorumluluğuda herkesten daha çok proletarya duymalıdır ●

DİKTATÖRLÜĞÜN ADALETİ

MANİSALI GENÇLERE "ÖZGÜRLÜK" VERDİ; YA SONRAS

Haber Merkezi: 1995 yılının Aralık ayında Manisa'da düzenlenen polis operasyonu sonucunda gözaltına alınarak 2 yılı aşkın bir süredir esir kampında tutulan çoğu çocuk yaşı gençlerin davası nihayet "mutlu" sonla bitti. Sistemin dayattığı bir zorunluluk sonucu olarak her zaman genel kabul gören bir uygulama olan işkence, polis operasyonu sonucunda Manisalı gençler özgürlüğünde bir kez daha gerçekleştirmişti.

Bireyleri yıldırmanın, teslim almanın bir sonucu olarak devreye sokulan işkence suçu Manisalı gençler şahsında ne ilkti, ne de son. Ancak ailelerinin başvuruları ve CHP İzmir Milletvekili Sabri Ergül'ün devreye girmesiyle işkenceciler kamuoyunda büyük oranda teşhir edilmiş ve işledikleri insanlık dışı suç belgelerle kanıtlanmıştı.

Yinede gençlerin "örgüt üyeliği" suçlamasıyla esir kampına kapatılması engellenmemişti tüm cabalara rağmen... Kamuoyunun yoğun baskısı sonucu kendi piyonlarını da "yargılamak" zorunda kalan diktatörlük, davayı sürece yayararak piyonlarını teker teker aklamış ve sonunda hepsini beraat ettirmişti.

Diktatörlüğün adalet mekanizması, polisle-

rin aklanmasının ardından yükselen protesto dalgasını da gözönüne alarak gençlerin de "mağduriyetine" son vermek amacıyla kolları sıvadı. Ne de olsa tüm kamuoyuna malolan bu davada daha fazla teşhir olmak iyi değildi, hem de daha ince yöntemlerle geleceğe yatırım yapılabilirdi. Ki, davanın sonunda "örgüte yardım ve yataklık" derecesine kadar düşürülen hapis cezalarıyla bu amaçlanıyordu.

Burjuva medya vasıtasıyla ailelerin çocuklarıyla kavuşma sahneleri, "olanları unutmuyoruz, kin ve nefretli yok etmeliyiz" sözlerinin televizyon ekranlarına yansıtılması, sistemin iligine kemigine işlemiş zu-

lim aygıtının gözlerden kaçırılması ve işkence vb. olayların hildik münferit vakalar kategorisine indirilmesi amacını taşıyordu.

25 Mart Çarşamba günü İzmir DGM tarafından 2. kez görülen davada verilen tahliye kararıyla önceden düşünülen senaryonun bir parçasıydı. Zaten gereğinden fazla mağdur durumda olan gençlere "sevgi", "şefkat" eli uzatılmaya, Bergama Esir Kampı'nda hâlâ tutuklu olan Levent Kılıç, Emrah Sayit Erda, Aşkın Yiğit, Ali Gökalp ile Muğla Esir Kampı'nda bulunan Faruk Deniz'e "özgürlükleri" bahşedilerek, devletin ne kadar "sevecen" ve

"babacan" olduğu imajı kitlelere empo edilmeğe çalışıldı.

Ve sonuçta 2 yıldır gündemi meşgul eden problem, mağdurlarının buruk serzenişle gözönüne alınırsa tüm tarafların ortak mutabakatıyla halledildi. İşkencenin sadece Manisalı gençlere uygulanmadığını, bugün, bu coğrafyada yaşayan milyonlar da bu uygulamalara maruz kaldığı, kalıcı olgusunu işlemek gerekiyor. Olayla medyaticliğiyle sınırlı tutmadan, artıları eksikleriyle çözümleyip değerlendirme tabii tutmak gerekiyor. Taksim'de, Kızılda, Diyarbakır'da, Van'da kitlesel gösterilere aynınca saldıran, T. Kürdistanı'nı batı başa kan ve ateşe boğan, emekçi açlığı ve sefaleti dayatan sistemin, Manisalı gençleri nihayet "özgürlüğüne" kavuşturmasıyla sevinç gözyaşlarına boğmanın, iyi niyetli mesajlar vermenin, beldurduğumuz çizgiden daha da geriye götürceği kuşku götürmez bir gerçekliktir.

Bu coğrafyada yaşanan her türlü hak uygulamaya karşı, Manisalı gençler davasına gösterilen tepkilerden daha fazlasını verilmesi, karşı-kovuşların örgütlenmesi için birey olarak sorumluluk ve görülmüş gerçekliğini bilince çıkararak. Ancak bu şekilde diktatörlüğe gereken yantı verebilir, onu daha fazla teşhir edebiliriz ●

Belediye-İş'ten birlik-mücadele çağrısı

Halkın Günlüğü/İstanbul: Belediye-İş İstanbul Şubeleri, İstanbul Büyükşehir Belediyesi ve bazı ilçe belediyeleri ile 12 Şubat günü başladığı 1998-2000 yılları için geçerli olacak, yaklaşık 15 bin işçiyi kapsayacak toplu iş görüşmelerinin tıkanması nedeni ile 24 Mart günü, yarım gün iş bırakarak İstanbul Büyükşehir Belediyesi önünde kitlesel basın açıklamasıyla işverene uyarı verdiler.

Belediye-İş İstanbul Şubelerine bağlı yaklaşık 5 bin işçi, 24 Mart sabahı saat 09:30'da, Aksaray Metro önü, Unkapanı ve Edirnekapi'dan pankartları, dövizleri ve sloganlarıyla İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ne doğru yürüyüşe geçti. "Gelecek Ellerimizdedir" vb. pankartları ile, "İstiyoruz, Alacağız", "Haklarımız İçin Susmadık, Susmayacağız" dövizleri açan işçiler sık sık; "Yaşasın İşçilerin Birliği", "İşçiyiz, Haklıyız, Kazanacağız", "Yılgınlık Yok Direniş Var", "İstiyoruz, Alacağız" sloganları ile belediye önündeki bahçede toplandılar. 12 Şubat'ta başlayan, Büyükşehir Belediyesi ve 15 ilçeyi kapsayan TİS görüşmelerinin, İstanbul Büyükşehir

ve 6 ilçe belediyesi ile bunlara bağlı özel şirketlerle yapılan görüşmelerin tıkanması nedeni ile bu uyarı eylemini gerçekleştiren Belediye-İş İstanbul Şubeleri, sorunu basına, halka ve işçilere anlatırken, "Grev" sinyalleri verdi.

Yoğun polis ablukası altında İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin önündeki bahçeyi dolduran Belediye-İş Sendikası İstanbul Şu

belerine bağlı işçilere, Belediye-İş 2 No'lu Şube Başkanı Hasan Gülüm basın açıklamasını okudu. Gülüm, okuduğu açıklamada; İstanbul Büyükşehir Belediyesi ile şirketler ve yetkilisi anıkente veren ilçe belediyeler, Büyükşehir Belediyesi ile yapılan TİS görüşmelerinin 21'i idari ve 4'ü parasal olmak üzere toplam 25 maddede tıkanmış olduğunu vurguladı. Ayrıca; 1993 yılında be-

lediye işçisinin ortalama 800 DM maaş aldığını, bugün ise 280 DM'ye tekabül ettiğine dikkat çeken Gülüm; enflasyonun %102'le re dayandığını belirterek, bu durumun sorumlularının kendilerinin olmadığını ve sorumluluklarının bilincinde olduklarını vurgulayarak; "Bu sorunun sadece kendi sorunumuz olmadığını bilmekteyiz. Kazanacağımız her adım bizim dışımızdaki emekçi ve sınıf kardeşlerimizin kazanımı olacaktır. Bizim dışımızda TİS görüşmeleri sürdüren öncelikle DISK Genel-İş ile Tez-İş ve Hizmet-İş'e buradan sesleniyoruz. Sizlerin sorunları da bizimle aynı, gelin işverenlerin birliğine karşı hareketle birlik ile eylemde birliği sağlayarak daha iyi kazanımlar yaratalım" sözleriyle, diğer işçi sendikalarına "Birlik-Mücadele" çağrısı yaptı. Belediye-İş 2 No'lu Şube Başkanı Hasan Gülüm tıkanan TİS görüşmelerinde, uyuşmazlığın sadece parasal maddelerde olmadığını, idari maddelerde de sorun yaşandığını belirterek; bu maddeleri ana başlıkları ile açıkladıktan sonra kitlesel basın açıklamasına son verdi. Sessiz bir şekilde dağılan işçilere destek için çeşitli siyasi partiler ile işçi sendikaları temsili olarak destek verdiler ●

Belediye-İş ile İstanbul Büyükşehir Belediyesi arasında 1998-2000 yıllarını kapsayan toplu iş sözleşmesinde tıkanan maddeler:

Madde 03: Sözleşmenin kapsamı.

Madde 05: Sözleşmenin güvencesi.

Madde 07: Sendikalar faaliyetlerine olanak sağlamak.

Madde 08: İşyeri sendika temsilcileri işçi lokali ve ilanı tahsisatı.

Madde 09: Sendika üyelerine tanınan ücretli eğitim izinleri.

Madde 15: İşçinin zorlanmayacağı görevler.

Madde 18: İşyeri ve iş değişikliği.

Madde 25: Tutukluluk, gözetime altına alınma ve mahkumiyet halinde fesih ve tekrar işe başlatma.

Madde 28: Yıllık ücretli izinler.

Madde 29: Ücretli sosyal izinler.

Madde 32: Yaşeron uygulaması, işçi çıkarılmasının sonuçları ve iş güvencesi.

Madde 33: Bildirim öncelleri ve iş aktinin fes-

hi.

Madde 34: Kıdem zammına esas kıdem tarifi.

Madde 39: Disiplin kurulu.

Madde 43: Sınay kuruluşunun oluşumu ve usulü.

Madde 49: Kreş ve ana okulu ödeneği.

Madde 51: İtfaiye işyerinde çalıştırma.

Madde 52: Acil yardım ve cankurtaran müdürlüğünde çalışma.

Madde 53: Sosyal kuruluş kesintileri.

Madde 54: Sosyal yardım ödeneği.

Madde 56: Ücret zammı.

Madde 57: İlave tediye ve ikramiye.

Madde 59: Direksiyon primi ve sorumluluk zammı.

Madde 62: Vasıta tahsis ve ücreti.

Madde 63: Ücret ödemelerinin yapılması.

Halkın Günlüğü/İstanbul: Mart ayında ivme kazanan devrimci muhalefet karşısında acizleşen faşist diktatörlük, devrimci, yurtsever kurum-kuruluş ve kişilere karşı azgınca saldırıya devam ediyor.

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde, 4 Mart Ankara Kızılay'da, 12 Mart Gazi Katliamının yıldönümünde, 16 Mart Beyazıt Meydanı'nda, 18 Mart Taksim'de, 21 Mart Newroz bayramında Türkiye ve T. Kürdistanı'nda Kawa'ların yaktığı isyan ateşinden ve sergilenen kitlesel katılım ve militanca direniş karşısında panikleyen faşist diktatörlük, yaklaşan "Enternasyonal Mücadele ve Dayanışma Günü" olan 1 Mayıs'tan önce baskılarını artırarak, kitleleri korkutup, pasifleştirmek için İstanbul başta olmak üzere yurdun dört bir yanında gözaltı furası başlattı.

19 Mart günü Ülkede Gündem Gazetesi, Özgür Halk Dergisi, MKM ve HADEP'in İstanbul'daki ilçe örgütlerine baskın yaparak tahrip eden, arşivlerine el koyan, yazışmaları müdürlerini, intiyaz sahiplerini, yetkililerini

ve çalışanlarını çeşitli gerekçelerle gözaltına alan İstanbul Emniyet Müdürlüğü YMS ekipleri, "Huzur Operasyonu" adı altında yaptıkları operasyonlarla, devrimci, sosyalist, yurtsever kurum-kuruluş ve kişileri susturmaya çalışıyorlar.

Çete devletin eli kanlı tescilli katilleri, 14 Mart Cumartesi gecesi İsenler, Gangoren, Karabayır semtlerini abluka altına alarak başlattığı operasyonlarda 13 kişiyi gözaltına aldı. İşkenceli sorgulardan sonra, 19 Mart günü DGM'ye çıkarılan okurlarımızdan A. Haydar Ateş, Cemal Sav, Bülent Bekdemir, Cihan San, Özlem Kalış, Erkan Aygören savcılık tarafından; TKP(ML) TİKKO'ya üye olmak ve yöneticilik ile tutuklanırken, diğer okurlarımız serbest bırakıldı.

Okurlarımıza yönelik saldırılarda bu tutuklamalarla yetinmeyen çete devletin maaşlı cellatları 18 Mart Çarşamba gecesi, saat

İSTANBUL POLİSİ İNSAN AVINDA

01:30 civarında saldırılarını Alibeyköy, 1 Mayıs, Gazi Mahallesi, Sarıgazi ve Sultanbeyli'de yoğunlaştırarak, buralardan da; Özer Gözcü, Hüseyin Akyüz, Celal Güler, Necati Akmaz, Özgür Aydınlmaz, Durmuş Kurt, Hüseyin Göyneck, Mahmut Polat, Hasan İğit, Cengiz Ceylan, İntizar Meral, Uğur Çelik, Sinan Dinçer, Ali Doğan, Mehmet Çınar, Müntaz Nazlıer, Mehmet Kolca, Ali Kol, Aslan Tali ve Ali Oğuz'u gözaltına aldılar. Vatani Caddesi TMS'de yoğun işkence altında tutulan okurlarımız 25 Mart günü İstanbul DGM Savcılığı'na çıkarıldılar. Savcılığa çıkarılan okurlarımızdan; Durmuş Kurt, Özgür Aydınlmaz, Hasan İğit, Mahmut Polat, Özer Gözcü, Ali Oğuz, Aslan Tali, Celal Güler, Hüseyin Baş ve Necati Akmaz TKP(ML) TİKKO'ya üye olmak ve yöneticilik iddiası ile tutuklanarak, Ümraniye Esir Kampı'na konulurken, diğer okurları-

muz serbest bırakıldılar. Mart ayından itibaren yoğunlaşan insan avı devam ederken; Açılım Hukuk Bürosu tarafından yapılan açıklamaya göre, 26 Mart'tan itibaren İstanbul Bahçelievler, Güngören, Söğüt, İkitelli ve Güneşli'de evlere yapılan polis baskılarına sonucu, 30'dan fazla insan gözaltına alınırken, basılan evler dağıtıldı ve talan edildi. Gözaltına alınanlardan 6 kişi daha sonra serbest bırakılırken gözaltında tutulananlar için 1 Nisan'a kadar gözaltı süresi alındı. Gözaltına alınan kişilerin Özgür Gelecek Gazetesi okurları olduğu belirtirken, gözaltına alınanlardan isimlerini öğrenebildiklerimiz şunlar: Nihat Konak, Selvi Dönmez, Ali Akyüz, Müslüm Sürgeç, Cennet Tosun, Emirhan Yıldız, Meral Şahin, Tahir Özgür, Serkan Yetkin, Bayram Kızılay, Leyla Lüle, Özden Özen, Akın Aktaş, Murat Erdemir, Ersin Eroğlu, Kazım Korku, Nursen Aslan, Süreyya Öztürk, Meral Kalanç, Savaş Kör, Filiz Kalkan, Mahir Şengül, Hülya Gürnülü, Nuray Özdemir, Durmuş Aslan. Gözaltına alınanların 1 Nisan günü DGM'ye çıkarılacakları öğrenildi ●

ÖNCÜ BAKIS

ŞERİF UĞUR

26. Kuruluş Yıldönümünde
KAYPAKKAYA Önderliğinde Seferber Olalım!

Kaypakkaya büyük komünist Maoist önderdir. BPKD'nin ürünü olan Maoist partinin kurucusudur. Kaypakkaya; Marksizm-Leninizm-Maoizm ile ulaştığı bilimimizin yeni nitel aşamasının temsilcisidir. Marksist bilim teorisinin ulaştığı bu nitel seviyenin mahiyetine derinden vakıf olduğu ve bunu pratikte icra ettiği içindir ki, Türkiye ve Türkiye Kürdistanı devriminin asgari ve azami programını ifade eden Maoist Partinin manifestosunu göndere çekmiştir. Maoizm savunulmadan Kaypakkaya da savunulamaz.

Bazıları, kaba materyalist felsefenin, siyaset-ekonomi gibi ilişkileri ele alıttaki pozitivist-ekonomist yaklaşımların bir sonucu olarak Türkiye ve Türkiye Kürdistanı coğrafyasında, devrimci proleter öncünün neden kültür devriminin ürünü olduğunu anlayamıyorlardı. Henüz ne anlayabilmiş ne de kavrayabilmişlerdir.

Sınıf mücadelesinin, sınıflı toplumların objektif bir olgusu olduğu tartışılmayacak bir gerçektir. Keyfi bir dayatma değil, insanların sınıflar biçiminde bölünmesinin bir sonucudur. Proletarya, insanlık tarihinin belli bir toplumsal aşamasının ürünüdür. Burjuvazinin mezar kazıyıcısı olarak sahneye çıkmıştır. Biz yaratmadık. Aksine bilinçli proleter sınıf mücadelemizin nihai-amacı, tüm sınıflarla birlikte proletaryanın da ortadan kaldırılmasını içerir. Proletaryanın olması, proletarya partilerinin ve proleter devrimlerinin objektif koşullarını anlatır. Ancak, proletarya partileri, proletaryanın kendiliğinden mücadelesinin doğrudan sonucu, kendiliğinden bir sonuç olarak doğmaz/doğmaz. Proleter devrimci bilinç kendiliğinden mücadele seyri içinde oluşan bir olgu değildir. Parti, proletaryanın bilinçli mücadelesinin silahıdır. Proletarya bu silaha, mücadelesini bilinçli bir nitaya sokacak, dünyayı doğru yorumlama-kavrama ve değiştirmelerini aydınlatacak bilim, yani Marksizm-Leninizm-Maoizm sayesinde ulaşabilir.

Marksist bilim teorisini doğru kavramak zorundayız. 15-16 Haziran işçi direnişi, ezilen yığınların bilincinde sığrama yaratma açısından elverişli objektif bir ortam yaratmıştı. Aynı ortamda yaşayan THKO, THKP-C (Deniz ve Mahir'ler) neden gerek-

li dersleri çıkarıp, MLM bir senteze ulaşarak, sorunları yorumlama ve değiştirme eyleminde MLM bir asgari-azami programı yakalayamamışlardı? Sorunun cevabı dünya görüşünde yatmaktadır. KAYPAKKAYA Maoist dünya görüşü sayesinde Maoist Parti'yi kurdu. Büyük Proleter Kültür Devrimi ile donanmış olmasaydı, yalnız başına sözkonusu elverişli objektif ortamın avantajı ile devrim mücadelemizin asgari-azami programı olan '72 Manifestosu'nu yakalayamazdı.

Bilimimizde yeni-nitel bir aşama olan Maoizmin rehberlik ettiği BPKD ile Türkiye ve Türkiye Kürdistanı coğrafyasında Kaypakkaya önderliğinde yeni-nitel bir çıkış açılmıştır. Türk devletinin resmi "ideolojisi" Kemalizm, kendisine devrimci-demokrat, "komünistim" diyen güçler tarafından "ilerici bir miras" olarak sahiplenilmekteydi. '71 devrimci çıkışının önemli dinamikleri durumundaki THKO ve THKP-C de bu yanlışlarından ötürü Türk ordusu ve ordu kumandalı cumhuriyete hatalı yaklaşıyorlardı. Kimi kökü emperyalizm usaklarının tasfiye etmek istedikleri Kemalizm mirasını "yeniden diriltme" tarzlı siyasellerle hareket ettiklerini söylüyorlardı. Pasifizme devrimci meydan okuyuştaki cüretlerini saygıyla taktir ettiğimiz THKO ve THKP-C'nin Kemalizm konusundaki gerçekleri buydu.

Uluslararası planda MLM ile revizyonizm arasındaki saflaşmada "orta yol" tutmaları bir başka gerçekleri idi. Sovyetler Birliği önderlikli modern revizyonist yeni burjuva bürokratik diktatörlükleri sosyalizm olarak görmeleri pozisyonlarına, tarihin şimdi pratik olarak da verdiği cevap gözönüne

alındığında, Kaypakkaya çıkışının neden nitel bir çıkış olduğunu görmek isteyenler açısından daha kolay kavranacaktır. Kemalist "ideoloji", Kemalist ordu hayranı ve adından bahsetmelerinin ötesinde Mao ile alakası olmayan temsil ettikleri pozisyonla, Maoist yeni demokratik devrim, halk savaşı ve diğer öğretilerinin içini boşaltma girişimi olan reformist, parlamenterci TİKKP'in devletçi Kemalistçi solcu gerçeğine ve geleceğine, Kaypakkaya çıkışı ile birlikte dikkat çekiyordu. Mustafa Suphi sonrası revizyonist, daha sonra sosyal emperyalizm aleti TKP'si de gözönüne alındığında, Türkiye ve Türkiye Kürdistanı devrim tarihinde Kaypakkaya'nın neden nitel bir aşamayı temsil ettiği kavranacaktır.

Eğer Türkiye devrimci hareketinin deney, tecrübe ve birikimlerine sahip çıkılacaksa ve bilimsel olarak analiz edilecekse, tarih çarptılmadan dünya görüşleri ile anlatılmalı ve gerçeğe hürmet edilmelidir.

Maoist Parti öncesi; Kemalist "ideolojiye" ve faşist Kemalist harekete, Türk kamprador burjuvazi ve büyük toprak ağası sınıfların önderliğinde gelişen hareket olduğunu söyleyen var mı?

Maoist Parti öncesi; Şeyh Said-Dersim-Ağn-Koçgiri ve diğer Kürt ulusal hareketlerinin başında taşıdıkları demokratik muhtevayı açığa çıkarıp destekleyen, Kemalist askeri bastırma ve katliamcı hareketlarına karşı çıkan var mı?

Maoist Parti öncesi; Kemalizm, milli mesele, azınlıklar meselesinde "sol", yovenezmin girdabında değil miydi? Devlet-ordu-devrim konularında pozisyonları neydi? (TKP-TİKKP'i sözkonusu etmiyoruz bile.)

27 Mayıs gibi darbe bayraktarlıkları ve '71'lerde aynı tarzlı "devrim" projelerinin hayranlığı neydi? Sivil-asker ittifakı projeli Kemalist subay-ordu, halk birliği siyasatleri nasıl izah edilebilir?

Pasifizme karşı silahlı devrimci '71 çıkışında dahil, Kaypakkaya öncesi Türkiye ve Türkiye Kürdistanı devriminin zafetinin yolu olan ve şimdi pratiğini tartışmak isteyenlere rağmen sosyal pratik tarafından işpatlanmış bilimsel olgu olan halk savaşını yakalayan var mıydı?

Yeni Demokratik Devrim, Yeni Demokratik Halk İktidarı ve bunların stratejik silahları olan parti-ordu-cephe gerçeğini MLM temelde ortaya koyanlar var mıydı? Hayır! Anlaşılabileceği gibi MLM'yi ülkemizin toplumsal koşullarına uyarlayan Maoist partidir. Kaypakkaya önderliğidir.

MLM-devrim öğretisinde, faşist orduyla darbe projeli devrim yapmanın saçmalığı olur mu? Feodal-burjuva devlet ve ordusu-na karşı proletaryanın tavrı Halk Savaşını örgütleyerek cevap vermek ve faşist diktatörlüğü yıkmaktır. Ülkenin siyasi ve iktisadi tahliline getirilen yanlış görüş ve teoriler açtıkları dünya görüşlerinden kaynaklı bir tutumdur. Bu tutum ve kavrayış, Marksist bilim teorisinin ulaştığı yeni-nitel aşamayı kavramama ve anlamama tutumudur. İşte Kaypakkaya önderliğini diğer siyasi parti-örgüt ve kurumlardan nitel olarak ayırtıran ve temel farklılığı ortaya koyan da Marksizm-Leninizm-Maoizm'dir.

26. kuruluş yıldönümüne hazırlanırken, Kaypakkaya önderliğinde devrim seferber olalım. Büyük Proleter Kültür Devrimi rehberliğinde bütün geri, zayıf yanlarımızı ve yanlışlarımızı karşı savaş açarak, Maoist Parti önderliğinde gerilla savaşında yoğunlaşalım. **Seferberlik;** Parti'nin siyasi, ideolojik, örgütsel çizgisini hayatın her alanında konuşturmak. Gerilla savaşına katılmak, beyaz bölgeleri kırmak bölgelere dönüştürmektir.

Seferberlik; bilimimize ve ideolojimize ait olmayan karşı açık-ilkeli-ısrarlı mücadele etmektir. Maoist Parti'nin önderliğinde bütün zorlukları aşma kudretini ve fedakarlığını göstermektir. ●

ÇEŞİTLİ MİLLET VE MİLLİYETLERDEN EMEKÇİ HALKIMIZA!

Açıklama: Elimize posta kanalıyla ulaşan TKP(ML)-TİKKO imzalı bildiriyi kamuoyunun bilgisine sunuyoruz.

Sistem; bir bütün olarak kendini yenileyememenin had safhada sıkıntısını yaşıyor ve bunun çaresizliği ile muhalif güçlere yöneliyor.

Uşak medyası vasıtasıyla gözüne aldığımız sıradan insanları örgüt üyeleri, yöneticileri olarak göstererek, "TKP(ML)-TİKKO'yu bitirdik" hayalleriyle yaşarken, toplumsal ve tarihsel olayların yoğun olduğu Mart ayı içerisinde bir dizi eylemlilik militanlarımızca gerçekleştirilmiştir.

Her ne kadar kendiliğinden de gelişen tarihe kanla yazılan Gazi Mahallesi direnişini selamlamak amacıyla, 12 Mart akşamı Esenyurt-Köyü bölgesinde bulunan Büyük Birlik Partisi ilçe binasına zaman zaman ayarlı bomba TKP(ML)-TİKKO imzalı flamayla bırakılmıştır. On dakika içerisinde infilak etmesi düşünülen bombanın teknik bir aksaklıktan dolayı patlamaması üzücüyken, Jandarma bölgesi olan Esenyurt'ta olay günü ve ertesi günlerde yapılan operasyonlar ve özellikle esnafa yönelik işbirlikçilik dayatmaları, korkularının işareti olarak sevindiricidir. Çünkü ihtilalcı komünizmin en tehlikeli uyarlanışını temsil eden programıyla partimizin eylemlerini gizlemenin panigini yaşayanların korkusu mücadele perspek-

tifimiz olacaktır. En sıradan poşetleri, el çantasını, cola kutularını bomba silahıyla teknolojinin nimetlerinden yararlanmak adına lazerle imha etme şovları yapan komprador patron-ağa devletinin kolluk güçlerinin gerçek bir bombayı gizlemeleri tesadüfi değildir.

Yine Gazi direnişinin sürdüğü günlerde toplumsal ayaklanmaya kanıyla ortak olan Ümraniye direnişini selamlamak amacıyla hareket eden militanlarımız tarafından, 13 Mart akşamı saat 21:30'da Ümraniye İhlamurkuyu ve Birlik Mahallelerinin ortasında bulunan, bir polisin evinin önüne zaman ayarlı, parça tesirli bomba bırakıldı. Büyük bir gürültüyle patlayan bomba duvarların, kapı ve camların kırılıp ha-

sar görmesine sebep olmuştur. Bu olayın da kamuoyundan gizlenmesi polisin taktik oyunu da olsa, eylemlerimizle bombalarımızı patlatmaya, düşmanı korkunun dehlizlerinde yaşatmaya devam edeceğiz. Çığlığımızı emekçi yığınlarla haykırarak, sorumluluklarımızın bilincinde ve eylem nöbetindeyiz.

YAŞASIN PARTİMİZ TKP(ML), ORDUMUZ TİKKO, GENÇLİK ÖRGÜTÜ. MÜZ TMLGB!

YAŞASIN GAZİ VE ÜMRANİYE DİRENİŞİ!

YAŞASIN HALK SAVAŞI!

TKP(ML)-TİKKO

23 MART 1998

150 haftadır aynı çığlık: "Evlatlarımız nerede?"

Halkın Günlüğü/İstanbul: Günlerden herhangi bir gün, devletin resmi-gayri resmi güçleri tarafından kâh tutanaklarla, kâh onlarca kişinin gözleri önünde, kâh ısırsız bir yerden alınıp götürüldüler. Kimi öğrenci, kimi işçi, kimi memur, yani hepsi emekçi halk katmanından insanlardı. Tek ortak yanı her yanından kan, irin, iğrençlik akan tümüyle çürümüş olan faşist-feodal devlete karşı muhalif olmak veya muhalif olanları desteklemekti.

Gözaltına alındıktan sonra katledilmiş insanların bedenleri bazen bir ormanda, bazen bir dere yatağında, bazen kim sesizler mezarlığında bulundu ama çoğunluk kaybedildi-katledildi.

1995 yılının ortalarından itibaren her Cumartesi günü Galatasaray Lisesi önünde oturarak devletin bu kanlı ve iğrenç politikasını tüm duymayan kulaklara, görmeyen gözlerle ulaştırmak isteyen Cumartesi Anneleri, gözaltına alındılar, psikolojik ve fiziksel saldırılara uğradılar ama susmadılar, sinmediler. Çünkü alınıp götürülerek kaybedilen-katledilen canlarından bir parçaydı. Analar eylemin 149. ve 150. oturumlarında da, faşist devletin kanlı politikasını gözler önüne bir kez daha serdiler.

149. HAFTA

21 Mart Cumartesi günü yapılan oturma eylemi Newroz dolayısı ile oldukça kitlesel bir şekilde gerçekleşti. Oturma eyleminde, 21 Mart 1995 tarihinde sivil polisler tarafından gözaltına alınan, yapılan tüm başvurulara rağmen kabul edilmeyen ancak bir ay sonra işkence edilerek öldürülüp, kimsesizler mezarlığına gömülen **Hasan Ocak** tanıtıldı. Hasan Ocak'ın ağabeyi **Ali Ocak** tarafından okunan basın açıklamasında; Hasan Ocak'ın cesedinin, başta Ocak ailesi ve

tüm duyarlı kamuoyunun yaptığı kararlı mücadele sonucu ortaya çıkarıldığı, yaşama ve adil yargılanma hakkı için gözaltında kayıplara son verilmesi için her hafta li-

lar Newroz ateşini harlandırmak üzere Zeytinburnu Ka- lışme'de gerçekleştirilen mitinge katılmak üzere eylemi bitirdiler.

150. HAFTA

Galatasaray Lisesi önünde 28 Mart Cumartesi günü biraraya gelen kayıp yakınları ve duyarlı insanlar yağışlı havaya rağmen, titreyen elleriyle oğullarının eşlerinin, babalarının fotoğraflarını eylem süresince hiç indirmediler.

Eylemde **Düzgün Tekin**'in annesi, **Rıdvan Karakoç**'un kardeşi yaptıkları konuşmalarda yaklaşık iki üç senedir her Cumartesi günü devletten aldığı canlarını istediklerini, fakat barış isteyen, kardeşlik isteyen, demokrasi isteyen herkesin kaybedildiğini, susmakla sıranın herkese geleceğini belirttiler. Konuşmaların ardından İHD Ankara Şube Başkanı **Yıldız Tömürtürkan** tarafından 150. hafta açıklaması okundu. Eylemde başta cezaevlerindeki, genelde ise tüm baskıları protesto etmek için kendini yakan PKK'lı esir savcısı **Sema Yüce**'nin annesi **Zenüre Yüce** de bir konuşma yaptı. Yüce, "Benim kızım yenilerden doğmuştu diye kendini yaktı. Bu savaş son bulsun. Analar ağlamasın" dedi. Ardından 1996 yılında İstanbul'a gelen ve kaybolan Mardin Doğubeyazıt doğumlu **Orhan Yakar**'ın babası **Mahmut Yakar** bir açıklama yaptı. Mahmut Yakar "Oğlum 1996 yılında İstanbul'da kayboldu. İstanbul'a bulamayınca baskı altında Doğu Beyazıt Savcılığı 'Bingöl'de gözaltında' dedi. Bingöl'e gittiğimde ise bana 'oğlum mayına basıp öldü' deyip, beni kordular. Eger oğlum öldüyse cesedini istiyorum" dedi. Öte yandan Türkiye'de başvurusu kabul edilmeyen **Orhan Yakar**ın durumunun, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nde "görüşülebilir" kaydıyla işleme konduğu belirtildi.

se önünde oturmaya devam edileceği belirtildi. Basın açıklamasının ardından başta anneler ve tüm katılımcı-

KOMÜNİST ÖNDER CÜNEYT KAHRAMAN ŞEHİT DÜŞÜŞÜNÜN 1. YILDÖNÜMÜNDE

SARIGAZİ MEZARLIĞI'NDA ANILDI

Halkın Günlüğü/Kartal: Dersim'in Çemişgezek İlçesi Karagedik Köyü'nde 14 Mart 1997'de yaşanan, 7 kardeşinin şehit düştüğü muharebeden ağır yaralı olarak çıkan, ancak 24 Mart 1997'de ölümsüzler kervanına katılarak abideleşen TKP(ML) Genel Sekreteri, komünist önder **Cüneyt Kahraman Sarıgazi Mezarlığı'nda** anıldı.

Zorlukların üzerine gidebilmenin, yeniyi yaratma ve inşada perspektif sunabilmenin, ihanet ve yabancılaşmanın can düşmanı olarak simgeleşen Cüneyt Kahraman, 22 Mart Pazar günü Sarıgazi Mezarlığı'nda biraraya gelen kitle tarafından anıldı.

Saat 13:00'da Sarıgazi Meydanı'nda "Komünist Önder Cüneyt Kahraman Yoldaş Ölümsüzdür" Demokratik Haklar Platformu imzalı pankart altında yürüyüşe geçildi. Cüneyt Kahraman'ın posterlerinin taşındığı, annesi ve kardeşlerinin de hazır bulunduğu yürüyüşte yol boyunca; "Cüneyt Yaşıyor, TIKKO Savaşıyor", "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür", "Yaşasın Partimiz TKP(ML)", "İbo

Yaşıyor, TIKKO Savaşıyor", "Gençler Dağlara, Partizan İktidara" sloganları atıldı.

TKP(ML)-TIKKO şehitlerinin mezarları başında tüm devrim şehitleri için bir dakikalık saygı duruşunun ardından söz alan Cüneyt Kahraman'ın annesi **Gülten Ana**; "Bugün yas tutmak değil, kavgaya etmek gereklidir" sözleriyle somut hedef olarak yapılması gereken günün görevlerini anlattı. Gençliğin; kahvelerde, cafebarlarda zaman öldürmekle değil, savaşmakla gelecek güzel günlerin yaratabileceğini söyleyen Gülten Ana; şehitleri gerçek anlamda anmanın ancak savaşı yoğunlaştırarak mümkün olabileceğini belirtti.

Gülten Ana'nın konuşmasının ardından hep beraber "İsyan Ateşi" türküsünü okuyan kitlenin dağılması sırasında jandarma ile pankartlar konusunda tartışma yaşandı. Anında açılan pankartı incelemek isteyen jandarmaya müsaade etmeyen kitle, tehdit ve provakasyon girişimlerine rağmen sığaklanlığını koruyarak anmayı bitirdi.

Göktepe'nin katillerine ödül gibi ceza

Haber Merkezi: Evrensel Gazetesi muhabiri **Metin Göktepe**'nin gözaltında dövülerek öldürülmesinden sorumlu polislerin yargılandığı dava 19 Mart'ta yapılan duruşmada karara bağlandı. Sanık polislerden 5'ine 7 yıl 6'şar ay gibi komik ceza veren mahkeme heyeti, 6 polisi ise beraat ettirdi. Duyarı kamuoyunun büyük tepki gösterdiği kararla da sistemin parçası olan mahkemelerin polisleri cezalandırmayacağı bir kez daha kanıtlanmış oldu.

10 Ocak 1996 tarihinde haber için gittiği Eyyüp'te kitleyle birlikte gözaltına alınıp Eyyüp Spor Salonu'na götürülen ve burada dövülerek öldürülen Göktepe'nin cesedi olaydan bir gün sonra olay yerinin yakınında bulunmuştu. Olay karşısında yalana başvuran yetkililer, Göktepe'nin kesinlikle gözaltına alınmadığı açıklamalarıyla cinayetin üstünü örtmeye, kamuoyunu kandırmaya çalıştılar. Ancak aynı olaydan gözaltında alınanlardan yüzlerce kişi, Metin'i gözaltına gördüklerini ve polisleri Metin'i öldürmeye dövdüğünü şahit olduklarını açıkladılar. Bu gelişmeler üzerine tanıkları tehdit eden, hatı kimisini kayırp işkence yapan polisler bu çabaları cinayeti örtmeye yetmedi.

Cinayetin tüm açıklığıyla ortaya çıkmasına rağmen polisleri yargılamak istemeyen yetkililer, Göktepe'nin duvardan düşerek öldüğünü yalanıyla kendilerini kurtarmaya çalıştılar. Bu yalanları da katilleri kurtarmaya yetmedi. Kamuoyunun sahiplenmesi ve tepkisi sonucu yapmak zorunda kaldıkları otopside, Göktepe'nin yoğun işkence sonucu öldüğü ortaya çıktı. Kaburga kemikleri kırılan, başında ve omuzunda yaralar ve kırıklar oluşan, beyin kanaması ve iç dokuların parçalanması üzerine oluşan iç kanama sonucu katledildiği açık ortada olan Göktepe'nin bu kez örgüt üyesi olduğunu söyleyerek, sahiplenilmesini engellemeye çalıştılar.

Tüm iğrenç oyunları boşa çıkarılan ve kamuoyunun artan yoğun baskısına rağmen ay-

larca "Memurin Muhakemeti Kanunu"na dayanarak katillerini aklamaya çalışanların çabaları "Hepimiz birer Metin'iz" şiarıyla mücadele edenlerin kararlığı karşısında boşa çıktı. Aylar süren çabalar sonucu açılan dava bu kez de "güvenlik" gerekçesiyle ilden ile sürülüp unutturulmaya çalışıldı. İstanbul'dan Aydın'a, oradan da Afyon'a... Ama nafiley-

di tüm bu çabaları. Her duruşma daha bir kararlılıkla sahiplenildi. Mahkemeler katilleri yargılamak istemiyordu, 11 yargıç değişti iki yıl aşkın sürede.

Tüm olumsuzluklara inat artan bir kararlılıkla sahiplenildi Metin; olay uluslararası kamuoyuna taşındı, yabancı heyetler her duruşmayı ilgiyle izlediler. Avukatların her duruşmada sanık polislerin tutuklanması istemini mahkeme uzun süre görmezden geldi. Dava açılırken yargılanması istenen 48 polisten sadece 11'i hakkında adam öldürme davası açan mahkeme, diğer 37'si hakkında ise kötü muameleden dolayı dava açmayı uygun görerek asıl suçluları gözden düşürdü. Sanık polisler mahkemeye verdikleri ifadelerinde Yalçın Aydeniz, Emniyet Amiri Mehmet İşbittiren ve Fikret Kayacan'ı da suçladıkları halde mahkeme heyeti İşbittiren, Kayacan ve Ay-

deniz'i yargılamaktan ısrarla kaçındı. Sanık polislerin ve tanıkların suçlamadığı **Selçuk Bayraktaroğlu** ve **İlhan Sarıoğlu**'nu tutuklayıp, gerçek suçluları aklamaya çalıştı.

Dava devam ederken adli tatilde olan Mahkeme Başkanı **Kamil Şerif**'in yerine bakan **Halim Fatma Nilgün Uçar**, **Fadime Korkmaz** ve **Metin Kuşat**'a verdiği tutuklama kararına

sivilcilikleri ile sendikacı ve çeşitli siyasi partilerden oluşan 1500 kişi gelirken, son kararı açıklayan Afyon Ağır Ceza Mahkemesi, sanık polislerin 5'i için, 7 yıl 6'şar ay hapis, ve 6'sı için de beraat kararı verdi.

Katillerden Emniyet Amiri **Seydi Battal Köse**, **Şuayip Mutluer**, **Saffet Hızarcı**, **Fedai Korkmaz**'ı "kastı aşan bir biçimde" adam öldürmekten suçlu bulunurken, diğer 6 sanık polis ise kanıt "yetersizliğinden" beraat etti. Karara büyük tepki gösteren avukatlar, otopsi raporunun herşeyi apaçık gösterdiğini, sanıkların "Vahşi bir hisle işkenceyle adam öldürme" suçunu işlediklerini, bu suçla yargılandıklarını ve bu maddeye göre cezalandırılmaları gerektiğini söylediler. Müdahil avukatlar, mahkeme heyeti daha salondan çıkmadan kararı temyiz ettiler.

Duruşmadan sonra, son güne kadar inatla Metin'i yalnız bırakmayan kitle, karara büyük tepki göstererek "Ant içtik, Bu Dava Burada Bitmeyecek", "Katiller Hesap Verecek", "Metinlere Değil, Çetelelere Barikat", "Katiller Yargı ile Gurnu Duyuyor", "Kahrölsün Susurluk Devleti" sloganlarını atıp Kocatepe Anıtı'na kadar yürüdü. Basın emekçileri de kararı protesto etmek amacıyla anıta kalemelerini bıraktılar.

yanıtı sürgüne aldı. Korkmaz ve Kuşat iki ceza sonra Şerif tarafından serbest bırakıldılar. Şerif daha sonra davada "taraf" olduğunu vurgulayarak istifa ederken, yargının aslında ne kadar taraf olduğunu da göstermiş oldu. Davanın ilginçlikleri bununla da bitmedi. Duruşmalara gelmeyecek kaçan sanıklar Başbakan **Mesut Yılmaz**'ın talimatına rağmen Emniyet Müdürlüğü'nce yakalanmadı, ancak pazarlık sonucu teslim edildiler.

Mahkemede herşeyi "Vatan için yaptıklarını" itiraf eden katillerden bir kısmı, Eyyüp Spor Salonu'nda yapılan keşif sırasında tanıkları silahlı tehdit etmeyi de ihmal etmediler.

VE 19 MART 1998

Afyon'da görülen son duruşmaya Göktepe'nin yakınları, arkadaşları, aydın ve sanatçılar, insan hakları savunucuları, yabancı basın mensupları, uluslararası kurumların tem-

Davanın müdahil avukatlarından **Kamil Tekin Şürek** kararın tatmin edici olmadığını, ancak sonuçta polislerin katil olduğunu yargıya kabul ettirip az da olsa ceza almalarını bu ülkede önemli bir gelişme olduğu yorumunu yaparken, EMEP İstanbul İl Başkanı **Mehmet Kılıçaslan**, "Sizler sahip çıkmadınız metin duvardan düşüp ölmüş olacaktı" sözleriyle, kitlenin davayı sahiplenmesine öneme vurgu yaptı. **Fadime Göktepe** ise verilen karara "Bunların hepsi çete" tepkisiyle birlikte, "Bir insanın hayatı bu kadar ucuz mu?" diye sordu. **Fadime Anz** "Davanın peşini bırakmayacağız, bu dava burada bitmedi" diyerek kararlığın ortaya koydu.

NEWROZ ATEŞİ TUTSAK BEDENLERDE ZULME-SÖMÜRÜYE YANIT VERDİ

Haber Merkezi: Ulusal isyan ve başkaldırı günü olan Newroz'un şingesi ateş, '98 kutlamalarında bir kez daha insan bedenleriyle yükseldi, çoğaldı.

Çanakkale Esir Kampı'nda tutuklu bulunan PKK dava tutsakları **Sema Yüce** ile **Fikri Baygeldi**, Diyarbakır zindanlarında **Mazlum'un** ve peşisıra bedenlerini Newroz'laştıran **Zekiye'lerin**, **Rahşan'ların**, **Ronahi'lerin**, **Berivan'ların** direniş geleneğini pekiştirerek daha bir zenginleştirdiler. Kürdün kimiksizleştirilmesi, imhası ve düşürülmesi politikalarına tavır olarak başvuru ve saygı duyulması gereken bu görkemli direnişte Baygeldi ölümsüzleşirken, Yüce'nin durumu ciddiyetini koruyor.

Yüce, Kürt ulusu üzerindeki baskıları, imha politikalarını ve T. Kürdistanı'nda dayatılan haksız savaşı protesto etmek için Newrozla daha anlamlı kılacağı bedenini yakma eyle-

mini 21 Mart'ı 22 Mart'a bağlayan gece, üzerine döktüğü kolanyayı ateşleyerek gerçekleştirdi. Tutuklu arkadaşlarının durumu bildirilmesiyle harekete geçen idare, Yüce'yi Çanakkale Devlet Hastanesi'ne kaldırdı.

Vücudunun %40'ı ile boyun ve yüz bölümü önemli ölçüde yanan Yüce, ambulansla İstanbul'a getirilerek Şişli Etfal Hastanesi Yoğun Bakım Servisi'ne alındı. Bilinci yerinde olmayan ve dializ makinasına bağlanan Yüce'nin ölen hücre dokularının alınması, solunum verilmesi, su ve kan kaybının önlenmesi amaçlı tedavisi sürmesi rağmen hala hayati tehlikeyi atlattı.

Ağrı'nın Tutuk İlçesi **Qerxeliye Jerin** (Aşağı Kargalık) Köyü'nde 1971 yılında doğan Yüce, okuduğu Ortadoğu Teknik Üniversitesi'nden ayrılarak 1991 yılı başlarında PKK'ye katıldı. 1992 yılında Ağrı Merkez'de devlet güçleriyle girdiği çatışmada yakalanan Yüce, Erzurum DGM

tarafından 22 yıl 6 ay hapis cezasına çarptırılmıştı.

Sema Yüce'nin ardından PKK dava tutsağı **Fikri Baygeldi** de '98 Newroz'unu kendi bedenini ateşleyerek selamladı.

Baygeldi, 25 Mart Çarşamba akşamı tutuklu bulunduğu Çanakkale Esir Kampı'nda üzeri-

ne kolonyaya dökerek ateşe verdi. Koğuş arkadaşlarının ilk müdahalesinin ardından, ağır yaralı olarak Çanakkale Devlet Hastanesi'ne kaldırılan Baygeldi'nin ilk tedavisi Acil Servis'te yapıldı. Buradan Bursa Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'ne kaldırılan Baygeldi, tüm müdahalelere rağmen 26 Mart Perşembe akşamı, saat 23:15'te ölümsüzler kervanına katıldı.

Eylemi gerçekleştirmeden önce vasiyet olarak bıraktığı mektubunda verdiği "Bedenimi benim komutanım olan kahraman Kürt kadını **Sema yoldaş** gibi Newroz'un görkemli ateşi ile yakarak düşmanın gerek zindanda, gerekse Kürdistan'da uyguladığı insanlık dışı uygulamaları protesto ediyorum" mesajıyla zulmün sahiplerine zindan cephesinden yanıt veren Baygeldi, PKK'ye üye olmak suçlamasıyla 1994 yılında verilen 12 yıl 6 ay hapis cezası sonucu Çanakkale Esir Kampı'nda bulunuyordu.

Karadeniz'de kazanan, faşist Türk devleti olmayacak!

Faşist devletin, Karadeniz'de gelişmekte olan gerilla mücadelesine gösterdiği "özel ilgi" her geçen gün daha fazla artmaktadır. Her MGK toplantısının hemen sonrasında biraraya gelen Bakanlar Kurulu'nda, "Karadeniz'deki terör olaylarını çözmek için bir dizi önlemin alınması" ve peşisıra hamasi nutukların atılması artık rutin işlemler haline gelmiştir.

En son Mesut Yılmaz'ın "Bölgedeki vali, kaymakam ve emniyet müdürlerinin derhal görevden alınarak yerlerine terör deneyimi olanların atanması talimatı"nı vermesinin ardından, T. Kürdistan'ında işkence ve katliamlarla ün yapmış kişilerin bölgede konumlandırılması, İçişleri Bakanı'nın Şebinkarahisar'da "inceleme gezisine" çıkması, Jandarma Genel Komutanı'nın Giresun'da "incelemelerde" bulunması, yine İçişleri Bakanı'nın başkanlığında Zonguldak ve Kastamonu hariç, Sivas dahil Karadeniz'in bütün illerinin valileri, emniyet müdürleri, Jandarma Bölge Komutanı ile alay komutanları ve Emniyet Genel Müdürlüğü'nün katıldıkları bir toplantının yapılması, bölgeye askeri sevkîyatların hızlandırılması, donanımının modernleştirilmesi, tüm bölgeyi kapsayan eşgüdümli operasyonlara girişilmesi, gösterilen bu "özel ilginin" pratikteki yansımaları olmuştur.

Görülüyor ki, devlet en tepe kurumu olan MGK'dan başlayarak, yukarıdan aşağıya doğru hemen kendisini gelişen yeni duruma uyarlamak gayretine girmektedir. MGK emir veriyor, hükümet yasa çıkarıyor ve sivil, asker bütün kurumlarına yeni bir düzen vermek üzere askeri ve sivil bürokratlarını değiştirerek işe başlıyor. Alana, kafatasçı özel timlerden komando birliklerine kadar küçümsenmeyecek bir güç kaydırıyor. Konuculuğu cazip hale getirmeye çalışıyor, köylülere silah dağıtıyor. Yayla yasağını ise çoktan başlatmış durumda. İl ve ilçelerin hemen hemen tümüne arama noktaları yerleştirmiş. Ordu-Mesudiye örneğinde olduğu gibi, halktan insanları katlediyor, yüzlerce insanı işkenceli sorgulardan geçirip, onlarıcasını tutuklayarak esir kamplarına dolduruyor. Alana yaptığı asker, polis takviyesini modern savaş araçlarıyla tahkim ediyor. Bu uygulamalarıyla halkın üzerinde psikolojik bir baskı unsuru oluşturma amacını da güdüyor vb. vb...

Ayrıca Bakanlar Kurulu toplantısında, Karadeniz'in belli illerinde OHAL ilan edilmesi için görüşmeler yapıldığı da basına yansımaktadır. Çok kısaca aktardığımız gelişmeler, adım adım OHAL

uygulanmasına geçildiğini göstermektedir zaten.

Faşist Türk devleti, bir yandan büyük bir gürültüyle mevcut OHAL uygulamasını kaldıracığı propagandasını yaparken, mide bulandırıcı bir ikiyüzlülükle Karadeniz'e bu uygulamayı oturtmaya çoktan başlamıştır bile. Karadeniz'de de özel savaşın bütün uygulamalarını kurumsallaştırma uğraşındadır. Bu uğraşa bugün yeni başlamamıştır. Dün de bu çabası vardı. Bugün daha da yoğunlaştırmaktadır.

Düşman bu yoğunluğunu çeşitli biçimlere büründürerek uygulama çabasıdadır. Bir yandan şiddet ve baskıyı her geçen gün arttırırken, envai çeşit sinsi-liklerle bu uygulamalarını daha etkili ve sonuç alıcı yapmaya çalışmaktadır. Bölgedeki her gerilla kaybıyla birlikte halka kendisinin güçlü olduğunu, "bölücülerin, vatan hainlerinin" en kısa sürede yok edileceğinin propagandasına hız veren devlet, aynı zamanda da yıllardır geliştire geldiği şovenizmin etkisiyle PKK'ye karşı bölgede varolan şovenist antipatiyi hemen değerlendirmek istemektedir. Bölgede halka yönelik propaganda da Maoist parti önderliğindeki gerillalar dahil devrimcileri kastederek, "tamam bunlar sizin çocuklarınız ama, PKK bölücüdür, terör örgütüdür", "hem bu örgütler PKK'den desteklerini çekmişlerdir" demagojisini yaparak "böl parçala yoket" siyasetini gütmektedir. Bu vesile ile köylüleri koruculaştırmaya çalışmaktadır. Silah alanların TV ve gazetelerde yansıtılan ramborvari duruşları, gerilla cesetlerini yakma girişimleri, meselenin özünü kavramaktan henüz ciddi anlamda uzak olduklarını göstermekte ve şovenizmin üzerlerinde nasıl bir etkide bulunduğunu ortaya koymaktadır. Bu durum doğru tahlil edilerek, şovenizmin etkisinin kırılması için yoğun bir çaba harcamak gerekmektedir. Düşmana, halkı halka karşı kullanma fırsatı verilmemelidir ve ulusal devrimci parti olan PKK'ye karşı bölge halkında oluşabilecek muhtemel antipatiyi gidemek için çok ciddi yönelim içerisine girmek ihmal edilmemelidir. Bu noktada ezilen Kürt ulusuna karşı görevimiz layıkıyla yerine getirilmelidir.

Bölgede Maoist parti TKP(ML)'nin yansıması DHKP-C, TKP/ML ve PKK'de faaliyet yürütmektedir. Bu güçler düşmanın uygulamaya soktuğu taktikleri ve girdiği yönelimi öngörüp, düşmanın bu yönelimini boşa çıkartmak için doğru, kararlı ve sebatkar bir karşı-duruşu örme çabasına girip, bu çabayı her geçen gün daha da arttırmalıdır. Bu hem olanaklı hem de istenildikten sonra başlanılabilecek bir şeydir. Böylelikle düş-

manın başarmaya çalıştığı uygulamalar boşa çıkarılmakla birlikte, düşman dar-belenmiş de olunur. Bunu başarmak için "kitlelerden kitlelere" şeklinde ifade ettiğimiz doğru kitle çizgisini uygulayıp, mevcut duruma paralel askeri hareket tarzıyla yüklenmek gerek. Halkın zihnini aydınlatmak için, düşmanın mevcut ve olası yönelimleri karşısında onları uyanık kılacak ve psikolojik olarak hazırlayacak şekilde bir ajitasyon-propaganda ile yetinilmemeli, bunu örgütlenmenin bir kaldırıcı yapıp, bölge halkını örgütsel olarak da hazırlama sorumluluğu ile hareket edilmelidir. Kısacası iktidar perspektifine uygun davranılmalıdır.

Biraz yukarıda dedik ki, düşman bu uygulamalarını bugün başlatmış değil, dün de vardı, bugün biraz daha yoğunlaştırmış durumdadır. Basında alabildiğine bölgeyi işleminin, "idari yeni-den yapılanma" adıyla bir dizi düzenlemeye girmesinin ve buna paralel pratik bir yönelimde olmasının nedenlerinden biri ve belki de en önemlisi, halkın üzerinde psikolojik bir baskı oluşturup, tedirgin bir ruh haline sokmak istemesidir. Böylelikle devrim mücadelesini engellemek için tedirgin bir ruh halinden faydalanarak yapabildiğini korucu yapmak, yapamadığını da göçten medet umar hale sokmak istemektedir. Düşman bunda başarılı olmaya çalışacaktır. Başarılı olup-olmaması ise başta Maoist parti olmak üzere devrimci parti ve örgütlerin yoğun ve etkin, aynı zamanda süreklileşmiş olan bir faaliyet yürütüp-yürütememeleriyle orantılı olacaktır. Bu noktada da devrimci hareketin, özellikle de Maoist partinin önünde hazine değerinde bir deneyim ve birikim var. Olumlu ve olumsuzluklarıyla bu hazineden yararlanmaya azami özen gösterilmelidir. Mevcut duruma uygun ideolojik, politik, örgütsel ve askeri bir bütünlük içerisinde geneli özele uyarlamak ustalığında hareket edilebilmelidir. Yine Dersim örneğinde olduğu gibi, mücadelenin gelişme göstermesiyle beraber burada da askeri kuşatma ve ekonomik ambargoların uygulanacağı gerçeğini gözden kaçırmaksızın, uzun vadeli ve nitelikli örgütlenmelerin asla ihmal edilmemesi gerektiği şimdiden görülmelidir.

Bütünlüklü doğru bir yönelimle düşmanı boşa çıkartıp darbelemek mümkündür. Düşmanın şatafatlı güç gösterileri ve yaratmaya çalıştığı tedirgin ruh halinin etkili olmasına izin vermemeliyiz. Bu noktada zihinleri silahlandırmaya özen göstermeliyiz. Maoist partinin rehber edindiği ideolojiyi, uygulamayı şaşmaz bir ilke olarak kavradığı halk

savaşı stratejisi ve bunu uygulamada bütün kötülüklerle rağmen ısrarla yürüyüp 500'ü aşkın şehidiyle büyük bir azim ve fedakarlık göstere geldiği çeyrek asırlık tarihi; gorkemli tarihin bağzinesi kavrandıktan sonra düşmanı boşa çıkartıp darbelemeye, dahası giderek bütün bozkırı tutuşturup, sınıf ve halkla bütünleşip önderlik ederek parça parça iktidarı fethetme kudretinde gösterebilecektir. İtoprağa dökülen kanter-can üzerine içtiğimiz and bugün her zamankinden çok daha önemli görevleri yüklemektedir omuzlarımızı ve Maoist parti bunun bilincindedir.

Faşist Türk devletinin bütün yönelimlerine, kudretli ve yenilmez gösterilmeye çalışılan "teknoloji harikaları"na rağmen gerçek yukarıda ifade ettiğimiz gibi tarih sayfalarını doldurmaya devam edecektir. Termal kameralı tanklarıyla şişinip durmuyorlar mıydı? Hareket eden hiçbir canlının yaşayamayacağı, vücut ısısına kilitlenen termal kameralarla hedefin üzerine otomatik olarak toplar yağdırdığıyla şişinip duruyordu düşman. Adı geçen "teknoloji harikası"nın bu özellikleri olduğu doğruydur. Keza, gerillaya birçok kayıp verdirdi de. Yaşamanın, dahası etki menzili altında hareket etmenin oldukça zor olduğu da doğuyordu. Ama geçen yılın sonunda Maoist bilinç ve bu bilincin kumandasındaki komünist dirayet ile kazanma azmi, teknoloji harikası denen makineyi etkisiz kılıp burnunun dibine kadar yaşamayı, dahası darbe indirmeyi başarmıştı. Maoist parti TKP(ML) istenildikten sonra başarılmayacak hiçbir şeyin olmadığını bir kez daha göstermiştir. Birkez daha teknolojiyi başta yapanların ne derece yandıkları görüldü. Ve bu vesileyle birkez daha "savaşta teknoloji değil, insanın bilinçli dinamik rolü belirleyicidir" Maoist tespiti kendisini doğrulamıştır.

Maoist parti çeyrek asırlık savaş pratiği içindeki tecrübelerinden öğrenmesini bilerek ve Karadeniz'e yaptığı güçlü hamle ve '90'da bu bölgeye yaptığı cı kartmayla o tarihten bugüne tarihe bölgede dördü Merkez Komite Üyesi olmak üzere verdiği onlarca şehit pahasına kazanımları ile elde ettiği bölge tecrübelerini birleştirip, senteze ulaşılarak kazanma andını birkez daha yinelemiş bulunmaktadır.

Kazanan; zulüm ve soygun üzerine bina edilmiş faşist Türk devleti olmayacaktır. Kazanan; Maoist parti önderliğinde mucizeler yaratacak olan; binlerce yılın öfke kasırgasıyla dolu ezilen milyonlar olacaktır. Yeterki biz, üzerimize düşeni layıkıyla yapalım. Kazanmak hiç de zor olmayacaktır! ●

Düşman saldırılarını püskürtelim!

Yıllardır yazılı ve görsel medyada Kürt coğrafyasına giden heyetler ile ilgili olarak sık sık haberler yer almaktadır. Bu heyetlerin bir kısmı, devletin psikolojik savaşının bir parçası olarak mehtemlik medyanın yalan bombardımanı eşliğinde her şeyi güllük-gülistanlık gösteren ilizyon oyuncularından oluşan kumpanyalardır. Bir kısmında, devrimci kitle örgütleri ile ilerici, demokrat, aydın, yazar ve sanatçıların bölgede yaşanan gerçeklere tanık olma ve bunları kamuoyuna yansıtmaya çabaları içinde olan heyetlerdir. Ve artık biliniyor ki, istisnasız her seferinde, devletin organize ettiği heyetlerin "gezi"leri gerçekleri örtbas etmeye yönelik büyük bir şov halinde sunulurken, halkın sorunlarını yerinde incelemeye çalışan heyetler ise, OHAL yasasının engeline takılıp kalır.

Son bir ay içinde, bu gezilerden Dersim'e yapılanlardan ikisi daha basında yer aldı. Yaklaşık bir ay önce, Genel Kurmay'ın düzenlediği ilk gezi ile Dersim'de her şeyin "normal'e döndüğü ve terörün bölgeden temizlendiği" en son Türk devletinin "yüce milletine" müjdelenirken, Newroz kullanan ve bölgedeki durumu incelemek için bölgeye girmek isteyen Uluslararası Af Örgütü Sekreteri Dr. Knut Rauchtuss ile İsveçre Sendikalar Konfederasyonu İkinci Başkanı'nın aralarında bulunduğu heyet, yine her zaman olduğu gibi, Dersim il sınırlarından geri çevrildi. Bu doğaldır. Çünkü devlet Dersim'de yaşanan insanlık suçunun dünya kamuoyuna yansımından korkuyor. Korkmakta da haklıdır.

Düşünün, bir coğrafya bir baştan bir başa ateşe verilmiş ya da yıkımlar, kıyımlar, sürgünler girli gidiyor. Savaş uçak ve helikopterleriyle havadan, tank ve havan eşliğinde onbinlerce askeri kuvvetle karadan kuşatma altındadır. Askeri kuşatmayla ekonomik ambargo bir arada uygulanıyor. Bölge halkı üzerinde vahşiyane karşı-devrim terörü ile açlığa mahkum edilmişlik sürdürülüyor. Ve Dersim gerilla ile birlikte dişle, tırnakla, umutla, bilinçle düşmanın bu kapsamlı saldırılarına karşı yıllardır direniyor/savaşıyor. "Yaşamak direnmektir" şiarı gerçek anlamda bütün kapsamıyla ete-kemiğe bürünerek, "yaşamak direnmek ve savaşmaktır" gerçekliğine dönüşerek süregitmektedir.

Diğer Kürt illerinde yıllardır süregelen savaşın, Dersim'de Maoist Parti önderliğinde nitel olarak daha üst boyutta sürdürülerek Erzincan'a sıçratılıp, oradan da Karadeniz'e taşınması ve bu bölgede diğer dost yapılarında gerilla faaliyetine yüklenmesi düşmana çok yönlü darbeler indirmektedir. Buna karşılık düşman saldırısı genel anlamda adı geçen yerlerde olmak üzere, özel anlamda Dersim'de son dönemde daha kapsamlı ve yoğun olarak yukarıda belirtilen nitelikte sürmekte ve yine belirtildiği üzere karşı koyuş sür-

mektedir.

Peki düşmanın bu gözü dönmüş saldırılarına karşı-koyuşa cephe gerisinde gösterilen ilgi, duyarlılık?

Doğrusu, cılız olarak gösterilen tepkiler dışında genel anlamda bir kayıtsızlık gösterildiğini açıktan belirtmek varolan gerçekliğe parmak basmak olacaktır.

Oysa düşmanın imha savaşını açıktan ilan ettiği ve aylardır büyük bir pervasızlıkla sürdürdüğü bu durumda tepki ve duyarlılığın cılız kaldığı o kadar açık ki. Bu ifademiz gösterilen tepkiyi küçümsemediğimiz şekilde anlaşılmamalıdır. Hayır, önemsiyoruz. Bu hususta gösterilen en küçük tepkiyi, kıpırtıyı oldukça önemsiyor, değer veriyoruz. Bu tepki ve eylemlilikleri anlamlı bulup değer vermemiz, aynı zamanda bunların yeterli olmadığını, eksik kaldıklarını gömmemizin önünde engel değildir, engel görülmemelidir.

Düşmanın büyük bir güçle, vahşice topyekün saldırısı karşısında bu tepkilerin yetersiz kaldığı aklı selim her insan tarafından görülür ve görülmektedir de.

Doğru bir tarzda çok yönlü ve yoğun olarak kamuoyuna taşınıp işlenmesi, adım adım kitleleri harekete geçirip pratik, siyasi ve örgütsel anlamda devrimin küçümsenmeyecek kazanımlar elde etmesini hedeflemek zorunlu olduğu gibi olanaklı da değil mi? Pekala olanaklıdır.

Düşman; bugüne kadar ateşe verdiği ormanları, evleri, köyleri hep gerillanın üstüne atmaya çalıştı. Göçlerin gerilla baskısından dolayı yaşandığını işledi medyasında. Düşman; usak medyası aracılığıyla bu vahşetlerin faillerini "teröristler ve bölücüler" edebiyatıyla gerilla şeklinde yansıttı. Gerek yaşadığımız topraklarda, gerekse uluslararası kamuoyunda yıllar yılıdır bu yönlü propagandalar yapılmaktadır. Buna karşılık devrimci, demokrat kamuoyu düşmanın birçok vahşetini teşhir etti. Ancak düşman, kamuoyuna ilk kez bu kadar açıktan (vahşeti öyle pervasızlaştırdı ki artık kimi şeyleri gizleyemez duruma gelmiştir) "gerillaya kamuf-

laj oluyor" gerekçesiyle ormanları yakmak zorunda kaldıklarını, köyleri (Halwori Köyü örneğinde olduğu gibi) top atışlarına tuttuklarını, köylüleri, katledip "terörist" diye kamuoyuna sunduklarını (en son Ordu kırsalında biri oniki, diğeri ondört yaşında iki çobanın kafatasçı özel timler tarafından katledilmesi örneğinde olduğu gibi), Dersim'de halka uyguladıkları militarist zulmün yanısıra gıda ambargosu diye bilinen ekonomik ambargoyu "teröristlerin desteğini engellemek için gıda dağıtımını askerlerin denetiminde yapmak zorundayız" şeklinde (ki, her türlü ihtiyaç kamuya bağlanmıştır) inkar edemeyip, itiraf etmek zorunda kalıyor.

Şimdi her bir örneği ele alıp ciddi bir yoğunlaşmayla çok belirgin bir şekilde halkın, Türkiye ve uluslararası kamuoyunun gündemine de daha etkin olarak taşıyıp, yıllar yılıdır Dersim, diğer Kürt illeri ve peyderpey de Orta Karadeniz'e sıçrat-

ve savaşta komünist önderlerinden Cüneyt KAHRAMAN, Kazım EKİCİ ve yüzlerce varan üyesini ve savaşçısını ölümlere süzlüğe uğurladı TKP(ML) ve halk ordusu TIKKO. Komünizmin topraklarımızdaki kılıcı TKP(ML), bir yandan metanetle yaralarını sararken, bu acımasız kanlı savaş kesintiye uğratmaksızın halk savaş stratejisinde sebat edip kararlılıkla yürümektedir. Düşman, TKP(ML)'nin bu nitel ilerleyiş karşısında şiddetli bir hazımsızlık çekiyor. Bağımsız eylem çizgisinin yanısıra, dost parti PKK ile yaptığı eylem birlikteliğiyle düşmana darbeler indirip düşmanın korkusunu, halklarımız ve dostlarımızın da umutlarını büyütmeyle kararlılıkla sürdürmektedir TKP(ML).

Böylesine kızgın savaş korunda umudu büyütenin muazzam önemini kavramak ve umudu büyütme kavgasına katılarak zincirleri kırmak özgürleşmektir.

Parlak geleceği bugüne taşımak, devrimci savaşa katılıp onu büyütme için kişisel bütün çıkarlardan feragat etme bilincini kuşanmak, düşmanın pusatlarına karşı sarsılmaz bir kararlılık, çeliktir irade ve kazanma azmiyle her anı devrime hasretmek... Umutsuzluğu, umudu büyütürken tuz-huz etmek ve derviş sabrını misali çetin yürüyüşe devam etmek...

Bütün bunları sağlayan nedir? Bütün bunlar, Marksizm-Leninizm-Maoizm ideolojisini içselleştirmekle olanaklıdır. Çünkü, ancak o zaman, komünizmin nihai zakerinin kaçınılmaz olduğu gerçekliğine, bunun için sınıf ve halkın birlikteliği, kudretli gücüne ve onunla birleşerek önderlik edip devrime taşıyacak olan yegane öncü aracın parti olduğu gerçekliğine ve her olumsuzluğu zıddına dönüştürebilen proletarya bilimine sadakatle bağlılık olanaklı olabilmektedir.

İşte bu nitel kuşanmayı KHK'da sağlanmasından önce, düşmanın bütün biçimleriyle sürdürdüğü imha-yoketme saldırısına karşı, komünist ideolojisinden aldığı cüret ve halkın desteğiyle umudu büyütme, düşmanın korkulu rüyası olmaya devam ediyor Parti.

Anlaşılmış olmalıdır ki, öncü ile tam bir nitel uyum sağlamak zorunluluğu kendisini tüm sıcaklığıyla dayatmış durumdadır. Düşmanın yıllardır Dersim'de sürdürdüğü imha-yoketme saldırısının, bütün olanaklar harekete geçirilerek en geniş biçimiyle teşhiri yapılmalıdır. Kitlese basın açıklamalarından misilleme eylemlerine kadar uzayıp giden geniş bir perspektifle harekete geçmek üzere planlı disiplinli bir yoğunlaşmayla pekala küçümsenmeyecek kazanımlar elde edilebilir. Bölge halkının yalnız olmadığı pratikte gösterilmelidir. Ve en önemli sahip lenmeninde, savaş bölgesine, köylü gerilla savaşı pratiğine insan gücü aktarmak olacağı akıldan çıkarılmamalıdır. Bu esas halka olarak kavranmalıdır. Bütün bunların yapılmasıyla ancak gerçek ilgi ve duyarlılıktan bahsedilebilir.

'94 sonbaharında başlatılan kapsamlı saldırı, akabinde '95, '96, '97 ve '98'de artarak sürüyor. Bu saldırıya karşı direniş

Bu tarih; bütün ulusların ve azınlıkların, Türkiye komünist hareketinin yeniden yekiniş tarihidir. Ve aynı zamanda 1920'lerde başlayan bir dönemin de bitiş tarihi. İnsan, keşke ne böyle bir bitiş, ne de böyle bir başlangıç olsaydı diye düşünebilir. Çünkü, Komünist Partisi'nin kurulması, kurulu bulunan bir "Komünist Parti"nin komünizm adına varlığının sona erdiğinin ilanı anlamına geliyordu. Ne var ki, doğa yasası duygularınıza aldırılmaz, bir şey ölmüşse bir an önce onu metanetle mezara taşımak gerekir. Gerçekten de "TKP"; örgüt olarak dağıldıktan (yani 1980'lerden) çok önce komünist özü yok olmuş ve bir burjuva partisine, hatta emperyalizm kuklası bir partiye dönüşmüştü. Ki, zaten Doğu Almanya'da besiyeye çekilen yönetici çetesinin gözü-kulağı, Türkiye'den çok Moskova'daydı.

O artık kuruluş amacına zarar veren bir ölüydü, tarih sahnesinden böyle bir cesedi kaldırmak, gömmek gerekiyordu. Ölü de bizimdi, doğum da. Ölüyü gömerken bir doğum sevincine koştuk Nisan 1972'de, hem de acılar, kan-revan içinde. Çünkü daha 3-4 hafta önce (30 Mart'ta) demokrasi ve bağımsızlık sevdalısı halkımızın bir düzine yiğit evladı Nikaş'da öldürülmüştü. Onlardan önce Nuraş'ta ve başka yerlerde, filiz veren bu yeni devrimci kuşağın pek çok namuslu insanı yok edilmisti. Zindanlar tıkabasa bu büyük yurtsever ve yürekli devrimci kuşağıyla doluydu. Ve kıyım devam edip gitmekteydi. 24 Nisan'dan sadece iki hafta sonra (6 Mayıs'ta), bu kuşağın bir başka ekibi efsanevi lideriyle birlikte idam edildi. Bu yüzden doğum, acıların içinden yükselen bir sevinçti.

O, doğru ve yanlışlarıyla, zafer ve yenilgileriyle 26 yılı geride bıraktı. Yanlışlar, onun hayatında her zaman dürist bir kavgacının hataları olarak kayda düşmektedir ve O, hatalarına karşı sahip olduğu dürüstlük ve cesaret nedeniyle her zaman halklarımızın artan bir güvenine mazhar oldu. Faşizmin zulmü altında yaşayan halklarımız, O'nun, tarihsel manifestosuna uygun olarak devrimimize daha keskin bir bilinç ve kuvvetle öncülük görevini yerine getireceğinden ve bunun için mevcut bulunan bütün terslikleri, yanlışlıkları ve eksikliklerini gidereceğinden emindir. Sadece zafer ve şenlik günlerinin dostu olanlar, varsın yeni zaferlerimizin sevincini beklemek için köşelerinde dursunlar, varsın devrim ve komünizm düşmanları "sosyalizmin ölümü" üzerine budalaca hayaller kursunlar, görecekler; Nisan '72'de doğan bu bahar güneşi hiç bir zaman sönmeyecektir ve halklarımızı nihai zafere doğru tereddütsüz ilerletecektir.

Bu yüzden O'nun tarihini öğrenmek, devrim ışığını izlemek gibi önemlidir.

Bilindiği gibi, bu yeni doğuş, "TKP"nin rahminde, onun içinden gelişen Marksist-Leninist bir muhalefetin sonucu değildir. Hatta TKP(ML)'nin kuruluşuna öncülük eden komünistlerin belki de hiç birinin böyle bir örgütle ilişkisi bile olmamıştı. Gerçi devrimci hareket içindeki "Sosyalist Devrim"- "Milli Demokratik Devrim" sallaşmasında, Mihri Belli ve Dr. Hikmet Kıvılcımlı gibi "eski tüfekler"le bir süre ortak muhalefet yapılmıştı, fakat bunlar artık "TKP"li değillerdi. Bu doğuş, TKP'nin legal üvertürü gibi olan TIP (Türkiye İşçi Partisi)'in içinde ortaya çıkan, çıktıktan sonra da birkaç evrim geçiren örgütlenmenin içinden doğdu; yani ünlü namıyla "PDA" son adıyla "TİHKP" ve yeni yayın organı ŞAFAK'tan ötürü "Şafak" revizyonistlerinden ayrılarak.

1965'in sonlarında TIP'in pasifist çizgisine karşı gelişen hoşnutsuzluğu değerlendiren Mihri Belli, "Türk Solu"(*) dergisi çevresinde bir muhalefet başlatmıştı. Bu muhalefete Kıvılcımlılar, arkasından da 1968'de, başını Doğu Perinçek'in çektiği Proleter Sosyalist Aydınlar katılmıştı ve komünistler bu PSA'nin(**) içinde yer alıyorlardı. Aslında temelde hepsi de revizyonist olan ve ne TKP şeflerinden, ne de TIP'in Sadun Aren-Behice Boran kliğinden ve Aybar'lardan (***) nitelik bir farkı bulunmayan bu liderlerden sadece Doğu Perinçek daha sonraları sözde "Maocu"lukla diğerlerinden ayrılıyordu. (Tabii "Maoculuğun" özünü bir tarafa bırakarak.) Ancak, "İşçi-Köylü" gazetesi ve Proleter Devrimci Aydınlar (PDA) dergisinin içeriğine bakıldığında, bu sözde "Maocu"luğun ayrılıkta pek bir önem ifade etmediği görülmüyordu; "asker-sivil-aydın" safsatası, darbecilik, "legal parti" tutkusu, Kemalizm ve Türk milliyetçiliği, Kürt sorunu karşısındaki şovenizm, silahlı mücadele karşıtlığı, feodalizmin inkarı, uluslararası komünist hareket karşısındaki "ortacı" tutum hepsinin ortak paydalarıydı. Bunlardan hayatta olan Mihri Belli ile Doğu Perinçek, bugün de aynı burjuva soy çizgisinde politika yapıyorlar; biri "aşkın ve devrimin partisi ÖDP"de, öteki, ordunun yanında "Cumhuriyetin devrim kanunlarını" ve Mustafa Kemal'i savunma yarışındaki "İP"nin başında. Her "darbe" öngünlerinde ulusal devrim ve demokrasi hülyalarına dalan Perinçek ve PDA'cılar, o dönem faşist saldırıların artması karşısında gençlerin silaha sarılmasına karşı tavır aldıkları için, gençliğin bu hareketini askeri darbe için elverişli bularak, TDGF (****) ta-

ratında yer alan Mihri Belli'den bile sağa düşmüş ve gençlik hareketinden tecrit olmuşlardı.

İşte TKP(ML), bu hareketin içinde, onunla mücadele ederek doğup gelişti.

15-16 Haziran 1970 işçi direnişi (****), devrimci hareketin bütün verilerini sarsarken, bu doğumu kolaylaştırdı. Çünkü bu işçi direnişi, devrimci hareketi yeni bir pratiğe zorlamış ve yeni örgütsel modellere yöneltmişti.

15-16 Haziran olaylarının PDA sallaşmasında yarattığı etkiyi İbrahim Kaypak-kaya şöyle anlatıyor:

"15-16 Haziran işçi direnişini takip eden sıkıyönetim günlerinde, gerçekten de eski dergicilik faaliyetini aşan, az çok kendi kuvvetimize dayanan, az çok ihtilalci ve illegal faaliyete girmiştik. Daha doğrusu şartların zorlamasıyla, özellikle İstanbul'da böyle bir faaliyete itilmiştik. Bu faaliyetin de elbette bir yığın zaafı, yanlış, eksiği vardı. Kadrolar seferber edilmemişti. Illegal çalışmada bir yığın acemilikler yapılmıyordu. Örgütlenmede belli bir perspektif yoktu. Mücadele toprak devrimi mücadelesine tabi değildi vs... Ama bütün bu çok önemli zaafıların rağmen ilk defa olarak kanun dışı bir örgütlenme ve mücadele yolu tutulmuştu. Bu her şeye rağmen iyi bir şeydi ve eski yoldan ayrılıp, bütün zaafıların da bilinçli bir çabıyla atılarak, bu yolda ilerlemek gerekirdi." (*****)

Başta İbrahim Kaypak-kaya olmak üzere, komünistler 15-16 Haziran işçi direnişinin bizzat içinde yer aldılar ve doğru dersler çıkardılar. Fakat, hareketi uzaktan seyreden PDA şefleri, kendilerini düzeltmek ve doğru "yolda ilerlemek" yerine, sıkıyönetimin biraz gevşemesiyle, tekrar eski yolda devam ettiler ve "Sosyalist Kurultay" çağrısı yaptılar. Böylece sözde devrimci hareketin "dağınıklığından kurtarılması ve toparlanması" amaçlanıyordu.

Fakat "Sosyalist Kurultay" gerçekleşmedi, üstelik faşist saldırılar iyice azalmıştı. Artık her kesim ayrı ayrı örgütler oluşturmaya başladı. Latin Amerika devrimciliğine eğilimli kesim THKP-C ve THKO örgütlerini kurdular. PDA kesimi de TİHKP'i kurma çalışmalarına girişti. Bu koşullar içinde silahlı mücadeleye duyulan sempati nedeniyle PDA kliği keskin sloganlara sarıldı. İbrahim Kaypak-kaya bu konuda şöyle diyor: "Burjuva önderlik devlet, ordu ve sıkıyönetimin sınıf muhalefesi gibi Marksizm-Leninizm'in alfabe si olan konularda eski sağcı görüşlerini terketmişti. Revizyonistler, alçak sesle ve

utangaç bir dille modern revizyonizme çatmaya da başlamışlardı. Yavaş yavaş Sovyet sosyal-emperyalizmi labirine de kendilerini alıstırmışlardı. İktidarın halk savaşı yoluyla parça parça ve kırlardan şehirlere doğru alınacağını da sözde kabul etmiş göründüler. Fakat bu değişme bile oportünistçe ve sahtekarca oldu. Sanki öteden beri aynı şeyleri savunuyormuş gibi pişkin bir tavırla özeleştiriyeye yansıdılar." (*****)

Gerçekte o ana kadar ittifak içinde oldukları Mihri-Kıvılcımlı revizyonist görüşlerden kopma sözkonusu değildi. Mao Zedung Düşüncesi, "Sosyalist Kurultay" önerisi yapan Kıvılcımlı düşünceyle bağdaştırılmaya çalışılıyordu. Feodalizmin varlığını inkar eden Boratavcı düşünceleri savunmaya devam ettiler. "Silahlı mücadele esastır" demelerine rağmen, bu yönde zorlama yapan komünist kadroları "Guevaracılık"la suçluyorlardı. Köylerdeki çalışmanın esas olduğunu söyleyip, şehirlerde bürokratik faaliyetlere devam ediyorlardı. Binbir bahane yaratarak legal çalışma ve dergicilikte ısrar ediyorlardı. Kürt sorununda, Kürt milliyetçiliğine de taviz veren Türk şoven milliyetçiliğini sürdürüyorlardı.

12 Mart askeri darbesinden kısa süre önce, Şubat 1971'de yayınlanan bir "genelge"de, darbenin "reformcu burjuva" veya "faşist" olması ihtimaline göre hesaplar yapılarak "acil talepler" listesi yayınlanıyordu ve ona göre büyük direktifler veriliyordu. Darbenin "reformcu burjuva" nitelikte olması halinde, ona kitle temel sağlama hesabı yapılmaktaydı. İşçi Köylü Gazetesi'nin "Faşizme Karşı Silaha Sarılmaya Hazır Olalım" başlıklı yazının yer aldığı sayısının özellikle subay evlerine atılmasının istenmesi ilginçtir ve ilk defa bu sayı Harbiyelere satılıyordu.

Darbeden sonra, 10-12 Nisan günlerinde, "özeleştirisi", "Sosyalist Kurultay" ve "yayın organı" konularının

YOL GÖSTERİYOR! /1

tartışılacağı bir toplantı düzenlendi. Bu toplantıya, İ. Kaypakkaya'nın önderliğindeki komünistler, devrimin gereksinimlerine uygun bir ciddiyetle hazırlıklı olarak katıldılar. Bütün konularda kıyasıya tartışmalara giriştiler ve bütün görüş ayrılıklarını ortaya serdiler. PDA şefleri, görüş değişikliklerinden dolayı hiç bir özleştirme yapmadıkları gibi, revizyonist görüşlerinde ısrarlı ve saldırgan bir tutum aldılar. Daha çok Doğu Anadolu Bölge Komitesi (DABK) örgütlenmesinden gelen komünist kadrolar, görüşlerini "Onbir ilke" halinde özetleyerek, toplantıya yazılı olarak sundular ve oylama istediler. Fakat revizyonist çoğunluk "izaha muhtaç olduğu" gerekçesiyle oylanmasını engelledi.

Komünistlerle burjuva önderlik arasındaki mücadele aslında 15-16 Haziran işçi direnişinden beri iyice yoğunlaşmıştı. Örneğin; "Tasfiyecilerle ilgili mektup", Başkan Mao'nun Kızıl Siyasi İktidar Öğretisini Doğru Kavrayalım" ve "DABK Şubat 1972 Kararları" bu mücadele seyrini ve şiddetini gösteren belgelerdir. Bu mücadele sonucunda, burjuva önderlerin iflah olmayacakları sıkıyönetimden birkaç ay önce zaten belli olmuştu ve devrim açısından onlardan pek fazla bir umarları yoktu. Fakat yeterince mücadele yürütülmediği düşünülerek ve pek çok kadronun görüş ayrılığından haberdar olmaması nedeniyle özleştirme zorlamaya ve örgüt içinde mücadeleye devam ettiler. Ne var ki, özellikle "DABK Şubat 1972 Kararları" ile telaşa kapılan burjuva önderlik, bu görüşlerin parti içinde bilinmesini büyük bir özenle engelledi ve gizledi. Artık devrimci ahlak ve örgüt içi mücadele ilkeleriyle bağdaşmayan entrikalar dönmeye başlamıştı. Yapılan bir toplantıya gitmeyerek, Haydar Fırat imzasıyla 29 Ağustos

1971 tarihli notla görüşlerini bildiren İ. Kaypakkaya, toplantıya gitmeme gerekçesini şöyle bildiriyor:

"Oraya gelmemişimin birinci sebebi, burada ortaya çıkan aksiliktir... İkinci sebebi ise, oraya gelmemin herhangi bir fayda sağlamayacağına, aksine tartışmaları normal seyrinden çıkartıp belki de zararlı bir yola sokacağı konusunda, bende uyanan kanaattir. Bu kanaat de şundan vardı. Bugüne kadar, ne zaman hareketimizin hatalarına karşı bir eleştiri yönelmişsem, her seferinde bir arkadaşımızın bütün yoldaşlık sınırlarını aşan düşmanca saldırılarıyla karşılaşmışım. Geçen gün saflarımızda ortaya çıkan "sol" oportünizmin eleştirisiyle ilgili metni tartışırken yine aynı şey oldu. Sosyalist Kurultay ve legal parti kurma kararını eleştirmem üzerine, arkadaş bana büyük bir hiddetle "oportünist" ve "sabotör" ithamını yapıştırdı. Bunu da gözönüne alarak yazılı bir metin göndermeyi daha uygun buldum." (*****)

Neredeyse Şubat 1972'den beri iki ayrı örgüt durumuna gelinmişti. DABK Şubat Kararları'nı toplamak için partiye özel bir genelge yayınlandı ve Marksist-Leninistler gerçek dışı biçimde "Troçkistlik", "hizipçilik" ve "mevki düşkünlüğü" ile karalandılar. 26 Nisan 1972'de "birliği korumak için" tartışmaya çağırıldıkları iki yoldaşa silahlı komplo düzenlediler. (*****) Bu süreç içinde, son derece keskin çıkışlar yapan, ayrıldıktan sonra da köşelerine çekilen ve "sağcılığın günahı" olarak doğan revizyonist "Tasfiyeci" (*****) bir grup ayrılmıştı. 12 Mart cuntasının kışlaya çekilmesinden sonra başlayan örgütlenme çalışmalarında önemli bir bölümü saflara katılan bu "Tasfiyeci" grubu İ. Kaypakkaya çok ağır sıfatlarla tanımlıyordu. Gerçekten 1976'da bir kez daha bu tanıma layık olduklarını gösterdiler ve yeniden toparlanma sürecinde ciddi biçimde parti birliğini provoke ettiler. Örgüt içi mücadele olanakları neredeyse bütünüyle ortadan kalktığı gibi, iflah olmaz ve üstelik ezici bir çoğunluğa sahip bu burjuva grubun engelleyici bağları içinde kalmanın artık bir gereği yoktu. İdeolojik farklılıklar yeterince netleşmiş ve olgunlaşmıştı. 26 Nisan 1972'de ayrılmaya karar verildi ve Ağustos 1972'de örgütsel ayrılık açıkça ilan edildi. Daha önceki yazılı mücadele belgeleri aslına bağlı kalınarak yeniden kaleme alındı ve "Türkiye Komünist Partisi (Marksist-Leninist)"nin kuruluşu Haziran 1972'de şu bildiriyi komünistlere duyuruldu:

"Türkiye'nin Bütün Komünist Devrimci-

leri!

Marksist-Leninist Hareketin Saflarında Birleşin!

Marksist-Leninistler, hangi kışk altında ortaya çıkarsa çıksın revizyonizme karşı mücadeleyi kararlı ve azimli olarak yürütmeye devam edeceklerdir.

Marksist-Leninistler, kendi hatalarına karşı da insafsız olacaklar, eleştiri ve özleştirme ilkesini samimiyetle ve cesaretle uygulayacaklardır.

Bugün ülkemizde komünist devrimcilerin esas görevi, silahlı mücadele içinde halkın üç silahını inşa etmektir.

Subjektivizmden, revizyonizmden ve dogmatizmden arınmış, kitlelerle kaynaşmış, teoriyle pratiği birleştiren, özleştirme metodunu uygulayan çelik disiplinli bir komünist partisi; böyle bir partinin önderliğinde halk silahlı kuvvetleri; yine böyle bir partinin önderliğinde halkın birleşik cephesi: İşte düşman yenmede kullanacağımız halkın üç silahı bunlardır.

Marksist-Leninistler bu amaçla ülkemizin çeşitli bölgelerinde ve kitleler arasında silahlı mücadelenin ateşini tutuşturmak azminde ve kararındadır.

Bütün yoldaşlar! Ülkemizin bütün komünist devrimcileri!

Revizyonist küklerle her türlü bağlarımızı koparalım!

Marksist-Leninist saflarda yıkılmaz bir birlik kuralım!

Önümüzde çetin ama şanlı mücadele günleri var. Sınıf mücadelesinin denizine bütün varlığımızla atalım!

Bu mücadelede kahraman işçi sınıfımıza, fedakar ve çilekeş köylülerimize, yigit gençliğimize sonsuz bir güven duyulmuştur!

Yaşasın Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Zedung yoldaşın ışıklı yolu!

Yaşasın Türkiye'nin her milliyetinden emekçi halkı!

Yaşasın Marksist-Leninist hareketimiz!" (*****)

Partinin programatik görüşlerinin yer aldığı ve "Beş Temel Belge" olarak bilinen yazılar tarih sırasına göre şunlardır,

1) "Türkiye'de Milli Mesele" - Aralık 1971

2) "Mao'nun Kızıl Siyasi İktidar Öğretisini Doğru Kavrayalım." - Ocak 1972

3) "TİHKP Program Taslağının Eleştirisi." - Ocak 1972

4) "Şafak Revizyonizminin Kemalist Hareket, Kemalist İktidar, İkinci Dünya Savaşı Yılları, Savaş Sonrası ve 27 Mayıs Hakkındaki Görüşleri." - Ocak 1972

5) "Şafak Revizyonizmi ile Aramızdaki Ayrılıkların Kökeni ve Gelişmesi". TİHKP (Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi)'nin Genel Eleştirisi." - Haziran 1972

"Nisan Güneşi"miz tarih sahnesine böyle çıktı, her yönüyle toplumsal hayatımızda derin sarsıntılar yaratan ve devrimci dönüşümlere yolaçtı. Önümüzdeki yazıda bunlar üzerinde duracağız.

Dip Notlar:

* Türk Solu: "MDD" tezini savunan Mihri Belli ve çevresi tarafından, TİHKP içindeki muhalefet sırasında 17 Kasım 1967'de yayınlanan bir dergidir. Bu çevre, Kuvayimciler ve Aydınlar kesimiyle o sıralar ittifak halindeydi.

** PSA: Ashında Aydınlar tarafından yayınlanan bu dergi, Türk-Sol ile anlaşmazlık sırasında, hukuki sınırları aştığı için hiplik yapan kimsenin o tarafta olması nedeniyle, onun yerine PDA (Proleter Devrimci Aydınlar) yayınlanmaya başlandı.

*** M. Ali Aybar: Nazım Hikmet, Cemal Paşa gibi ünlü kimselerle akrabadır. Köklü Osmanlı aileden gelen bir profesör, seçkin ve dürüst bir burjuva aydındır. Vietnam ve başka bölgelerdeki insanlık sorunlarına karşı pek çok uluslararası platformlarda ve kuruluşlarda yer aldı. 12 Mart döneminde hala açık bulunan TBMM'de TİP'in tek milletvekili idi. 1968'de Sovyetler Birliği'nin Çekoslovakya'yı işgal etmesi üzerine Aren-Boran kılığında koptu ve onlara tavır aldı. 1973'te Kaypakkaya'nın işkenceci öldürülmesi konusunda "Meclis Soruşturması" istedi.

**** TDGF: Türkiye Devrimci Genişlik Federasyonu. FKP'den sonra kurulmuş, 12 Mart'tan kısa süre önce D. Gezmis ile M. Çayan çevresinin denetimine giren radikal gençlik örgütüdür. Genellikle "Dev-Genç" olarak popülerdir.

***** 1970'te Demirel Hükümeti'nin DISK'in gelişmesini önlemek için sendika yasalarında değişiklik yapmaya kalkışması üzerine gelişen 16 Haziran işçi direnişine, DISK Türk-İş'e bağlı işçiler katıldı. Hükümet geri adım attı, ama İstanbul'da sıkıyönetim ilan ederek geniş operasyonlara girişti.

***** Seçme Yazılar. Sf. 276- Ocak Yayınları

***** Aynı eser, Sf. 280

***** İ. Kaypakkaya, Seçme Yazılar. I, Sf. 30

***** Perinçek, bir kaç kez "bunun alçaklık" olduğunu, "böyle bir komplo"dan haberi olmadığını savundu.

*****Başını Garbis Altınok vb.lerinin çektiği "sol" oportünist "tasfiyeci" bir gruptu. Bir süre İ. Kaypakkaya'nın yürüttüğü muhalefet destek oldular. Ayrıldıktan sonra İstanbul "Sandık cinayeti"ne adli kanıştı.

***** İ. Kaypakkaya, Seçme Yazılar. Ocak Yayınları 1979. 444-445

İÇİNDEN GEÇTİĞİMİZ DÖNEMİN

siyasal gelişmeleri ve görevlerimiz

Her zaman söylediğimiz gibi, özellikle de son yıllarda devletin siyasal alanda baş yönlendirici kurumunun MGK olduğu 20 Mart günü mevcut hükümete yönelik yayınladığı bildiri ile bir kez daha çok net biçimde ortaya çıktı. Bugün devlet kimdir diye soran bir insanımıza verilecek en çarpıcı ve yalın yanıtın MGK olduğu, tartışmaya yer bırakmayacak kadar somut bir gerçekliktir. Bu gerçeklik, geçen yılın 28 Şubat'ında yapılan MGK toplantısında daha bir netlikle görülmüştür.

Bilindiği gibi bu toplantı, Refah-Yol hükümetinin düşürüldüğünü daha doğrusu mevcut hükümetin ömrünün bittiğini ilan eden bir toplantı idi. Bu toplantı ile birlikte devletin kendisi olan MGK, aynı zamanda mevcut faşist diktatörlüğü resmi-yasal düzlemde savunmakta ve onu ideolojik, politik, ekonomik, kültürel tüm cephelerde hükümeti ve muhalefetiyle belirlediği politikalar çerçevesinde hareket ettirmektedir. Daha açık bir dille ifade edecek olursak, MGK, mevcut sistemi ayakta tutan faşist bir parti gibi konumlanmakla birlikte, en organizeli ve sınırsız yetkilerle donatılmış (yasama, yürütme ve yargı) devletin en tepe örgütü, vazgeçilmez kurumudur.

Artık bir siyasi parti gibi davranan bu kurumun yetkileri, az önce de sözünü ettiğimiz 28 Şubat kararlarıyla daha resmi bir hale getirildi. İşte yaklaşık bir yıldır da, hakim sınıflar cephesindeki siyasal gündemler ve dönemlerin yönü her ay yapılan ve yapılacak olan MGK toplantılarında belirlenmektedir.

Burada şöyle bir yanılsamaya düşmemeliyiz: Parlamento daha öncele ri bağımsız bir kurumdur biçiminde bir anlayışımız yoktur ve olamaz da. Parlamentonun niteliği ve misyonunun öncü tarafından bilinmesi yeni değil, 26 yıl öncesinden, **İ. Kaypak-kaya** tarafından çok somut bir şekilde ortaya konulmuştu. Dahası burjuva parlamentolarının gerçek niteliği, yaklaşık 150 yıl öncesinden Marks tarafından bilimsel politik bir bakış açısıyla ortaya konulmuştu. Bizim burada tartışmak istediğimiz parlamentonun niteliği ve misyonu değil, hala da bir çok politik devrimci yapı ve küçük-burjuva reformistlerinin parlamento konusunda net bir görüş

açılmasına sahip olamamaları gerçekliğine vurgu yapmaktır. Dahası bir çok siyasal yapılanma hükümetle iktidar kavramlarını da birbirine karıştırdıkları için, hem parlamentonun niteliğini görememekte, hem de iktidar güçleriyle bu iktidarın muhalif güçlerinin ayrımını net bir şekilde ortaya koyamamaktadırlar. Sorunun bu yanı kavranmadığı zaman devletin ve mevcut diktatörlüğün özü, dahası bu iktidara ortak olan sınıfların gerçek niteliği ve bu sınıflara karşı doğru bir politik tavırda belirlenemez. Buradan hareketle şunu bir kez daha vurgulamakta yarar görüyoruz: Mevcut devletin ve onun hükmettiği sistemin hakim, sömürücü sınıfları komprador-burjuvazi ve büyük toprak ağalarıdır. Ülke bağımsız değil yarı-sömürgeci. Ekonomik olarak emperyalizme tam bağımlı iken, siyasi olarak ise görünürde bir bağımsızlığı mevcuttur. Yukarıda sözünü ettiğimiz sınıfların, ister ABD ve ister ise Avrupalı emperyalistlere bağlı kanadı olsun, hepsi de mevcut devlete ortak ve faşist diktatörlüğün birleşik uygulayıcı güçleridir.

İktidara hakim olan klik ABD'ci kliktir. '50'li yıllardan bu yana, mevcut iktidarın hakimi hep ABD'ci klikler olmuştur. Zaman zaman Avrupalı kliklerin hükümet olması, Avrupa emperyalistlerinin iktidara hakim olduğu anlamına gelmez. Mevcut durumda da gerek iktidara gerekse hükümete hakim olan klik yine ABD'ci komprador-burjuvazi ve büyük toprak ağalarıdır. DSP'nin hükümette olması, Avrupalı kliğin mevcut iktidara hakim olduğu şeklinde yorumlanamaz. İktidara ortaktır ama ne iktidara hakimdir ne de hükümete. Keza geçmişte CHP ile DYP koalisyonu üzerine kurulan ('91-95 arası) hükümet ve iktidarda da hakimiyet yine ABD'ci kliklerin elinde idi. Devlet, bir sınıfın diğer sınıflar üzerindeki baskı mekanizması olduğuna göre, bu ülkenin mevcut devletine hakim olan sınıflar da bu her iki sınıftır. Bunun dışında ki tüm sınıflar ise (proletarya, köylülük, k. burjuvazi ve milli burjuvazinin sol kanadı) baskı altında ve sömürülen sınıflardır.

Avrupalı ve ABD'ci kliklerin iktidara ortak olmalarında bir terslik yoktur ve olmaz. Avrupalı emperyalist devletlerle ABD arasında nasıl bir ittifak varsa, bu güçlerin uşağı durumunda ki sınıflar arasında da onların icazeti ve kendi sınıf çıkarları sonucu hem

ittifak hem de iktidarı birlikte paylaşmak vardır. Ve bu, tezatlık teşkil etmez.

Bundandır ki devletin en temel ve tepe kurumu olan ordu içerisinde, hem ABD'ci hem de Avrupalı klik sözcülerinin olması da kaçınılmazdır. Bu durumda ordu içerisinde hakim olan klik ABD'ci kliktir demek yukarıdaki siyasal tespitle çelişmez. Bilinmelidir ki, 50'den bu yana devlete ekonomik ve siyasi alanda hakim olan ABD'ci uşaklar, orduya da hakimdir. Dolayısıyla ki, bugün ordunun, dahası başka bir deyişle resmi bir kurum olarak varlığını sürdüren MGK'nın kendisi, orduyu adeta bir parti gibi "yasal" düzlemde temsil eden tepe kurumdur demek yanıltıcı bir yaklaşım ve belirleme olmasa gerek. Ki zaten, MGK'nın bileşiminde yer alan dokuz kişiden beşinin askeri kanattan, dördünün ise sivil kanattan olması, ne bu kurumun farklı bir emperyalist devletin temsilcisi olduğunu gösterir, ne de bu sistemin dört cephesindeki (siyasi, ekonomik, ideolojik ve kültürel) örgütlenmesi dışında bir olgu olduğunu gösterir. Tam tersine, bütün kurum ve kuruluşların her alanda yönetilip yönlendirilmesinin tepe noktası, organizasyonudur. Demirel'den tutalım Karadayı'ya, oranda da M. Yılmaz ve Cindoruk'a kadar hepsi de ABD'nin has uşaklarıdır.

Mevcut durumda gerek MGK'da gerekse hükümet içerisinde yer alan partilerden herhangi birisi ne anti-emperyalist (geçmiştekiler gibi), ne de anti-faşisttir. Kaldiki, gerek Refah-Yol ve gerekse ANASOL-D MGK'nın icazeti ve direktifleri doğrultusunda kurulmuş ve feshedilmiştir. Parlamento ve hükümetler MGK'nın emirleri ve noteridir. Çünkü bütün ciddi ekonomik ve politik kararların hepsi önce MGK'da belirlenir. Geriye sadece bunları "demokratik" görünüm altında yasallaştırmak kalır. MGK'nın arkasındaki asıl gizli güçse başta ABD olmak üzere diğer emperyalist devletlerdir.

Daha açık bir şekilde formüle edecek olursak, bu ülkedeki ekonomik, siyasi kararların hemen hemen hepsini alan ve yürürlüğe koyan başta emperyalistler (ABD tayin edicidir) olmak üzere MGK'nın kendisidir. Bu gerçeklik sonucudur ki, 28 Şubat kararlarıyla ortaya konulan ve geliştirilen politikalar sadece Refah-yol hü-

kümetine karşı oluşturulmuştu diyemeyiz/denilemez.

Ara hükümet ve cunta tartışmalarına geçmeden önce 28 Şubat kararları ve sonrası siyasal gelişmelere kısa da olsa gözatalım. Bu kararlar ve sonrası gelişmeler görülmeden 20 Mart öncesi ve sonrası yapılan ve hala da devam eden "ara rejim" ve "darbe" tartışmalarının ardındaki gerçekler kavranamaz/görülemez.

Başta şunu belirtelim: 28 Şubat kararları, her ne kadar birinci derecede irticai faaliyetleri hedefe koysa da, işin ardında yatan gerçeklik bu değildir. Biz bunu 28 Şubat kararlarının hemen ardından ortaya koymuştuk. Evet işin bir yanını irticai gelişmeler oluştursa da, esas yanını devrimci halk hareketleri ve ulusal harekete karşı yönelik baskı politikaları oluşturmaktaydı. Sistemin geleceğini tehlikeye düşüren gelişmelerin önünü almak ve sistemi "yeniden yapılandırma", daha doğrusu mevcut düzeni istikrara kavuşturmak için alınan kararlardı.

Peki sistemi MGK istikrara kavuşturabilir miydi? Hayır kavuşturamazdı. Özellikle de bizim gibi yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerde; ezilen halk kitlelerinin ekonomik ve sosyal sorunlarına çare bulmak için ne ekonomik bir güce, ne de siyasal bir hoşgörüyeye sahip değildir hakim sınıflar. En ufak bir sosyal ve demokratik hareketi dahi kanla bastırmaya çalışan mevcut diktatörlüğün, "reform", "istikrar paketi" vb. kararlarla halkın çelişkilerini çözmesini beklemek ise safillik olur. Siyasi istikrarı çok kısa süreli de olsa sağlayabilirler ama ekonomik istikrarı sağlamaları mümkün (istisnalar hariç) değildir. Kaldiki siyasi istikrarı sağladıkları dönemler, halk kitlelerine demokratik ve siyasal haklar vererek değil, bunu daha çok zorla/şiddetle sağlamışlardır. Daha çok kendi iç istikrarlarını sağlamak için yapmışlardır. Yoksa halkın demokratik taleplerini yerine getirerek bir istikrar sağladıkları söylenemez. Bunu da askeri ve yarı-askeri cuntalarla gerçekleştirmişlerdir. 1961 askeri darbesi hariç, diğer cuntalar döneminde demokratik kırıntıya dahi izin verilmemiştir.

Askeri cuntalara devlet niye başvurur? Devletin, daha doğrusu hakim sınıfların içinde bulunduğu ekonomik ve siyasi kriz artık dibe vurduğundan cuntalara başvururlar.

MGK'nın, bir 28 Şubat gibi açık politikaya soyunmasını ve mevcut hükümetleri, özellikle de 12 Eylül ve '84 sonrası yönetmeye kalkışmasını bu istikrarsızlıktan ayrı düşünemeyiz/düşünülemez. Evet, 28 Şubat'tan bugüne daha açık bir şekilde hükümetleri yönetir duruma gelmiştir MGK. İstikrarı sağlayabilmiş midir? Hayır, sağlayamamıştır. Hem istikrarsızlık daha da artmış; hem de MGK geçmişe oranla daha fazla teşhir olmuştur.

28 Şubat sonrası MGK güdümlü politikalara yedeklenen reformistler ve reformist sarı sendikalar şeriatla karşıyız söylemleriyle devlete soluk aldırıp, oradan da hükümet muhalifi komprador partilerin hepsiyle kolkola bir iç bütünleşme görüntüsü verilse de, buradaki "istikrar" aylar süren bir istikrar değildi. Hemen arkasından, yani bir altı ay bile geçmeden, aynı çelişkiler başka bir biçimde kendisini istikrarsızlığa bırakmıştır. Burada bir noktanın altını önemle çizmek gerekir: MGK'nın 28 Şubat'ta belirlediği politikalar ışığında hareket etmeyen Refah-Yol hükümeti, MGK'nın dayatması ve yedeğine aldığı komprador burjuva muhalefet partileri, sarı sendikalar ve reformist partilerin (başını İşçi Partisi'nin çektiği) ve de kuruluşların basıncı sonucu alaşağı edildi edilmesine ama sonrasında kurulan ANASOL-D hükümetiyle yine istikrar sağlanamadı. İstikrar sağlanamadığı gibi, MGK ile tam bir uyum içerisinde çalışmadılar/çalışmıyorlar.

Evet MGK ile tüm burjuva partileri sistemin varlığı ve geleceği için hem fikirlerdir, ancak bu her konu ve özellikle de yöntemde aynı oldukları anlamına gelmez. MGK partisinin çıkarlarıyla diğer komprador-burjuva partilerinin çıkarları bir ve aynı değildir. Bunu görmezsek, o zaman bu kurum ile partiler arasındaki çelişkilerin gerçek nedenini de kavramamış oluruz. İşte birçok sol ve reformist hareket bu gerçekliği gözden kaçırıyor. Her şeyi bir kenara bırakalım. MGK partisinin, yani MGK'nın seçme seçilme gibi bir derdi olmazken, diğer partilerin seçme-seçilme, yani oy ve hükümeti elde tutma kaygısı nedeniyle yapılan sahte "demokrasiçilik" oyununu oynayarak kitlelere seslenme zorunluluğu vardır. Bundandır ki, bu partiler bir başka partinin tabanını kazanmak için, özellikle de tek başına hükümet değillerse, MGK'nın politikalarını esneterek uygulamaya koyulurlar. Tabii bir de, kendi parti bileşeninde bu politikaları uygulama konusunda çıkan çatlak sesler, bu gevşekliği ve esnemeyi daha da büyütür. Bilindiği üzere ANAP'ın gerek tavanında gerekse tabanında Refah Partisi'yle önemli de-

recede aynı ideoloji ve politikaları savunan bir kesim var. Bunu da hesaba katmak gerek.

İşin bir diğer boyutu ise; ANAP; her ne kadar MGK ile anlaşmış, hem de onun 28 Şubat sonrası şudur: Bir numaralı koltuk değneklerinden birisi olarak Refah-Yol'un işini bitirdiyse de bu, ANAP'ın RP'nin devamı niteliğinde olan Fazilet Partisi ile ortak bir hükümet kurmanın hesaplarını yaptığını gözden kaçırmamayı gerektirmez. Yani ANAP; bir yandan Refah-Yol hükümetinin işini bitirirken, diğer bir yandan da kapatılan RP'nin hem tabanına hem de milletvekillerine oynadığı için, doğal olarak burada izleyeceği politika da, bir MGK'ninki gibi birebir uyum içerisinde ve sertlik taşımayacaktır.

Tüm bu nedenler sonucudur ki, ANAP ile MGK arasında fardı sesler çıkmıştır. Bunun en somut ve yakın örneğini ise, kılık-kiyafet yönetmeliğinin uygulamasında görülmüştür. Hükümet, özellikle de ANAP, MGK'nın kararlarına ters düşmüştür. Hatta bu politikanın uygulanması noktasında DSP ile ANAP ve hükümetin diğer ortağı DTP arasında sert tartışmalar çıkmıştır. Neredeyse hükümet dağılma ile yüzyüze kalmıştır. DSP'nin geri adım atmasıyla birlikte kılık-kiyafet uygulamasında MGK'nın politikası esnetilmiş ve geçici olmak kaydıyla sözkonusu yönetmelik askıya alınmıştır. Bunun arkasından çeşitli tartışmalar gündeme gelse de, MGK ile ANAP arasındaki sertleşmenin doruğa çıktığı dönem, "onbaşı" Mesut'un Tiflis gezisinde orduyu ve oradan da MGK'yı hedefleyen açıklamalarının basına yansması ve dönüşte ANAP grubunda yaptığı basına kapalı konuşmasında "MGK bana dayatamaz, dayatırsa ben dayatırım, ben Erbakan değilim, ordu da bazı generallerin terfi sorunu var," vb. söylemlerinin hemen sonrasına rastlar. MGK ile arasındaki keskinleşen çelişkiyi daha da üst seviyeye çıkartmış oldu. Evet, türban sorunu, MGK ile ANASOL-D hükümeti, özellikle de ANAP arasındaki çelişkilerin su yüzüne çıkması na neden oldu, ama asıl bardağı taşıran son damla az önce sözünü ettiğimiz M. Yılmaz'ın orduyu hedefleyen konuşmalarıdır. Bunlar görünen yanlar. Görünmeyen, yani en önemli diyebileceğimiz yan ise mevcut hükümetle gerek irticaî, gerekse devrimci faaliyet ve kitle hareketlerinin önünün alınamayacağı gerçekliğidir.

CHP ise Susurluk ve sonrası Refah-Yol hükümeti sürecinde olduğu gibi, yine MGK'yı desteklemekte ve bir anlamda parlamentoda MGK'nın bir numaralı borazanı olarak görevini yapmaya devam etmektedir. Türban ve daha sonra "Ara rejim" tartışmalarını

çokça gündeme getirmekle kalmayıp, "darbe" telfallığı yapan Baykal ve partisinin, özellikle de Susurluk'tan bu yana MGK'ya daha yakın duran komprador burjuva parti olduğunu da vurgulamadan geçmeyelim. Susurluk devletinin ortağı olan CHP; MGK güdümlü politikaları savunmak ve dillendirmekle, kurulacak yeni bir hükümette yer almak veya daha çok da yapılacak bir erken seçimden daha fazla milletvekili çıkartmak ve hükümet kurmak hesapları yapmaktadır şimdiden. MGK'nın ve onun temsil ettiği hakim sınıfların istemi üzerine güçlü bir merkez 'sol'un başına geçmenin ve bunu kendi etrafında gerçekleştiriminin büyük hesapları içerisinde olduğu da ortadadır. CHP başta olmak üzere tüm partiler, Susurluk devletinin başı olan MGK'nın, ne de onun en kalıcı ve vazgeçilmez kurumu olan ordunun üzerine gitmiyorlar/gitmek istemiyorlar ve gidemezler de...

Kuşkusuz ki, 28 Şubat kararlarının hemen sonrasında gündeme sokulan "laik-anti laik" ve "şeriat mı darbe mi" tartışmalarının gündeme sokulmasının ve aylarca MGK endekslî politikaların izlenmesinin en temel nedenlerinden birisi de, Susurluk'ta açığa çıkan gerçekliğin payını gizlemeyi diyebiliriz. Her şey özel timin üzerine yıkılarak ordu ve MGK tümünden aklanmaya çalışıldı.

Susurluk'tan kendisini kurtarmaya çalışan gerek MGK, gerekse düzen partileri, kendi kanlı ellerini gizleyemediler. Tersine daha fazla teşhir oldular. Halkın düzen partilerine ve parlamentoya olan umudu Susurluk sonrası esasta umutsuzluğa dönüştü. Denilebilir ki ordu, her ne kadar kendisini Susurluk'tan kurtarmaya çalıştıysa da, bunu yeterince başaramadı. Veli Küçük gibi generaller bu kontrgerilla katiham ve uygulamalarından muaf tutulmaya çalışılsa da, ordu kendisini tümünden aklayamadı.

MGK; istikrarı sağlamanın yolunu, Kürt ulusal hareketini ve şeriatçı görünüm altındaki islamcıların islah ve tasfiye etmekte görmektedir. Milli Siyaset Belgesi'nin baş hedefine Kürt ulusal hareketini koyması bunun en çarpıcı örneğidir. İslamcı kesimle arasındaki çelişkinin odak noktasını her ne kadar Şeriatçı örgütlenmeler olarak gösterebiliriz de, bunun ardında yatan esas gerçeklik, komprador-burjuvaziyle islami sermaye diye lanse edilmeye çalışılan ulusal kapitalizmin (özellikle de Türk ulusal kapitalizmi) kendisidir. Bu kapitalizmin temsilcileri, daha çok Kombassan ve Yimpaş gibi onbinlerce ortaklı üyesi olan kapitalist oluşumlardır.

Başta MGK olmak üzere komprador sermayenin temsilcileri, az önce sö-

zünü ettiğimiz kapitalist (millî) sermayeye devlet eliyle destek sunulmasına karşı çıkıyorlar. Ki 20 Mart tarihli Genel Kurmaylık bildirisi ve arkasından hükümet ortağı liderlerin zirve toplantısında alınan kararlar bu durumu tüm çıplaklığı ile gözler önüne sermektedir. MGK ve onun temsil ettiği komprador burjuvazi ve büyük toprak ağalarını Refah-Yol hükümeti sürecinde en çok rahatsız eden gerçeklikte, Refah Partisi'nin bu kapitalist kuruluşlara devlet desteğini sunmasıdır, onların gelişip pazarda hizmet etmesidir. Yoksa bu coğrafyada geçmişten bugüne kadar şeriatçı diye lanse edilen kimseler hep düzenle içiçe yaşamış ve direkt olarak devleti hedeflememişlerdir. Kısacası şeriat diye aylardır tehlike olarak gösterilmeye çalışılan gerçekliğin kendisi, Milli Kapitalizmin gelişip/güçlenmesidir. Bu kapitalizmin temsilcilerinin siyasi alanı genişlemesinin en temel olguları ise "anti sistem ve anti-ABD'cilik"tir. Refah Partisi şahsında simgeleşen Türk ulusal kapitalizminin bu kanadı sa ve karşı-devrimci bir niteliğe sahiptir. Kemalist ordu bu kesimin, özellikle de bu sınıfın tabanının radikal gelişiminin önünü kesmek için legal ve reformist partileri de yanına almayı çalışmıştır.

Bu noktada, İşçi Partisi başta olmak üzere SİP ve Y. Küçük gibi Kemalist ideolojiden gidasını almış parti bireyler, şeriatla karşı çıkma adı altında MGK "Sol"culuğu yapmaktan geri durmamışlardır. Susurluk'tan bugüne ÖDP de benzer rolleri oynamıştır. MGK ve onun mevcut hükümetleri den biri olan ANASOL-D hükümeti ni direkt olarak karşılarına almamışlardır. MGK ve devletin kendisi bu akımlara yol vermiştir. Bu reformist kesimlere kanal açarken, devrimci ve ulusal hareketlere alabildiğince pervasız bir şekilde saldırmaktan geri durmamıştır. Bunu yapmaması düşünemeyiz elbette. Tersini düşünmek mevcut devletin ve onun başı olan MGK'nın sınıf niteliğini kavrayamamak demektir.

Dün olduğu gibi bugün de "laik mi yoksa şeriatçılığı mı savunuyoruz" ya da "Şeriatçılığa mı karşıyız laikliğe mi?" tartışmasını yapmıyorkomünistlerin ve devrimcilerin olamaz. Bu tartışmaları yapmıyormgk güdümlü olup ve ona yedeklenmeye hizmet eder:

Şunu söyleyelim; bizim şeriatla her türlü MGK güdümlü politika karşı tavrımız nettir. Bazı tek tek reylerin bu konuda kafası karışık olabilir, ama bu, Öncü'nün soruna kiş açısından net çizgisini değiştirmez. Hangi sınıf ve tabakalarla ittifak ve eylem birlikleri yapacağın noktasında geçmişten bugüne bir-

kez düşünce ve politikalarımızı ortaya koyduk. Bu konuda yeri gelmişken, özellikle de bir türban olayından dolayı gündeme getirilen tartışmalara ve tavrımızın ne olması gerektiği sorusuna açıklık getirmeye çalışalım kısaca.

İlk başta şunu belirtelim: Her sınıf ve onu temsil eden parti veya örgüt, kendi dünya görüşü ve politikasını pratiğe geçirecek, onu maddileştirecek gücü oluşturmaz, yanlış ve hatalı politik taktikler uygulanırsa siyasi iktidar savaşında yenilgiler alır ve sürece damgasını vuran yönler değişir. Bu bağlamda, şeriatçı kesimle ortak paydalar etrafında bir eylem birliğini bir kenara bırakalım, radikal sol devrimci parti ve örgütler arasında bir eylem birliği örgütlemeye çalışırken bile oldukça küçük-burjuva dar grup hesaplı çıkarlar yapılarak devrim cephesi genişletilemiyor. Hatta örgüt ve partiler, eylem birliğinin ruhuna uygun hareket etmeyi bir kenara bırakalım, kendilerine güvensizlikten kaynaklı olarak eylem birliklerine dahi yanaşmıyor.

Komünistler ve devrimciler hiçbir siyasal gelişme karşısında sessiz, tavırsız kalmaz. Onlar çelişkileri çözmek zorundadır. Devrim çelişkileri çözmek demektir. O nedenle, bugün ve gelecekte eğer mevcut sistemin başı ve aynı zamanda onun tüm politikalarının mimarı MGK'dır diyorsak, o zaman başta Öncü olmak üzere tüm devrimcilerin ilk görevi, MGK'nın tüm politikalarına karşı politika üretmek ve onu zayıflatmak perspektifinden hareket etmektir. Bu, MGK ve onun politikalarına karşı çıkan her sınıf veya kitle ittifak yapmamız anlamına gelmez. **Birincisi;** devrimin esas dinamikleriyle her alanda MGK'ya karşı ittifak oluşturmak hem taktik, hem de stratejik görevimiz iken, **ikincisi;** devrimin itici gücü konumunda bulunmayan ama bazı özgün durumlarda esas düşmanımızı zayıflatacak olan güçleri ise tarafsızlaştırmaya çalışmaktır politik taktiklerimiz. İttifakla eylem birliklerini ve oradan da cephesel birlikleri birbirine karıştırmamalıyız. Bunlar farklı farklı kavramlar ve bileşimleri ifade ederler.

Bizim hedefimiz her koşul altında MGK politikalarını bozmak, halk güçlerinin devrimci birliğini geliştirerek devrim mücadelesini daha bir büyütmek ise, o zaman devrim lehine olan her araçtan yararlanmak zorundayız. İşte bu yüzden yakın zamanda türban sorusunda MGK'nın politik dayatmalarına karşı gençliğin mücadelesini "dincidir" gerekçesiyle desteklememek yanlış ve hatalı bir yaklaşımdır. Burada sorunu iki boyutuyla ele almak gerek: **Birincisi;** biz insanların kılık-kıyafetine zorla mü-

dahale edilmesine karşı olduğumuzu ve bunun mücadelesini verenlerin özgülde yanında yer aldığımızı göstermektedir. **İkincisi;** devrimcilerin bu eylemi desteklemesinin ana nedeninin sözkonusu islami ideoloji etrafında örgütlenen kesimlere farklı inançlardan dolayı baskı yapılmasının karşısında olduğunu göstermek içindir.

Destek vermeyelim veya sessiz kalam. Peki, biz yeri geldiğinde şunu rahatlıkla söylüyoruz: Biz halkımızın kılık-kıyafetinden tutalım da farklı düşünce ve inançları savunmasına kadar yapılacak her türlü baskı ve uygulamalara karşıyız. Ama iş pratiğe geldi mi hiç de kendimizi göstermiyoruz. Şimdi bazı k. burjuva-sol ve reformist akımların iddia ettiği gibi gidip bu eylemi desteklemek mi gericilikle uzlaşmak olur, yoksa devrimimizin baş düşmanı olan MGK politikalarını ve dayatmalarını binlerce/onbinlerce genç insanla bozmak ve zayıflatmak mı? Elbetteki bu gençliği desteklemek doğru bir politika-dır. Aksi politikalar ve taktikler devrimi geliştirmek yerine geriletir. Bu insanlar türbanı, MGK ve onun bora-zanlığını yapan bilumum burjuva-parti sözcülerinin dediği gibi, isterse "ideolojik amaçlı" kullanmış olsunlar, bu, bizim doğru yoldan sapmışımızı mı gösterir? Hayır. Tam tersine bu türden hareketleri desteklememek bizi doğru yoldan uzaklaştırır.

Tabii bir hareketi desteklemek için o hareketin haklı olup olmadığı bizim açımızdan bağlayıcı husus olmalıdır. Yani hareketin haklılığı ve yöneldiği güç bizim ana düşmanımız ise, bir de buna ek olarak hiçbir siyasi ve ideolojik bağımsızlığı rencide edici bir durum yoksa, yani ortak düşmana karşı bizimle birlikte o an yürüyebiliyorsa, burada Öncü'nün ve onun aktivistlerinin durup olayları seyretmesi düşünülemez. Tam tersine gidip o eylemi desteklemesi gerekir. Hatta ona gitmek ilk başta bizim görevimizdir. Ondan beklemeyeceğiz. Belirtmek gerekir ki, birçok siyasi hareket MGK'nın şeriat, laik anti laik tartışma ve politik yönlendirmelerinden önemli derecede etkilenmiş durumdadır. Devlet şeriatı ön plana çıkartıp, bu kesimlere yönelik her türlü uygulamayı meşru görüyor ve meşru göstermeye çalışıyor. Peki biz böyle yapabilir miyiz? Yani şeriate karşıyız diye devletin bu kesimlere karşı uyguladığı politikaları meşru görebilir veya sessizce geçiştirebilir miyiz? Tabii ki sessiz bir şekilde geçiştiremeyiz. Bu kesimlerin gerçekte özgürlük ve demokrasi mücadelesi güçleri olduğuna söyleyemeyiz. Ancak bu güçlerin başdüşmanlarımız tarafından ezilip sömürülmesine de sessiz kalamayız. Özellikle de Maoist devrim ve çelişkileri çözme anlayışından

hareket edenler, bu tür destek hareketlerinden hiç mi hiç geri kalmaz/kalamazlar. Bu türden hareketlerin bu kesimler üzerinde ilk planda önemli bir siyasi etki yaptığını/yapacağını belirtmeye gerek yok. Ki, türban eyleminde devletin ve onun besleme ideologlarının "dinci sağ kesimle aşırı sol kesim kolkola girdi" deyip, günlerce bunun üzerine konuşmaları ve sürmanşet yazı döşemeleri, bu kesimlerin birbirine yaklaşmasından ne kadar da korktuklarını gösteriyor. Konuya ilişkin daha fazla ayrıntıya girmeye gerek görmüyoruz. "Hedefi dar, cepheyi geniş tut" taktiği, her somut durumda düşmanlarımıza karşı uygulayacağımız politik ve askeri politikalarımız olmalıdır. Düşmanı altetmenin yolu, bu ilkenin ruhunu kavramaktan ve ona uygun politikalar belirlemekten geçer. Bu ilke, ne bir sınıf uzlaşmacılığı, ne de saf bir proleter devrim anlayışı değildir...

Kızılay, Gazi, 8 Mart ve son Newroz kutlamaları da gösterdiği kitleler daha güçlü bir şekilde sokağı zapt edeceklerdir. Evet reformistlerin başını çektiği KESK gibi kurumların önderliğindeki hareketler geri çekilse de, sarı sendika ağalarının yönetimindeki Türk İş ve DİSK'in MGK politikalarına tam destek sunarak "hükümeti şeriate karşı mücadele yürütmesi" noktasında zorlamacı tavır sergilemeleri ve bu kurumlar altındaki geniş bir işçi kitlesini reformist bayrak altında toplayıp yürütmeye çalışsa da, yine de bu gerici gelişmeler ve politikaların etkisi uzun sürmeyecektir. Ve MGK'ya fazla nefes aldramayacaktır. Burada en büyük zaafiyet, uzun zamandır belirttiğimiz gibi Öncü ve devrimci politik yapıların örgütsel olarak zaafiyetleridir. Oysa devrimci durumda oldukça iyi gelişmeler gözlenmektedir. Hakim sınıflar arası çelişki ve çatlama gün geçtikçe daha fazla kızışmaktadır. Bugün generallerin muhtıra bildirisi karşısında hazırola geçen "onbaşı" Mesut ve hükümeti gitse de yarın iş başına geçecekleri hükümetler de bundan fazlasını yapamayacaktır. Çünkü mevcut ekonomik kriz devam ettiği ve en önemlisi de Kürt ulusal sorunu siyasal bağlamda "çözülmediği" müddetçe (!) gelecek yeni hükümetlerin ömrü bugünkünden uzun sürmeyecektir. MGK'nın saldırıları bu çıkmaz sonucu daha da artacaktır. Onlar kendi statülerini korumak için her yola başvurmaktan çekinmeyecektir. Darbe ve ara rejim tehditleri de, bu politikalarını daha kolay bir şekilde hayata geçirmek içindir.

Devlet ve onun başı MGK; topyekün bir şekilde halklarımıza saldırıyor. Bunun bir savaş olduğunu herkes kabul ediyor. Bizler mevcut sistemi yık-

mak isteyip bunun yerine halkın demokratik iktidarı kurmak için savaş yürütürken, mevcut diktatörlüğün sahipleri ise varolan düzenlerini korumak ve daha da uzun ömürlü bir şekilde ayakta tutmak için bize ve temsilcisi olduğumuz emekçi halkımıza ve Kürt ulusal hareketine karşı amansız bir savaş yürütüyor.

Devrimimizin gerçeklik haline gelmesi için bütün mücadele biçimleri ve buna uygun örgüt biçimlerinden yararlanmak zorundayız. Bilinir ki devrim mücadelesi doğruları yazmak ve söylemekle olmuyor. Bunun için söylenen doğruları pratikle birleştirmek aslolanıdır. Devletin ilkbaharla birlikte pervasızca saldıracağını daha önceleri yazmıştık. Ki gelinen dönem; bu durumu gayet açık bir şekilde somutlamaktadır. Özellikle de gerilla bölgelerine karşı saldırılarını daha da artıracaklardır. Gerillaya insan unsurunun katılmasını önlemek, en azından şehir ayağını zayıflatmak için güçlü polisiye operasyonlar yapacakları belli idi. Son operasyonları bundan ayrı düşünemeyiz. Silahlı radikal örgütlere bu kadar pervasızca saldırmasının nedenlerinden birisinin, bu örgütleri radikallikten uzaklaştırmak, daha doğrusu bu türden vahşi saldırılarla bu örgütleri ve onların tabanını sindirerek reformizmi geliştirmek olduğunu görmezlikten gelebilir miyiz? Hayır gelemez. Soruşturmada polisin yakalanan insanlara reformistleri ve reformizmi tavsiye ediyor olmasını da tüm bu gelişmeler içerisinde değerlendirmek gerek. Daha doğrusu düşman her alanda bizleri kuşatmaya ve ezmeye çalışıyor. Bu kuşatmayı parçalamanın ve oradan da siyasi zafer sağlamanın birinci derecedeki anahtarının silahların eleştirel gücü olduğunu bugün daha çok özümsemek zorundayız. Ayrıca dağların özgürlük savaşçısıyla buluşmak, bugün her zamankinden daha bir önem arz etmektedir. Kurtuluşun şahdamarı buralarda atıyor. Şehirlerde ise olabildiğince eylem birlikleri ve kitle eylemliliklerine ağırlık vermek, önümüzdeki en acil ve önemli görevlerdendir. Sarı sendika ağalarını iktidarlarından alaşağı etmek için yoğun ve dinamik bir şekilde sendikal faaliyetlere ağırlık vermek, sınıfın dayattığı en önemli ihtiyaçlardır.

Düşmanın her türlü vahşi saldırıları karşısında bugün daha dik ve moralli yürümeliyiz. Önümüzdeki 1 Mayıs'ı daha kitlesel ve militan bir coşkuyla kutlamak için şimdiden gerekli hazırlıklara girişmeliyiz. Bu ruhla 1 Mayıs '98'i 1 Mayıs'ın sınıf gerçekliğine uygun bir şekilde kutlamak için hareket geçmek ve devrimci görevlerimize militanca sımsıkı sarılmak vazgeçilmezdir ●

Her bireyi patlamaya hazır alev topu olan bir ulus, yenilmez!

"Biji Newroz!.. Biji Newroz!.." Esir kampının tüm duvarlarını derinden gelip palyan bu sloganlar sarsıyor, yıkıyordu. "Biji Newroz!.. Biji Newroz!.." Tan ağarmamıştı henüz. Yataklarımızdan fırlayıp bizi kendine çeken bu çağışa koştuğumuzda gördüğümüz, gecenin zifiri karanlığını yırtan, binyılların üfkesine bedenini katk etmiş bir alev topu, baştan aşağı isyan, tepeden tırnağa direniş ve destan oldu. İsyanın adı insan, isyanın adı ateş, isyanın adı Newroz'du. Biji Newroz! Biji Newroz! "Tüm duvarları yıktım" diye haykırıyordu Kürt kadını. "Tüm duvarları yıktım!.." Onun adı artık Newroz'du, Newroz'un adı özgürlük... Özgürlük, Kürt ulusuna özgürlük... Özgürlük, emekçi Kürt halkına özgürlük... Özgürlük, emekçi kadına özgürlük... Devrimci, yurtsever tutsağı özgürlük... İşte tüm duvarları yıkılmıştı o gece. Bedenle yakılan Newroz ateşinde Mem Zin'e, Kürt ulusu toprağına, vatanına, bağımsızlığına kavuştu. Binyılların hasretini giderdi özlemlerle, öfkeyle, inatla, dirençle...

Kürtçe sloganlar birbirini izledi. Tutsaklar bu büyük ve erdemli eyleme müdahale ederken; kararlı, direngen komutlar yükseldi aynı onurlu kadın sesinden... "Su dökmeyin" diyordu, "ateşi söndürmeyin, bu bir eylemdir! Su dökmeyin! Biji Newroz! Biji Newroz! Kürt çocuklarını coplatmayacağız!.."

Diyanbakır, Adana, Van sokaklarında panzerlere meydan okuyan ufak Kürt çocuklarının minik ellerinden düşmana kinle atılan taşların resmini gördük alevlerin arasından. Hayır, "çocukları coplatmayacağız!" Ufak çocuklar hiçkırklarını gömmüşler içlerine, analar ağrıları susturmuş o an.. O an sadece direniş, o an Kürt ulusunun özgürlük aşkının kıpırlı isyanı var. Kürt çocuklarının bedenleri ayağa kalkmışlar hep birden bağırlıyorlar: "Biji Newroz!.." Serhildanlarla geliyor alevlerin içinden, genç bir Kürt kadının bedeniyle halaya duruyor Kürt ulusu. Zılgıtlar yükseliyor her sloganın ardından. O artık Newroz. O artık Kürt ulusunun ta kendisi. O tepeden tırnağa isyan, tepeden tırnağa onur, direniş, haykırış...

Halepçe oradaydı o gece, Dersim, Ağrı orada... Saçlarının her telinde ulusal kurtuluş gerillaları, alev almış bedeninde ayağa kalkmış bir ulus. Ezilen Kürt ulusu dile gelmiş, "yeter" diyor. Yeter demekle bırakmıyor, "kaybedecek hiçbir şeyim yok, beni yenemezsiniz" diyor. Ayağa kalkmış her bir insanı ile bomba olmuş, alev olmuş, tepeden tırnağa direniş olmuş, "Ya savaş, ya yokolma" diyor da başka bir şey demiyor... Bir beden, dev bir alev topu olmuş, intikam alıyor, meydan okuyor ve evet, tüm duvarları yıkılıyor. Faşist Türk devleti küçüldükçe küçülüyor, genç bir Kürt kadının bedeni ateşinde tüketiliyor, acizleşiyor, çözülüyor...

Seyit Rıza gülümsüyordu alevlerin arasından, sonra dörtler, Berivan, Ronahi, Zilan...

Her biri yuvasında sabırsız memi, pimi çekilmiş bomba, tutuşmaya hazır isyan olan onbinler, yüzbinler, milyonlar... "Hayır, su dökmeyin, ateşi söndürmeyin!.."

Çanakkale esir kampında ezilen bir ulusun destansı direnişine tanık olduk. Onbeş dakika, bin yıllar oldu, zaman kavramı yitti gitti... Ezilen, horlanarak, katledilen, diline, kültürüne dahi hasret bırakılan milyonlar dile geldi; sesine kibrit çaksak tutuşacak olan bir yiğit Kürt kadınının, Bir PKK savaş esirinin feda eylemiyle. Yoldaşlarının müdahalesiyle tamamlayamadığı eyleminin ardından direncin ve kararlılığın, özgürleşen Kürt kadınının "Çejna Newroz piroz be" diyen güçlü sesi yankılanarak hastaneye kadar sürdürdü haykırışını. Esir kampının duvarlarını yıka yıka ilerledi. Ateşin çocuğu, ateşin vücudunda açtığı yaraları umut ve direnç çiçekleri yapıp soluğuyla yaydı dört bir yana. Sevdası slogan olup açtı.

Şafak söktü, sonra... Kulağımızda hala Sema Yüce arkadaşın "Newroz piroz be heval" diyen sesi. Doğrusu; binyıllardır özgürlük sancılan çeken bir ulusun hasretini, sevdasını, öfkesini, isyanını ateşten ve de ateşle buluşan insan bedeninden daha yalın, daha sade ve en önemlisi de daha güçlü ve direngen, daha anlamlı resmetmek mümkün değil.

"Ağlama Berivanım" diyordu bir şair: "Akmasın kara üzüm gözlerinden Dicle, süzülmesin al al yanaklarından Fırat... Savunma ince bellerine dökülen öteklerinden boşalan lacivert siyah saçlarını boran boran hasretlere..." "Ağlama Berivanım" diyordu bir şair:

"Cümle alem bilir ki ovaların bereketli, ırmakların doğurgan ve hırak... Sığmazken mutlulukların kara kıl çadırlarına, kargıları, tuğlaları, yalın kılıçlarıyla geldiler saldırganlar. Meryem Ana'nın bekaretinden bir damla pembe kanı esirgeyenler, boğuldular kuru dere yataklarına sığmayan al kanlarında..."

Karlı dağların o güzel nergisleri boyunlarını büktiler. Moğollar akın akın geçerlerken ekinine ortak oldu Osmanlı. Ve Bizans'ın karanlık dehlizlerinde entrikalar dokudular yüzyıllar ilmekleri gözyaşlarından; gümüş saplı hançerleriyle vurdurdular sırtından hamidiye alaylarında. ve sonra aç açına ligme ligme yapış yapışken ayazı zemherinin, omuz omuza tüfek çattıkların leşleri galgalayan akbabaların aç gözlülüğüyle hükümünü imzaladılar kalemler kırıp, zalimliğiyle cıngıraklı yılanların, artık bir "yaraydın" yüreksiz bağrılarında ve de "temizlenmesi gereken".

Kırmızı benekli ala halkların parıltısıyla akanın Munzur, ağıtını söyledi: Sızısı al köpüğe vuran... Ulaşmasın diye müfrezelere, taze taze gelinler; gözyaşlarının güleğinde boğdular titreyen elleriyle bebelerini, hala Ali Boğaz'da, Kulu Deresi'nde uyuyan yankılarda iniltileri...

"Ağlama Berivanım" diyordu şair... Hayır, Berivan ağlamıyor artık... Berivan, bomba oluyor düşmanın üzerinde patlıyor, alev topu oluyor volkanlaşıyor, tüm duvarları yıkıyor, sarıp-sarmalıyor Kürt çocuklarını şefkatle. Berivan ağlamıyor artık. Berivan Newroz Newroz büyüyen bir isyan, engellenemez bir öfke, durduraksız bir özgürlük çağışı. Yazgısını eline almış; "ya özgürlük" diyor, "ya da yokoluş".

Bu çağışın alevleri yalarken yüzümüzü, kar yağıyor, bir şatakat vakti, voltada... Kar yağıyor tüm gün... "Kar beyaz, demir soğuk, sevdası sıcak" Sıcak, sınırsız... Newroz yangın yangın, kar kızıla kesiyor havalandırmada... Öfkemizin dipdiri sıcağında eriyip gidiyor her bir kar tanesi, yüzümüz alev alev...

"Halkımız gözyaşı döküyor!" diye haykırıyor Önder Savaş, belleğimize kazınmış gur sesiyle: "Eğer bugün gözyaşı döküyorsak ve bir şairin dediği gibi 'şarabımızı vermek için üzüm gibi eziliyorsak', bu ağlamaktan ve ağlamamızın nedenini anlatmaktan utandığımızdan, korktuğumuzdan dolayıdır. Ve eğer bugün, en azından gözyaşlarımızı gizlemeye gerek duymadan sokaklara akıtıp, kanımızla kır çiçeklerini sulamaya başlamışsak, bu artık utancı ve korkuyu yenmeye başladığımızın, hakkımızı almanın yalvarmakla olmayacağı bilincine erişmeye başladığımızın göstergesi durumundadır."

... Gördük ki kendi dilini konuşamamanın, kendi kimliğini taşıyamamanın, kendi bayrağını dalgalandıramamanın, kendi vatanının ismini söyleyememenin ezikliğini taşıyan sadece biz değiliz.

...Gördük ki, gözyaşı dökülenler gözyaşlarının nedenlerini anlatıp kader ortaklarıyla güçlerini birleştirmedikleri müddetçe ve bütün gözyaşlarımız güzel yarınların filizleneceği devrim bahçesine sulayan kanallarda birleştirilmediği sürece, bizim gözyaşlarımızla beslenenlerin bize gözyaşı dökümleri engellenemez.

Bugün isyanın dile getirilişinin ilk adımıyla birini olarak sesinizi yükseltmeye başladınız karşısında, bizim kanımızla beslenenlerin nasıl da paniğe kapıldıklarını görüyoruz.

Onlar biliyorlar ki, halk gözyaşlarını onların işkembelerinin doldurulacağı yone değil de, kendi menfaatlerinin gereği devrim bahçesine çevirirse, sudan çıkarılmış balık gibi titreye titreye yok olup gideceklerdir.

...Daha fazla ağlamaya mecalimiz kalmadı. Gözpinarlarımız mevsimlik bir yayla çeşmesi gibi kurudu. Ve artık acılarla kavruşmuş yüreğimiz ve de yaşadıklarımızda öğrendiklerimiz, hayatı yaşanır hale getiren bizlerin ağlaması gerekenler olmadığımızı gösteriyor...

...Kar yağıyor Aliboğaz'da, Kulu Deresi'nde... uyuyan bebelerin üstüne... Bebeler olmuş birer kardelen, teker teker yarıyorla kuşatmaları... "Tüm duvarları yıktım!" diye haykırıyor yiğit Kürt kadını... Ağlamıyor Berivan, ateşi emdimiş tüm gözyaşlarını...

"Ağlama Berivanım" diyor şair... Her yakılan, yıkılan köyde, her düşen Kürt çocuğunda, düşmana taş atan her minik elde her işkence tezgahında, cop, postal ve diğer çelik altındaki her Kürt köylüsünde, işçisinde, emekçisinde, hergün yeniden kurşun diziliyor bir ulus, her Newroz ateşinde yeniden diriliyor yılmadan...

"Bir bebek beledik" Berivan... "Erişilme donukların koynunda şahin yuvalarında bir bebek beledik"...

"Bir bebek beledik delik desik kuytuların önünde kara yazgını değiştirememenin utancıyla hergün yeniden kurşuna dizilen..." Utancı direnişe ve onura çeviriyor alev topu olmuş bedenler...

"And olsun ki" diye haykırıyor yeniden Önder Savaş: "Bugün halkımıza gözyaşı dökülenler, yarın gözyaşı dökülenler olmayacaklardır. Çünkü yarın, gözyaşı döküldüklerinin önünde diz çökerek kan ağlayacaklardır!"

Bu şarla bir kez daha yineliyoruz: Newroz'da yediden yetmişe kavgayı büyüyen Kürt ulusunun isyanı ve direnişi, Özgölde Sema arkadaşın anlamlı eylemi onurumuzdur, onurumuza sahip çıkıyoruz. Biliyoruz ki "Ya özgürlük, ya yokoluş" diye ses bizim sesimizdir. Bu çağışla birleşen faşist Türk devletini parça parça yıkıncayadık, her gün yeniden kurşuna dizilecek belediğimiz bebek; And olsun ki yıkılacak o zulüm saltanatı ve düşman kan ağlayacak o bebeğin ilk ingasının önünde diz çökerek! "Ya kanlı savaşım, ya yokoluş; ya özgürlük, ya ölüm!"

25 Mart saat: 18.50'de, Fikri Baygeldi, Sema arkadaşın komutanlığında, yoldaşlığı ve feda ruhuyla kendisini Newroz laştırdı. İyi bir asker olduğunu gösterdi komutanından önce şehit düştü. 26 Mart saat 22.20'de şehitler kervanına katıldı.

Fikri Baygeldi Ölümsüzdür!
Newroz Şehitleri Ölümsüzdür!
Biji Newroz!
Selam Olsun Ezilen Kürt Ulusunun Devrimci, Demokratik Kurtuluş Mücadel sine!

Çanakkale Esir Kampı
TKP (ML) Esir Savaşçılar

Kitle hareketleri ve görevlerimiz

Diktatörlüğün "demokrasi", "insan hakları" adı altında yürüttüğü propagandalarının ne menem bir karakter taşıdığı, önümüzdeki dönemde izleyeceği ve toplumun tüm katmanları üzerinde estireceği terörün politikası, geçtiğimiz süreçteki kitle gösterilerinde kendisini açığa vurdu. Daha fazla yoğunlaştırılmış terör olan "yeniden yapılandırma" ile ülkeyi giderek artan bir hızla teğemenliğine tabi kılmaya çalışmaktadır. Toplumun tüm emekçi kesimleri ise, içine düştükleri sefaletten kurtulmanın yollarını aramaktadır. Bugüne kadar hiçbir derdine çare olmayan, fakat her geçen gün elindeki de alan devletten, hükümetlerden umudunu kesmiş durumdadır.

E mekliler diktatörlüğün hiç bir kurumuna güven duymuyor, en sıradan talepleri için bile ayağa kalkıp yolları, meydanları işgal ediyor. Bir üst geçit için bile kendiliğinden otoyolları trafğe kapatıyor. Elinde bulunan haklarını bırakmamak için kendi adaletini uygulayıp, devletin mahkemelerine gitme gereği duymuyor. Sık sık yapılan anketlerde de görülebileceği gibi, ordusundan polisine, parlamentosundan adaletine, hükümetinden belediyesine kadar tüm kurumlara duyulan güven, her geçen gün daha da azalmaktadır. Ülke kaynayan bir kazan gibi alttan alta fokurdayıp duruyor. Bu,

öyle eskisi gibi yavaş da işlemiyor. Daha da kitleselleşerek hızlanıyor. Önümüzdeki süreçte bu giderek daha da hızlanacaktır hiç kuşkusuz.

Devletin içinde bulunduğu çıkmaz her geçen gün derinleşiyor. Kitleler devletten uzaklaştıkça, diktatörlükte yüz yıllardan bu yana taşıdığı "devlet baba" maskesini çıkarıp atarak, çıplak gerçekliğini kuşanıyor. Giderek birbirinden kopup, birbirine yabancılaşan bu iki kutup arasındaki çatışmaların yaratacağı etki, bugünkü kendiliğindencilikini koruduğu sürece, öncekiler gibi yenilgiyle orantılı olacaktır. Biz kitlelerle birleşemez, kitlelere gidip sorunlarını ve taleplerini toparlayarak iktidar perspektifiyle örgütleyip yönlendiremezsek, yenilgiler ve bu yenilgilerin yaratacağı olumsuz ruh halleri kaçınılmazlaşacak ve bizler bugünkünden daha zorlu, daha uzun süreli çabalara girmek zorunda kalmaktan kendimizi kurtaramayacağız. Böylesi bir sonucu yaşamak istemiyoruz kuşkusuz. Bu uygun koşulları en akılcı ve en aktif bir tarzda kullanarak devrimi büyütmek, diktatörlüğü yerle bir etmek arzusuyla yanıp tutuşuyoruz. Fakat bugünkü aktivitemizle, bu süreci devrim lehine çevirebilmekten uzak oluşumuzda bir gerçeklik. "Gök kubbenin altında herşey yolunda", ancak bizler açısından bakıldığında, biz bunun gereğini yeterince, layıkıyla yerine getirmekte hiçte iyi bir noktada değiliz. Neden?

Birilerine bir şeyler anlatmaya veya her hangi bir tartışmaya girdiğimizde kısacası konuşmaya başladığımızda, "kitlelere gitmeliyiz, kitleleri örgütlemeliyiz, devrimi kitleler yapar" doğruları ağızımızdan hiç sektirmeden dökülür. Bu konuda herkese ders veriyoruz. Karşımızdakini de susturuyoruz. Fakat bunca doğruları, ardı ardına sıralarken dönüpte kendi pratiğimizi sorgulamıyoruz. Kırsal alandaki gücümüze yaslanıp, ajitatif sloganlara sarılarak, mevcut atılığımızın, tembelliğimizin gerekçelerini oluşturup, teorileştiriyoruz.

Devrim; büyük bir sorumluluk, büyük bir ciddiyet ve samimiyet, hiç bir kaygıya yer bırakmadan tüm enerji ve cesaretle, büyük bir inançla an'a ve güne yüklenmeyi ister ve gerektirir. Ajitatif keskin sloganları haykırmakla, bunları ikide bir tekrarlamakla devrim yapılmaz, kösteklenir. Tüm yükü kırdaki silahlara yükleyip, kentlerde de oradan gelecek haberle ne kadar büyük ve yıkılmaz olduğunun gevezeliğini yapmaktan başka bir şey yapamayanlar, ya devrimin ne olduğunu bilmiyorlar, ya da öncüyü geçim ve sığıntı yeri olarak görüyorlardır. Devrim mi istiyoruz? Samimi miyiz? O halde ağızlarımızda pelesenk yaptığımız doğruların emrettiğini neden yapmıyoruz?

Doğruları tekrarlayıp durmakla devrim yapamayacağımıza göre, "aslanan onu değiştirmek" ilkesine sınıksız sarılıp, varolan tüm gücümüzle harekete geçmek zorundayız. Hareket, içimizdeki ve kitlelerin taşıdıkları enerjinin açığa çıkartılıp, işler hale getirilmesini sağlar. Çünkü hareketin kendisi, enerjinin dışavurumudur. İçte saklı bulunan enerji hareketle ortaya çıkar ve karşılığında herhangi bir şey üzerinde etkiye bulunur. Hareketsizlik ise, içimizde saklı bulunan enerjinin israfıdır, canlı biçimde bir mezarla gümülmesidir. Edilgenliktir, yaşamdan ve toplumdaki uzaklaşmadır. Bu genel fizik kanunu, en sıradan bir örgüt için de geçerlidir, milyonları kucaklayan büyüklükteki bir örgüt için de geçerlidir. Ve sınıf mücadelesi için de vazgeçilmezdir. Kendi kendisiyle yetinen, "kendi cürümü kadar yer yakar". Kendi enerjisiyle kitlelerin enerjisini birleştirip hareketli kılanlar ise, cenneti yeryüzüne getirme kudretine erişir. Biz bunun çabasında ve inancındayız. Yüzlerce değerli kadromuzu ve yoldaşımızı bunun için şehit verdik. Daha da vereceğiz. Bundan korkmuyoruz. Fakat mücadelemizi de, bu değerli şehitlerimizin korkusuz ve onurlu anılarını sömürerek, istismar ederek yürütmüyoruz, yürütmeyeceğiz. Bunu yapanları da hiç hoş görmeyeceğiz. Çünkü biz MLM'ler kendi içimizde saklı bulunan enerjiyle kitlelerin enerjisini birleştirip, mücadelemizi yükselterek yürütüyoruz.

Samimi ve kararlı olmak, boş zamanları değil, tekrarlana tekrarlana içi boşaltılıp, işlevsizleştirilen keskin sloganları yaşamımızın ayrılmaz bir parçası kılmamız ve yaşamımızın her anını devrime adamamızı gerektirir. Kitlelere gitmek mi gerekiyor? Kendi bulunduğumuz tepelere kitleler gelmeyeceğine göre, bizlerin kitleler neredeyse oraya gitmemizle olur ancak. Kendi yarattığı tepelerde durup, kitlelerin kendisini öncü olarak görmesini ve gelmesini bekleyenler, umudunu ve inancını yitirmiş bürokratlardır. Biz devrimin hamallarıyız. Kimseyi ayağına çağırıyoruz. Kimseye Arafat'tan gönderdiğimiz vahiylerle toparlayıp, yönlendirmiyoruz ve kurtarmıyoruz. Kitlelerin içinde, kitlelerin bir parçası ve onların sefaletten kurtulmaları için canını vermeye hazır komünistleriz. O halde onlar nerede ve ne halde iseler bizde orada ve onlarla aynı halde olmak zorundayız. Bunu ne kakavanlar gibi, boş bir söz olarak söyleriz, ne de kendi-

mizi tatmin etmek için. Soyledikleri-mizi gerçekleştirmek için bunu zorunluluk olarak görür ve yaparız. Çünkü bizim kurtuluşumuzunda, kitlelerin kurtuluşuna kopmaz bağlarla bağlı olduğunu biliriz. Biz kitleler olmadan, kitlelerde onu, "ileri bir ideolojiyle ve bilinçle donatılmış" olan örgütümüzü siyasal iktidarı alma perspektifiyle örgütlemekten ve harekete geçirmeden kurtuluşumuzun gerçekleştirilmeyeceğini biliriz. Ve bu bildiğimiz gereklerini de harfiyen yerine getirmek zorunda olduğumuzu hiç bir zaman unutmayız.

Kendiliğinden hareketlerin her zaman için yenilmeye mahkum olduğunu bilmeyen ve propagandasını yapmayan yoktur. Ancak bu kendiliğinden hareketleri örgütlü bir güç haline getirip, doğru bir çizgiyle buluşturup iktidara yönelmek için kitlelerin arasına ne kadar girilip, canını dişine takan bir çalışma yapıldığı ise, hiçte bu bilene denk düşmüyor. Başta da dedik, kitleler, bir trafik kazasından dolayı bile otoyolları işgal edip, trafiği kesiyor. O kitle, geri bilinciyle kendiliğinden bunu yaparken, biz binlerce faili belli katliamlar, yakıp-yıkmalara vb. için ne kadar alanlara çıkıp, yolları işgal edebiliyoruz? Yaptıklarımız mücadelenin almış olduğu boyutla ne kadar çakışıyor? Bu sorulara ne yazık ki, pekte olumlu cevaplar veremeyiz. Kitlelerin hiç bir talebi ve hareketini küçümsememeliyiz. Bilmeliyiz ki, en sıradan talep ve hareketi bilinçli bir çabayla politize edip, kitleleri politik iktidar perspektifimize çekebiliriz, bu sıradan eylemliliklerine katıldığımız oranda onlarla ilişkileri geliştirip, örgütlülüğümüzün temelini atmış oluruz. Bunu ilk anda sağlayacağımız yanılgısına da kapılmamalı, başarısızlık yaşadığımızda da umutsuzluğa ve güvensizliğe düşmemeliyiz. İlk girişimimizde kitlelerin tepkisini bile çekebileceğimizi hesaba katıp, bu bilinçle hareket etmeliyiz ve yılmamalıyız. İnatçı ve bilinçli politikalarla (eylemdeki kitlenin siyasal, etnik, kültürel, ruhsal vs. durumlarını dikkate alan ve bu özgülüne denk düşen, bunu karşılayan) kitleyle kaynaşmanın yollarını araştırıp bulmalı ve bunu zorlamalıyız. Hiç umulmadık bir eylemin bile büyük kazanımlar sağlayacağını, bir anda iktidarı hedefleyen bir rotaya ve niteliğe kavuşabileceğini bilmeliyiz. Gazi olayları bunun en güzel örneğini vermiştir. Toplumun düzenden artan oranda kopuşuyla, bunun örneklerini daha sık yaşayacağız. Eğer buna hazırlıklı olmazsak, ne kitlelerle birleşebiliriz, ne de onlara öncülük edebiliriz. Gelişmelerin trübündeki seyrircisi olmaktan da öteye gidemeyiz.

"Şehirlerde (büyük şehirlerde), stratejik savunma döneminde, kuvvet bi-

riktirmek ve fırsat kollamak esas, ayaklanmalar düzenlemek talidir."

Bu ilke, programımızın temelini oluşturan ilkelerimizdendir. Kitlelere gitmeden, kitlelerin en sıradan taleplerinden en yüksek taleplerine kadar bütün sorunlarıyla ve eylemlilikleriyle ilgilenmeden, bunların içinde yer almadan, bu ilkemizin gereklerini yerine getiremeyeceğimiz açıktır. Kendiliğinden ve basitte olsa, bunları küçümseyip uzaktan seyirci kalmakla, bu ilkemizi boşa çıkarıp, hoş bir belirlenim olarak anmaktan öteye gidemeyiz. Bu ilkemiz bize, her an için kitlelerin arasında olmamızı, öngörü olmanızı, aktif olmamızı ve gelişebilecek ani eylemliliklerde yer alarak devrim için kullanmamızı emrediyor. Bu emri yerine getirmek için bize büyük olanaklarda fazla gerekmiyor. Zaten olanakları kitlenin kendisi, hareketliliğiyle sağlıyor ve bize gelince de kullanın diye sunuyor. Aklını devrimin ihyaçıları ve kitlelerin mücadelesiyle meşgul eden, devrimden ve kitleden başka birşey düşünmeyen aktivist, böylesi süreçlerin üstünden atlamaz. En büyük kararlılık ve atılganlıkla harekete geçer, o, kitleyle birlikte devrimi ve partiyi inşa eder. Olanaksızlığın yaşanmasında en büyük nedenlerden biriside kitlelerden kopuştur. Kitleler, kendileriyle kaynaşan, kendilerini kucaklayan güce olanakta yaratır, varolan olanaklarını da hiç çekinmeden sunar. Olanaksızlıklar kitlelerle kurulan bağla, kitlelerin aktif hareketli kılınmasıyla yok olur. En büyük olanakların ortaya çıkarılmasında, yaratıcılığıyla, girişkenliğiyle, uyanıklığıyla sağlam ve yıkılmaz

bir kale olur. Bunu yaratamayan bir aktivist, komünist sıfatını hiç bir koşulda hakedemez. Devrimi ilerletemediği gibi, kendisini bile ilerletemez, idare edemez. Biz MLM'ler gücümüzü inançlarımızdan ve halkımızdan alıyoruz. Halka inip, onları sınıf bilinciyle ilerletemiyorsak, sınıf mücadelesinin aktif bir unsuru haline getirip örgütleyemiyorsak, inançlarımız tek başına devrim yapmamıza yetmez. Devrim yapamayız. Gevezeler olmaktan da öteye gidemeyiz. İnançımızı ve halkı buluşturup, bütünleştirerek örgütlü güce dönüştürmekle devrimi yapabiliriz ancak.

Düşman; içine düştüğü çıkmazın kaçınılmaz bir sonucu ve burjuva-feodal faşist diktatörlüğün karakteri gereği, kitlelerin üzerindeki zora dayalı şiddetini günden güne daha da artırıyor. Hiç bir hak talebine tahammül gösteremiyor. Kitlelerin toparlanıp, seslerini yükseltmesini uyguladığı yoğun terörüyle engelleyip, bastırarak dağıtmaya ve susturmaya çalışıyor. Biz ise, düşmanın her türlü saldırısı karşısında daha direngen ve fedakarca kitleleri toparlayıp, seslerini birleştirerek alanlara taşımalıyız. İnadımız ve ısranımız budur. Bu inat ve ısranımızı, kendi örgütlü bulunan gücümüzü bile kitle gösterilerine katamıyorsa, alanlara taşıyamıyorsa, sürdürmeyiz. Boş bir inat ve ısrardan başka bir anlam ifade etmeyen çabamızla bir başımıza kalakalırız. Bugün yaşamakta olduğumuz sıkıntılardan birisi de budur. Evet, oldukça sancılı ve ağır süreçler yaşadık, içten ve dıştan düşmanın darbelerine maruz kaldık, bunun kitlemiz üzerinde olumsuz et-

kileri oldu. Dağıntılıklar, kopup gitmeler yaşadık. Ama bütün bunlara rağmen kentlerde hiçte azımsanmayacak oranda kitlemiz var. Bu kitlemiz içinde bile sıkı, disiplinli ve enerjik bir çalışma yapıp, hareketli kılabiliriz, bundan bile uzagız. Kendi hazır kitlelerini bile örgütlü hale getirip, alanlara yağma becerisini gösterebilenler, kitlelerle yeni ilişkiler kurabilecek ve onları siyasal iktidar perspektifiyle harekete geçirebilecek yeteneğe gösteremezler. Bu bağlamda, ilk hedefimiz, mevcut kitlemizi daha derli-toplu bir örgütlü güç haline getirip, disiplinli, iktidarı alma azmiyle dolu, militan ruhla alanlara aktarmak olmalıdır. Kendi dünyalarında kalmakta ısrar edip, küçük ve düşürülmüş dünyalarına sarılanların üzerinde zaman harcamaktansa, onlara emek verip elimizin boş kalmasını yaşamaktansa, ezip geçmeli, yeni alanlara açılmalı, kazanılma potansiyeli taşıyan geri kitlelere daha büyük değer ve emek vermekten kaçınmamalıyız. Biz nicele gücü oluşturmayı değil, nitelikli gücü yaratmayı hedeflemeliyiz. Bunlarda köşemizde oturarak yaratamayacağımıza göre, alanlara çıkan kitleler içinde tanıyacağız ve bulup çıkaracağız.

Her kitlesel eylem, kendi niteliğine uygun yeni güçleri çekmekte ve alanlarda buluşturmaktadır. Bu yeni güçlerle tanışmak ve yeni yeni ilişkiler yaratabilmek için bizim de varolan tüm gücümüzle o alanda olmamız zorunluluktur. Kitlesel gösteriler, küçük-burjuva örgütler için kendi reklamlarını yaptıkları, medyatikleşmenin bir aracıdır. Bizim için ise, her

kitle gösterisi, yeni ilişkiler geliştirdiğimiz, politikalarımızı kitlelere taşıdığımız, olgunluğumuzla, disiplinimizle, kararlılığımızla kitlelere güven verdiğimiz, özgül taleplerle ülkenin genel taleplerini birleştirerek iktidar hedefini kitlelere gösterdiğimiz bir mevzi olmalıdır. Bu mevziyi ne kadar akılcı ve girişkenlikle kullanabilirsek, o kadar çok ilişki kurar ve güven vererek etkili oluruz.

Kitle gösterilerinde, küçük-burjuva örgütlerin sekte, disiplinsiz, dar-grupçu, kendini beğenmiş, tutarsız, ilkesiz, panikçi, gösterişçi, esas hedefleri karartıp geliş güzel, sıradan esnaffara ait işyerlerini tahribe yönelen saldırıgan vb. tutumları karşısında, biz MLM'ler, her tutumumuz ve hareket tarzımızla örnek teşkil etmeliyiz. Her gösteri, bir eylemdir. Silahlı olması veya silahsız olması bunu değiştirmez. Her eylemdeki gibi, ne yaptığını ve ne yapacağını bilip, bunu hareketiyle bütünleştirmiş, kitlelerini de buna göre yönlendiren disipliniyi sağlayıp pekiştirmiş, olgun, yapıcı, iknacı, ufuk açıcı, direngen, militan ruhu gelişmiş, örgütlülüğünü zaafa uğratmadan, politik hedeflerini karartmadan düşmana saldıran, öngörülü ve feda ruhla donanmış önderler topluluğu olduğumuzu bir an olsun unutmadan hareket etmeliyiz. Bunu yapabildiğimiz ölçüde kitlelere güven ve umut vermiş, çekim merkezi haline gelmiş oluruz. Küçük burjuva oportünistlerinin dağınık, kendini bilmez hareketleri, burjuva medyalarınca bize de fatura edilecektir. Bu önemli değil. Önemli olan, alanda birlikte hareket ettiğimiz kitlelerin bizim bu örnek tavrlarımızı görmüş ve güvenlerini kazanmış olmamızdır. Burjuva medyalarının bize de fatura ettiği yanlış tavırları engelleyemeyiz. Fakat, eğer biz doğru tutumu geliştirmiş ve pratiğimizde yaşatmışsak, kendi olanaklarımızı kullanarak kamuoyu nezdinde hem bu yanlış küçük-burjuva tutumları eleştirebilme hakkını kazanmış oluruz, hem de kendi doğru tutumuzu, küçük-burjuva oportünistleriyle aramızdaki farklılığı kitlelere anlatmış oluruz.

Son 8 Mart Taksim Mitingi sonrasında yaşanan, geliş güzel, hedef gözetmeden esnaffarın tezgahlarının ve camlarının kırılması eylemi hiçte doğru bir tutum olamaz. Sıradan bir esnafın eylem sonrasında vitrinine atılan taşı alıp, duvara yapıştırarak altınada "İşte hakkını arayanların adaleti" yazısını yazması bize büyük bir ders olmalıdır. Biz alanlara düşmanla vuruşmaya gidiyoruz, sıradan esnafa veya halkla eylem sonrasında kavgaya değil. Fakat bu tür geliş güzel saldırılar, bu hedefimizi karartmakta, bizleri ne yaptığını bilmeyen, önüne geleni ya-

kıp-yıkan amaçsız, başıbozuk topluluklar olarak göstermektedir. Diktatörlükte bunu sonuna kadar kullanarak, bizleri (devrimcileri) hiç bir ayırım yapmadan toptan teşhir etme fırsatını hiç mi hiç kaçırmıyor. Ve bunları medya araçlarında görüp izleyen sıradan geri bilinçli kitleler, bizden uzaklaşmakta, bizi tanımadan tepkiler beslemekte ve geliştirmektedir. Vermiş olduğumuz güvenide böylesi kör hedeflere saldırmakla yıkmaktayız. Biz MLM'ler, içinde yarı aldığımız gösterilerde olsun, kendi düzenlediğimiz gösterilerde olsun hiç bir koşulda bu

man vardır. Dostlarımızla en sıkı birliği sağlayarak ve katı askeri disiplin içerisinde, düzenli ve koordineli bir hareket tarzıyla ön saflarda düşmana yüklenmeliyiz. Geri çekilirken de bu disiplinimizi bozmamalıyız. Önümüze çıkan düşmanın resmi ve sivil kurumlarını tahrip etmekten çekinmemeliyiz. 1 Mayıs Harbiye Direnişimiz, bizim kendi tarihimizdir. Ondan düşmanla vuruşmanın nasıl yapılması gerektiğinin derslerini çıkarıp özümseyerek, kendimize rehber edilmeliyiz. Kendi tarihinden öğrenmeyenler, kavgalarını zaferle taçlandıramazlar!

tür yönelimlere girmemeliyiz ve mümkün olduğu ölçüde de girenleri engellemeye çalışmalıyız.

Düşmanın kurumları ve unsurlarına karşı ise, hiç bir zaman hoşgörülü ve saldırmakta temkinli olmamalıyız. Düşmanın saldırısı karşısında en disiplinli bir konumlanışla ön sıralardaki yerimizi almakta tereddüt geçirmemeliyiz. Korkup paniğe kapılmamalıyız, düzensiz ve geliş güzel kaçışmalarla dağınıklıklara yol açmamalıyız. O an, alan bir savaş alanıdır bizim için. Alanda biz, dostlarımız ve düş-

kitle gösterilerinde hiç bir koşulda rehavete kapılıp, esneyerek, gevşekliğe ve dağınıkhğa düşmemeliyiz. Bilmeliyiz ki, düşman saldırmak için her an bizim bu zaafımızı gözleyip, saldırmanın fırsatını kolluyordur. Düşman karşısında disiplinli, kararlı, direngen ve her an için vuruşmaya hazırlıklı bir gücü bulunca kolay kolay saldırmayı göze alamıyor. Saldırmaktan çekiniyor. Çeşitli aldatmacalarla veya psikolojik etki yaratıp, korku salarak kitlelerin düzenini ve disiplinini bozmaya çalışıyor. Başardığını gördüğü anda da saldırıyor. Kitlelerin gevşediği ve

yılgınlığının geliştiği anlar en zayıfladığı, direncini ve iç disiplinini yitirdiği ve düşmanında saldırdığı anlardır. Kamu emekçilerinin Kızılay mitinginin o büyüklükte bir saldırıya maruz kalmasının nedenlerinden birisi de içine düştüğü bu yönlü zaafıdır. KESK bürokrat yöneticilerinin yanlış taktik politikası, kitlelerin saatleri bulan oturma eyleminin sonlarına doğru kendi iç disiplininden uzaklaşıp-katlan bir memurun deyimiyle- "bu kadar oturduk yeter" mantığıyla özetlenen yılgınlığı ve kararsızlığı sonucunda dağınıklar başlamış, alandaki kitle sayısı düşmüş ve düşman bunu fırsat bilerek vahşice saldırmıştır. Sonuç ortadadır. Gitmekte direnen militan ruhlu kararlı kitle, saldırı karşısında da direnişini sürdürmüştür. Kızılay'a savaş alanına çevirmiştir. Kızılay'a bir kez daha damgasını vurmuş ve adını yazmıştır. Bu daha farklı da olabilirdi. Ancak biz faraziyeler üzerine konuşmuyoruz. Bu nedenle şöyle olsaydı böyle olurdu biçiminde kesinliği içeren kehanetlerde bulunmanın abesle iştiğal eylemek olduğunu bilerek, yaşananlardan kendi payımıza dersler çıkarmakla yetiniyoruz.

Sonuç olarak:

Kitlelerle buluşmak ve örgütleyip alanların zaptını gerçekleştirmek, kent diyalektiğini kendi pratiğimizle ete-kemiğe büründürmek için bulunduğumuz her alanı bir gösteri merkezi haline getirmeliyiz. Var gücümüzle düşmana her yönlü saldırılar örgütleyip, yönetmek için her zamankinden daha çok emek, daha çok fedakarlık, daha çok girişken ve didişmen olmak zorunda olduğumuzu unutmayan aktivistler olmalıyız. Bilmeliyizki, dağınık yakıcı rüzgarlarını kentlerin alanlarıyla, alanların militan ruhunu da gerilimin tetikteki parmağıyla buluşturmada yaşadığımız her an, bizim için en büyük kayıp, en onulmaz dertlerle cebelleşmemiz demektir.

Kentlerin devrimi, sokaklarda, alanlarda, fabrikalarda, varoşlarda, okullarda biriktirdiğimiz ve yıkılmaz kale haline getirdiğimiz kitlelerin muhteşem devindirici ve değiştirici gücünü hareketli kalma becerisini ve yeteneğini kazandığımızda mümkün olacaktır. Bunun içinde, sözle değil, pratiğimizle kitlelerin bulunduğu her alana seferber olmalıyız. Apartmanlarda oturup, talimatlarla sokaklara hükmetmeye çalışan bürokratlar değil, alanları kuşatan binlerin içinden birisi ve yöneticisi olmalıyız. Savaşın aldığı boyut ve önümüzdeki süreç, bize bunu dayatıyor, bizi buna mahkum ediyor.

Kitlelerle birleşelim, savaşalım, kazanalım! ●

Kitle eylemlerinde disiplin

Devrimci savaşın hangi alanında olursa olsun, kitleler, dönem dönem aşırılıklara kaçabilir. Bu, içlerindeki derin sınıf kininin dışavurumudur. Ve dönem dönem gerçekleşen bu aşırılıklar karşısında, kitlelere kısıtlamalar getirip, yasaklar dayatmak doğru değildir. Çünkü, kitlelerden böyle bir talepte bulunmak, onların coşkusuna gem vurmaktır. 1996 1 Mayıs'ındaki aşırılıklara bu bilinçle yaklaşmış ve belli yönleriyle hoşgörülü davranmıştık. Lakin bu aşırılıkların, belli bir sınırı aşması hoşgörülemez bir durumdur. Zira, sınırı aşan bir aşırılık yolunu şaşırmış ve değişik bir açıdan kitlelerin hareketine ve devrimci savaşımıza zarar verir duruma gelmiştir. Dolayısıyla, 1996 1 Mayıs'ından sonra, belli bir hoşgörü çerçevesinde eleştirdiğimiz kimi yanlışlıkların halen tekrar eder durumda olmasından ötürü, bugün, değneği biraz daha fazla diğer tarafa bükme zorunluluğu doğmuştur. Dün, aşırılıklar karşısında belli bir hoşgörüye sahip olmak doğru iken, bugün, belli noktalara dikkat çekerek ikazlarda bulunmak doğrudur. Çünkü, söylediğimiz gibi, belli bir noktayı aşan aşırılıklar yolunu şaşırmış demektir.

Son dönemlerde büyük şehirlerde kitle hareketlerinde bir artış olmuş ve bu artışın yanında kitlelerdeki saldırı ruhunun gelişimi bakımından önemli bir nokta yakalanmıştır. Bu önemli noktanın daha ileriye sıratılması için kimi zaafı yanlar üzerinde durmakta fayda var.

Üzerinde önemle durulması gereken nokta, kitle eylemlerindeki disiplin anlayışıdır. Bu noktada birlikte hareket ettiğimiz güçlerin eleştirilerini aksatmasızın, kendi eksik yanlarımız üzerinde de durmak zorundayız. Detaya girmeden neyin disiplin olmadığını belirtmek daha doğru olacaktır. Son yıllarda medyanın kuşatmasıyla ortaya çıkan medyatik devrimcilik, disiplin değildir. Kitle gösterilerinde burjuvazinin medyasına, başka bir deyişle tribünlere oynamak disiplin değildir.

Tribüne oynamak nedir? Üzerinde belli bir nitelik sağlamadan, biçimsel rötuşlarla, yayınlanacak televizyon programlarında ve çıkacak gazetelerde bir şekilde görülmeye çalışılmasıdır. Aslında bu, bir tür Polyannacılıktır. Mutluluk oyunu oynamaktır. Fırtınalı yağmurlarda, cama düşen damlacıklarla meşgul olmaktır. Tek tip elbiselerle rap rap yürüyüşleri yapma; amacın ne olduğu bilinmeden Zapatistalardan devrimci kukuletalarla ilginç görüntüler sergileme; küçük bir grubu kitlelerden soyutlayıp korsan yaptırmaya çalışma; geniş kitle-

leri katmaktansa kocaman kocaman pankartlar açma, tüm bunları tribünlerle oynayan eylem tarzları olarak değerlendirilmek oldukça yerindedir. Ve bunların disiplin ile de alakası yoktur. Örneğin; meşruiyet zemininde hareket eden bir eylem çizgisinde, kukuleta takıp illegal, gizemli bir hava yaratmanın ve geline aşamada adeta komikleşen bir davranışın disiplin ile ne alakası vardır? Bir bankayı kamulaştırmaya gider gibi, kitle eylemine gitmenin ne manası vardır?

İkinci önemli bir nokta olarak neyin militanlık olmadığı üzerinde durmakta fayda var. Hedef gözetmeksizin her önüne gelen binanın ve işyerinin kapısını, penceresini kırmak militanlık değildir. Ki bu, yolunu şaşırmış aşırılığın en tipik örneğidir. 1996 1 Mayıs'ından sonra eleştirisi yapılan bu noktaların tekrar edildiğini görmek, bunu, kitlelerin sınıf kinini dışavurduğu bir aşırılık olarak değerlendirmekten uzak tutmaktadır. Çünkü sınıf kını, sınıf kardeşlerine karşı kullanılmaz. Çünkü sınıf kını, dost sınıflara karşı kullanılmaz. Ve dolayısıyla halen devam eden bu davranışları, geline aşamada bir aşırılık olarak değerlendirmek doğru değildir. Bu davranışlar, kimi hareketlerin eylem çizgisi durumuna gelmiştir. Ve bu çizgi, kesinlikle hoşgörülemez bir çizgidir. Devrimin güçlerini dağıtmaya ve onların proletaryaya ve devrimci harekete olan güvenini sarsmaya kimsenin hakkı yoktur. Şu iki görüntüyü kafamızda canlandırıp üzerinde düşünelim: Bir gösteride, bir esnafın camına takılı kalan taş ile bir başka gösteride polis otosunun yumruklanan kaportası ve kırılan camı. Bu iki görüntünün kitlelere verdiği mesaj ne olmuştur? Bu iki davranışta kitlelerin enerjisi ve kını nasıl kullanılmıştır? Birincisinde kin ve enerji yanlış noktaya yönlendirilip gereksiz bir deşarj sağlanmıştır. Kitlelere verdiği mesaj ise kocaman bir kafa karışıklığı olmuştur. İkincisinde ise, kin ve enerji doğrudan düşmana yönlendirilmiş olup, kitlelere ise dostu, düşmanı ayrıştıran net mesajlar iletilmiştir. İkincisinde polis otosu ters çevrilip yakılsa dahi hiç bir tepki olmaz ve hatta mesajı bile güçlendirirdi. Birincisinde militanlık yerine, toplumsal bir telaş var iken, ikincisinde militanlık ve gayet yerinde bir devrimci duruş vardır. Ak ile kararı ayırmak devrimcilerin görevidir!

Kitle eylemlerinde disiplin, düşmanı ürküten, halka güven veren ve bir boyutuyla geleceğimizin göstergesi olan bir olgudur. Bu olguya oldukça ciddi yaklaşmak zorundayız. Heleki, savaşçı bir yapının ve devrimci bir savaşın parçaları ve unsurları olduğumuzu iddia ediyorsak, ki bu iddiadan hiç bir za-

man kuşku duymadık, oyunu kuralına göre oynamak zorundayız. Ve bu oyunun kuralında gevşekliğe, liberalizme ve şovmenliğe yer yoktur. Sıkı, disiplinli ve militan olmak zorundayız. Bu bilinçle hareket etmeliyiz. Bu bilinçle hareket etmiyor muyuz? Ediyorda olabiliriz, etmiyor da. Bu hiç önemli değil. Çünkü, Başkan Mao bizlere, arasıra elimizi-yüzümüzü yıkamamız gerektiğini öğretmiştir. Camikan içerisinde olmadığımız için temiz olan el, yüz kirlenebilir. O halde aynada kendimize bakıp, kontrolden geçirmeliyiz, varsa kirlenmiş, temizlenmeliyiz.

Bir eylemde disiplin, eylem öncesinden başlar, eylem sırasında devam eder, eylem dağılımıyla biter. Yani, ne tek başına ön hazırlıklar, ne tek başına eylem süreci, ne de tek başına dağılım süreci yeterli değildir. Üçü birarada, uyum içerisinde olmak zorundadır. Tıpkı bir saat gibidir, saniyesi iyi çalışmıyorsa, yelkovanı aksar. Yelkovan bozursa akrep görevini yapamaz. O halde başından sonuna kadar bir plan çizmek ve o plan dahilinde hareket etmek bir zorunluluktur. Kimlerle, nasıl hareket edeceğiz? Nereye, ne kadar kitle götüreceğiz? Kitleyi bir noktada buluşturmak için hangi araçları yaratacağız? Eylem sırasında nasıl davranacağız? Kortej sıramız nasıl olacak? Hangi sloganları atacağız ve sloganların uyumunu sağlamak için kimler görevlendirilecek? Polis engeli çıkar ve saldırı olursa nasıl davranacağız? Yaşlılarımızı ve çocuklarımızı koruyarak, kitleyi polis karşısında nasıl seferber edeceğiz? Eylem yerinden nasıl dağılacğız? vs. vs. Tüm bunların üzerinde detaylıca durmak, bir plan çıkarmak ve plan dahilinde uygulamaya geçmek bir zorunluluktur.

Bu zorunluluğu yerine getirmeyen bir koordinasyon komitesinin, kitleyi kontrol etmesi ve eylemi başarıyla tamamlaması mümkün değildir. Ki, her başarısızlık kitlelerin kaybedilmesi ve geriye doğru bir adım atılması demektir.

Kitle gösterilerinde diğer devrimci güçler ile birlikte hareket etme zemini her zaman için zorlanmalıdır. Ne ki, bu, ilkel olmak zorundadır. Bunun ilk şartı, özü-sözü bir olmak iken, ikinci şartı, birlik-eleştiri birlik silahını kullanmada yetkinleşmektir. Birlikte hareket ettiğimiz güçlerin gerici yanları karşısında ortak tutumlara girmek ve "ara" formüller sunmak doğru değildir. Örneğin; illegal pankart açılmayacak karar alınmışsa, açılmayacaktır. Aşan yapı, komitenin iradesine karşı suçludur, özeleştirilip yapılmalıdır. Kararlara uymamak bir yapı açısından kronikleşmiş ise, o yapı, o birliktelikten dışlanmayı hak etmiş demektir. O yapıyı platform-

dan dışlamak ve bunun savunusunu yapmak doğru yöntemdir. Aksi taktirde "siz açarsanız, biz de açarız" tutumuna girmek, zaten zaafı olan bir yapıya, o zaafı yeniden sergilemesi için kapıyı açık bırakmaktır. Eylem birlikteliklerinde, hiç bir zaman, ömrü billah birlikte yürüyeceğiz diye bir anlayış söz konusu olamaz. Yürünecek yere kadar yürünür, yürünmeyecek yerde bırakılır.

1996 1 Mayıs'ında "kitleyi avucunun içine alma" sevdasıyla kürsü işgaline girişenler, 1998'e gelindiğinde "bir adım önde olma" sevdasıyla benzer davranışlara girişiyorlarsa, birlikte yürümemenin zeminini zorluyorlar demektir. Kitlelerden ve diğer devrimci yapılardan soyutlandığında kuru kavak gibi ortada kalacağını düşünmeden hareket eden anlayışlar, düşünmesini öğrenmek zorundadırlar.

Her eylem sonrasında kör doğuşuna dönen tartışmaları yaşamak ve görkemli kitle eylemlerine olan saygınlığı yıpratmak istemiyorsak, kararları doğru almak ve bu kararları eylemlerimizle göstermek zorundayız. Zira, ne kadar yazarsak yazalım, ne kadar söylersek söyleyelim uygulamaya geçirememişsek, kavrayamamışız demektir.

Devrimci savaşımızın kumayı, geçiğimiz ay içerisinde yayınlamış olduğumuz bir bildirisinde oldukça önemli bir noktaya vurgu yapmıştı: Düşmanın 1998 yılında Proletarya Partisini bitirmek istediğini belirtmişti. Bunun, düşmanın gerçekleşmeyecek bir hayali olduğunu biliyoruz. Çünkü Başkan Mao, son bir er dahi kalsa devrimci savaşın sürdürüleceğini öğretmiş ve kanla yazılan tarihimize, bunu defalarca teyit etmiştir. Lakin bizlere düşen görev, devrimci savaş sürdürmek değil, onu geliştirmek ve yaymaktır. Dolayısıyla her eylemdeki yaklaşımımız buna hizmet etmelidir. Tekrar ediyoruz; bunu lafta değil, eylemde yapmalıyız. Çünkü sosyal lakırdıyı ve dar pratiği kaldıracak lükse sahip değiliz. Devrimci savaş, eylemin düşüncesi ve düşüncenin eylemi ile uğraşmamızı emretmektedir.

Büyük şehirlerde gelişen kitle eylemlerinde "disiplin"in analizine kafa yormak ve çıkan sonuçlar doğrultusunda disiplinli eylemler gerçekleştirmek, bugün için kafa yormamız gereken meselelerden biridir. Düşmanın saldırılarını püskürtmek istiyorsak, saldırı ruhuyla hareket etmeliyiz. Bu ise disiplin gerektirir. O halde değneğin ucunu disipline doğru bükelim. Yapılan disiplinsizlikleri "faili meçhullere" kurban etmeyelim, açığa çıkarıp daha disiplinli yaklaşımlarla devrimci savaşa kan katalım ●

STRATEJİK DEĞERLER

5

SİLAHLI MÜCADELE

LI QUAN

Mücadele üstünlük sağlamak için yapılır; boşluk ve doluluk tespit edildikten sonra, üstünlük sağlamak için başkalarıyla mücadeleye girilir.

WANG XI

Mücadele üstünlük sağlama mücadelesidir; üstünlük sağlayanlar zaten muzaffer olmuşlardır. Önce ağır ya da hafif silahları mı kullanacağını, düşmana nasıl yaklaşacağını iyice hesaplayıp, hasımlarının zahmetlerini boşa çıkarmasına izin vermemelisin.

SUN TZU

Askeri kuvvetleri kullanırken genel kural, emirleri sivil yönetimden alıp, bölüklerini biraraya getirmek ve onları yanyana yerleştirmektir. Silahlı mücadele kadar zor bir şey yoktur.

ZHANG YU

Üstünlük sağlamak için birileriyle yüzyüze çarpışmak kadar zor bir şey olmasa gerek.

SUN TZU

Silahlı mücadelenin zorluğu uzağı yakın etmek, sorunları üstünlüğe dönüştürmekte yatar.

CAO CAO

Uzaktaymış izlenimi verirken, adımlarını sıklaştır ve hasmından önce o yere ulaş.

DU MU

Düşmanların seni, ağırdan alıyorsa zannetsinler, ama sen elini çabuk tut.

SUN TZU

Ganimet kazanma hırslarıyla oynayarak yollarını iyice uzat. Hasımlarından sonra yola çıkıp, onlardan önce varırsan, uzağı yakın etme stratejisini başarmış olursun.

JIA LIN

Düşman gerçekten yakın yoldan gelecekse, onu gereksiz şeylerle uğraştırarak yolunu şaşırtıp, savaş meydanına çıkarmasın.

HO YANXI

Esas gücün çok uzaktaymış izlenimini yaratarak, özel bir birlik tahsis et ve bu askerler, düşmanı gereksiz şeylerle uğraştır-sınlar; sonra da meydana en son yola çıktığı halde en önce varan bir sürpriz saldırı kuvveti gönder.

SUN TZU

Bu nedenle silahlı mücadele hem çok kazançlı, hem de çok tehlikelidir.

CAO CAO

Ustalar için kazançlı, beceriksizler için tehlikelidir.

SUN TZU

Üstünlük sağlamak için tüm bir orduyu seferber etmek yorucu, fakat az mühimnatla yola çıkma da noksan bir harekettir. Gece gündüz demeden, durup durmaksızın üstünlük sağlamak için yüzlerce fersahlık yolu katedersen, komutanların elbette esir düşer. Güçlü askerler önce varır, yorgunlar sonra - genelde onda biri ancak varır.

JIA LIN

Yol uzun olduğunda insanlar bitkin düşer, eğer güçleri yolculukta kullanılırsa, rakipleri dinç iken onlar yıpranmış olurlar. Bu yüzden kesinlikle saldırıya uğralar.

SUN TZU

Eller fersah ötedeki bir üstünlük için çatışmak, öncü komutayı altüst eder. Askerlerin sadece yarısı bunu yapar. Otuz fersah ötedeki bir üstünlük için yapılan çatışmada askerlerin ancak üçte ikisi başarılı olur. Bu nedenle eğer bir ordunun donatımı yoksa, yiyeceği ve parası yoksa, o ordu mahvolur.

MEI YAOCHEN

Bu üç şey gereklidir - donatımı olmayan bir ordu savaşamaz.

SUN TZU

Eğer düşmanın planlarını bilmiyorsan, birbirinden haberdar ittifaklar oluşturamazsın.

CAO CAO

Düşmanların şartlarını, duygularını ve planlarını bilmezsen ittifaklar oluşturamazsın.

DU MU

Hayır, bunun anlamı şudur: Düşmanlarınla savaşmadan önce onların planlarını bilmek zorundasın. Eğer stratejilerini bilmezsen, onlarla kesinlikle savaşmamalıdır.

CHEN HAO

Her iki açıklama da mantıklı.

SUN TZU

Dağları, ormanları, dar geçitleri, çıkamaz yolları ve bataklıkları bilmiyorsan, silahlı bir güçle manevra yapamazsın. Yerli rehberler kullanmadıkça arazinin yararlarını bilemezsin.

LI QUAN

Düşman sahasına girdiğinde dağlar ve nehirlerle kuşatılmamak, bataklığa saplanıp kalmamak ya da susuzluktan kırılmamak için sana rehberlik edecek yerli insanlara ihtiyacın var. "I Ching" deki şu cümleyle aynı şey kastediliyor: "Geyiğin peşine rehbersiz düşmek seni ancak çalıya götürür."

ZHANG YU

Araziyi hergeyi ile bildiğin zaman manevra yapıp, çarpışabilirsin.

MEI YAOCHEN

Yerli rehberler esir alınabilir ya da orduya katılabilir, fakat en iyisi belirli bir bölgeden olmayan profesyonel izcilere sahip olmaktır.

SUN TZU

Böylece askeri güç hileyle kurulur, kazançla harekete geçirilir, bölünme ve birleşmeyle uyarlanır.

DU MU

Askeri güç hileyle kurulur: Düşmanları aldatırsan böylece senin gerçek durumunu bilemezler, üstünlüğü sen ele geçirirsin. Kazanç yoluyla harekete geçerler: Zira bir kazanç gördüklerinde silaha davranırlar. Bölme ve birleştirme düşmanların aklını karıştırmak ve sana nasıl tepki gösterdiklerini gözlemek için yapılır, böylelikle zafer kazanmak için ne şekle girme gerektiğini öğrenirsin.

SUN TZU

Bundan dolayı, hızlı hareket ettiğinde rüzgar gibi, yavaş gittiğinde orman gibidir; ateş gibi doymak bilmez, dağlar gibi yerinden oynatılmaz.

LI QUAN

Rüzgar gibi hızlıdır; iz bırakmadan gelir şimşek gibi gider. Orman gibidir; sıra sıra dizilir; ovaya yayılan yangın gibidir; tek bir saman çöpü bırakmaz. Kamp kurduğunda dağ gibidir, yerinden kimse oynatamaz.

WANG XI

Açıkhılara saldırırken rüzgar kadar hızlıdır.

DU MU

Oyle şiddetli ve atılgandır ki hiçbir şey ona karşı koyamaz.

JIA LIN

Hareket etmede bir yarar görmediği zaman düşmanları kıskırtsa bile bir dağ kadar kimilsiz kalır.

SUN TZU

Karanlık gibi bilinmez, hareketleri gürleyen şimşek gibi hızlıdır.

MEI YAOCHEN

Karanlık kadar bilinmez olması anlaşılabilir ve farkedilmez olmasına, gürleyen şimşek gibi hareket etmesiyle kimsenin yolunu keşmececeği kadar hızlı olmasına işaret eder.

HO YANXI

Biriktirdiğin onca enerjiyi bir anda sarfede-bilmek için stratejini gizleyeceksin.

SUN TZU

Bir yöreyi yağmalayacağın vakit askerlerini böl. Bölgeni genişletmek içinse ganimetini böl.

ZHANG YU

Askeri hareketler için kural mümkün olduğunca düşmanın erzağını kesmektir. Yine de insanların fazla birşeye sahip olmadıkları yerlerde, birlikleri ihtiyaçları olan şeyleri almaları için daha küçük gruplara bölmek gerekir.

Ganimeti bölüştürmeye gelince; yağmalanan mallara düşmanın el koymaması için askerleri bölmek gerekir. Kimilerince bu sözler "ele geçirilen toprakları yardımcılarının arasında bölüştür" diye yorumlansa da, bençe asıl denemek istenen bu değildir.

SUN TZU

Değerlendirmeler yaptıktan sonra harekete geç. Uzak ve yakının ölçülerini ilk bilen kazanır - bu, silahlı mücadelenin kuralıdır.

LI QUAN

En önce hareket eden konuk, en sonra hareket eden ise ev sahibidir. Konuğun işi zor, ev sahibininki ise kolaydır. Uzak ve yakın demek yolculuk demektir. Yorgunluk, açlık ve soğuk hep yolculuktan kaynaklanır.

SUN TZU

Eski bir askeri talimat kitabında şöyle der; "Sözcükler duyulmadığı için ziller ve davullar, herkes görebilsin diye bayraklar ve sancıklar yapılır." Ziller, davullar, bayraklar ve sancıklar insanların kulaklarını ve gözlerini bir noktaya toplamak ve birleştirmek için kullanılır. İnsanlar bir kez birleştirmiş, cesurlar tek başlarına ilerleyemez, korkak olanlar ise tek başlarına geri çekilemezler - bu, grup çalıştırmak için bir kuraldır.

MEI YAOCHEN

İnsanların gözlerini ve kulaklarını birleştirmek demek, onların bir uyum içinde dinlemelerini ve bakmalarını sağlamak demektir. Böylelikle karışıklık ve itaatsizlik ortadan kalkar. İşaretler, emirleri göstermek ve kişilerin tek başlarına hareket etmelerini önlemek için kullanılır.

SUN TZU

Bu nedenle savaşta geceleri sayısız ateş ve davul, gündüzleri ise sayısız bayrak ve sancak kullanırsın; böylece askerlerin kulaklarını ve gözlerini yönlendirirsin.

DU MU

Askerlerin senin işaretlerine göre hareket etmelerini sağla.

MEI YAOCHEN

Sayırsız işaret kullanmanın nedeni düşmanların kafalarını karıştırıp, onlarla oynamak içindir.

WANG XI

Onların kafalarını karıştırıp, ordunun muazzam gücünden korkmalarını sağlamak için birçok işaret kullanırsın.

SUN TZU

Bu yüzden hasımlarının tüm enerjisini ve komutanlarının yüreklerini söküp almalısın.

ZHANG YU

Savaş enerjiye dayanır. Her canlı savaşmaya itilebilir, hatta ölüme meydan okuyup savaşanlar bile içlerindeki enerji onları bu yöne sevkettiği için savaşır. Yani, her rit-beden askeri, ortak bir öleyle kıskırtırsan, kimse onların önüne çıkamaz. Düşman er-ken davranıp, enerjisi yerindeyken savaşmaya çılırsa, bırak beklesinler. Savaşma. Canları sıkılıp, daraldıkça, hemen saldır ve tüm enerjilerini söküp al.

Komutanların yüreğini almaya gelince, yürek komutanın efendisidir - düzen ve karar, cesaret ve korkaklık, hepsi aklı dayandır. Yani düşmanı oynatmakta usta olanlar, hasımlarını birbirine düşürür, aklarını karıştırır, içlerine korku salarlar - ki yüreklerindeki tüm planlar uçup gitsin.

HO YANXI

Öncelikle kendi yüreğini sağlam tutmalısın - ancak bundan sonra düşman komutanlarının yüreğini söküp alabilirsin. Zaten bu yüzden eski zaman insanları için "yürek kaldıracak denli yürekli" denilirdi. Eski arabacıları kanunu da şöyle der: "Temel-deki akıl sağlam oldumu, taze enerji geliyor."

SUN TZU

Sabah vakti enerji yoğunur; öğle enerjisi tükler, akşam enerjisi geriler - iyi savaşçı olanlar yoğun enerjiden sakınırlar, tekleyenler gerileyene saldırırlar. İşte bunlar enerjiden bükmedenlerdir.

MEI YAOCHEN

Sabah başlangıç, öğle orta, akşam ise son demektir. Burada denilen askerlerin öncele ri ateşli olduğu, fakat sonunda bir kenara çöküp eve gitmeyi düşündükleridir, bu nedenle bu noktada saldırılara açık olurlar.

HO YANXI

Emniyeti herkes sever, tehlikeden herkes çekinir; herkes yaşamak ister ve ölümden herkes korkar - sebepsizce ölüme gönderdi

ğinde öfkeli ve kızgın enerji yüreklerine oturmuş olmalı ki onları hiç düşünmeksizin tehlikeye atılıp, duraksamadan ve çekinmeden ölüme meydan okuyacakları bir hale getirebilsin. Sonra pişman olup, korkudan büzüşürler. Heyecanlandığı vakit en ufak bir yaratık bile savaşır, ama iş silaha davranıp, savaşa çıkmaya gelince bu ancak enerjiyle olur - enerji azaldığında durup korkarlar, pişmanlık duyarlar. Orduların güçlü düşmanlarına bakire kız gözüyle bakmalarındaki hikmet, kıpırdamaya başladıklarında saldırganlıklarından yararlanılmasındır.

SUN TZU

Düzensiz düzen ile altetmek, gürültüyü sükunetle bastırmak yüreklere hakim olmaktadır.

DU MU

Ana düşünceni belirledikten sonra sakın ve istikrarlı, hırsla kapılmaz, olaylardan etkilenmez bir halde onu ayarlayıp düzenlemelisin. Düşman saflarında kargaşa ve düzensizlik gördüğün anda saldır.

HO YANXI

Tek beden ve tek yürekli bir komutan, azgın düşmanın üstüne milyon askeri salar - kayıp ve kazanç, zafer ve yenilgi hep biraradadır; strateji ve istihbarat bin kez değişir - tüm bunlar komutanın göğsünde saklıdır. Yüreğin geniş, zihnin düzgün değilse, olaylar karşısında sınırsız kereler şekil değiştirmen, başına gelenleri hatasızca ele alman, büyük ve beklenmedik zorluklara yılmadan göğüs germen ve herbir şeyin üstesinden sakince gelmen de beklenemez.

SUN TZU

Onlar uzaktan gelirken senin yerinde oturman, onlar perişanken senin rahatça beklemen, karnın doymuşken açların yolunu gözlemen, bunların hepsi güce egemen olmaktadır.

LI QUAN

Bu sözlerle konuk ve evsahibinin kuvvetlerine işaret ediyor.

DU MU

Oyuna gelip başkasının ayağına gitmekten - düşmanı kendi ayağına getirmen gerektiğine parmak basıyor.

SUN TZU

Düzenli ordularla karşılaşmaktan kaçınmak ve büyük ordulara saldırmamak uyarlamaya hakim olmaktadır.

HO YANXI

Bu daha önce de belirtildiği gibi güçlüden kaçınmaya işaretler.

SUN TZU

Askeri hareketin kuralı, yüksek tepeye karşı durmamak ve o tepeye sırt vermiş olanlara saldırmamaktır.

DU MU

Bunun anlamı şudur; düşmanların yüksek bir zemindeyken onlara saldırmamalısın, aşağı doğru hücumla geçtiklerinde de onlara karşı koymamalısın.

SUN TZU

Sahte bir geri çekilmenin peşinden gitme. Başboş birliklere saldırma.

JIA LIN

Eğer düşmanların, enerjileri tükenmeden aniden kaçarlarsa, mutlaka senin güçlerine saldırmak için pusuda bekleyenler vardır, bu yüzden subaylarını onları izlemekten alıkoymalısın.

LI QUAN

Güçlü enerjiden kaçın.

Mei Yaochen ekledi "Enerjinin gevşemesini

gözle."

SUN TZU

Onların yiyeceklerini yeme.

DU MU

Eğer düşmanların aniden yiyecek stoklarını bırakıp giderse, önce zehirlenmeye karşı onları denemelisin.

SUN TZU

Evine gitmekte olan bir orduyu durdurma.

LI QUAN

Askerler eve gitmek istediklerinde, isteklerinin önüne geçilemez.

MEI YAOCHEN

Bu şartlar altında düşmanın ölümüne savaşır.

SUN TZU

Kuşatılmış bir orduya dışarıya açılan bir yol verilmeli.

CAO CAO

Savaş arabası sürücülerinin eski bir kuralı şöyle der: "Onları üç taraftan kuşatın, bir tarafı ise kurtuluş yolu olarak açık bırakın."

DU MU

Onlara açık bir yol bırakın ki ölümüne savaşacak durumda olmasınlar, sonra da bu üstünlüğü onları vurmak için kullanabilirsiniz.

SUN TZU

Herşeyi göze almaya hazır bir düşmana baskı yapma.

MEI YAOCHEN

Yorgun bir hayvanın yine de savaşmaya devam etmesi, bir doğa yasasıdır.

ZHANG YU

Eğer düşmanların kendi gemilerini yakar, yemek kaplarını tahrip edip yekten savaşmaya gelirse onları sıkıştırma, çünkü köşeye sıkışan hayvan vahşice saldırır.

SUN TZU

Bunlar askeri hareketin kurallarıdır.

UYARLAMALAR

ZHANG YU

Uyarlama, belli metodlara bağlı kalmamak ve olaylara uygun olarak değişmek demektir.

SUN TZU

Askeri hareketlerin genel kuralı askeri önderin orduları biraraya getirmek için sivil önderden emir almasıdır.

Zor koşullu bölgelerde kamp kurma. Diplomatik görüşmeleri sınırlarda yap. Çorak ya da terk edilmiş bölgelerde kalma.

Kuşatılmış yerlerde planlarını hazırla. Ölümcül bölgelerde savaş.

JIA LIN

Kuşatılmış bölgede olmak demek, her yanında dik arazi olan yerin ortasında kalman demektir, bu durumda düşman rahatça gelip gidebilir, fakat sen dışarı çıkıp gelmekte zorlanırsın. Böyle bir bölgede olduğun zaman düşmanın seni rahatsız etmesini önlemek için zamanından önce özel planlar kurmalısın, böylece arazi dezavantajını dengelemiş olursun.

LI QUAN

Ordunu tehlikeli bir duruma sokarsan, askerlerin canla başla savaşır.

SUN TZU

İzlenmeyecek bazı yollar, saldırılmayacak ordular, kuşatılmayacak kaleler, üzerinde savaşılmayacak bölgeler, uyulmayacak sivil idare emirleri vardır.

LI QUAN

Eğer yol üzerinde dar boğazlar varsa, pusula saldırıları olabilir, bu yoldan gidilmemelidir.

DU MU

Başboş birliklere saldırma, dönmekte olan bir orduyu durdurmaya çalışma, umutsuz olan bir düşmanı sıkıştırma, tehlikeli yerlere saldırma. Ve eğer sen güçlü, düşmanın zayıf ise, ön kollarına saldırma, çünkü geride kalanları geri çekilmeye itersin.

CAO CAO

Bir orduyu vurmak mümkün olabilir, fakat salık verilmez; çünkü arazinin yapısı ilerlemeyi güçleştirir, orada kalman ileriki zaferlerinin kaybı olabilir, elde ettiğin zaferler ise nasıl olursa olsun önemini yitirir ve umutsuz bir ordu ölümüne savaşır.

Bir kale küçük ve güvenli ise ve mühimmatı fazlaysa o zaman onu kuşatma. Bir bölgenin çok çözü bir yararı varsa, kazanmak kadar kaybetmesi de kolaysa o zaman oraya savaş açma. İşini çabuklaştırman gerekiyor - sivil önderlerin emirleriyle sınırlı kalma.

DU MU

Wei Liaozi şöyle demişti: "Silahlar uğursuz aletlerdir, çatışma olumsuz bir niteliktir; savaşçı yöneticiler üzerlerinde gök, altlarında toprak, karşılarında düşman, gerilerinde yöneticileri olmayan ölüm memurlarıdır.

SUN TZU

Bu nedenle arazide üstünlük sağlayabilecek mevcut uyarlamaları bilen generaller, askeri gücü nasıl kullanacaklarını da bilirler. Arazinin yapısını bildikleri halde nasıl üstünlük sağlayacaklarını bilmezlerse, bundan bir yarar elde edemezler.

Kazanılacak şeylerin neler olduğunu bildikleri halde orduları uyarlama yolunu hakıyla bilmeden yönetirlerse kendileri için savaşacak insan bulamazlar.

JIA LIN

Arazinin şeklini bilsen bile, eğer-aklin esnek değilse, üstünlük sağlamak bir tarafa, zararlı da çıkabilirsin. Komutanın uyarlama sanatını iyice bilmesi gerekir.

Kuvvetin momentumuyla sen de değişirsen, avantajı elden bırakmamış olursun; hep ötekiler zarar görür. Bu nedenle tek bir yapı yoktur. Bu ilkeyi iyice kavırsan, halkı da harekete geçirebilirsin.

Uyarlanma demek; pusuya elverişliyse kolay da olsa o yoldan gitmemek; düşman zayıf da olsa şayet umutsuz ise ölümüne savaşacağı için ona saldırmamak; bir başına ve zayıf bir kentin bol erzacı, güçlü silahları, zeki komutanları, sadık yöneticileri varsa, o kenti kuşatmamak; gelecekte ne olup biteceğine dair kesin konuşmamak; tutunması zor, kanı zararından fazla olan bölgeyi ele geçirmek mümkünse de, bir bölge uğruna savaşmamak; cephe gerisinde tehlike belirdiğinde sivil idarenin başka zamanlar uyulan emirlerine uymamak gibi şeylerdir.

Böylesi hareketler olay anında kararlaştırılır ve önceden tespit edilemez.

Açgözlülük, önüne çıkan ilk kestirme yola sapmak, yalnız her kenti kuşatmak, gördüğü her yeri fethetmek, işe yarar her orduyu yönetmek demektir. Böyle şeylere düşkün olup da yukarıda saydığımız değişimlere ayak uyduramazsan, ne insanlar sana itaat eder ne de ordunu yıkımdan kurtarabilirsin.

SUN TZU

Bu nedenle zeki insanların düşünceleri daima hem yararı hem de zararı içerir. Yararı düşündükleri zaman işleri büyüyebilir, zararları düşündükleri zaman sorunları çözülebilir.

HO YANXI

Yarar ve zarar birbirine bağlı şeylerdir, bu nedenler aydınlanmış kişiler daima bunları düşünürler.

SUN TZU

Bu yüzden rakiplerin hareketini sınırlayan şey zarar, onları meşgul eden şey çalışma ve onları dürtten şey de çıkardır.

ZHANG YU

Onları savunması zor bir yere yerleştir, kendiliklerinden teslim olacaklardır. Bir başka strateji onları yorup zarar vererek ve isten alıkoyarak orduları içinde çatlaqlara yöltürmektir.

DU MU

Düşmanları oyalayarak ve dinlenmemelerini sağlayarak yıprat. Ama bunu yapmadan önce kendi işini yapmış olmalısın. Bu iş, güçlü bir ordu, zengin bir millet, uyumlu bir toplum ve düzenli bir yaşam sahibi olmaktadır.

SUN TZU

Bu nedenle askeri hareketlerin kuralı düşmanların gelmeyeğine güvenmek değil, (fakat) onlarla başa çıkma yollarına sahip olmaktır, düşmanların saldırmazlığına güvenmek değil, saldırılmaz şeylere sahip olmaktır.

HO YANXI

Güvenlikteyken daima tehlikeli, düzen içindeyken de karışıklığı hatırlayabiliyorsan, onlar daha ortaya çıkmadan tehlikeye ve karışıklığa karşı gözünü aç ve daha doğmadan başını ez. En iyi yol budur.

SUN TZU

Komutanlar için tehlikeli olan beş özellik vardır: Ölmeye hazır olanlar öldürülebilir; yaşamaya niyeti olanlar esir düşebilir; çabuk sinirlenenler gücendirilebilir; bağnaz olanlar aşağılanabilir; insanları sevenler tedirgin edilebilir.

CAO CAO

Cesur fakat düşüncesiz olanlar ve ölümüne savaşmak konusunda ısrar edenler teslim olmaya zorlanamazlar, fakat pusuda vurulabilirler.

MENG SHI

Komutan zayıf ve çekingen ise ve sağ olarak geri dönmeye niyetliyse, kalben savasta değildir ve askerleri de aslında istekli değildirler. Hem subaylar hem de birlikler tereddüt içinde olunca hücumla açık ve yenilmeğe mahkumdurlar.

CAO CAO

Çabuk sinirlenebilen insanlar, öfke ve huzursuzluklarla sana gelmeleri için ayartılabilir. Bağnaz insanlar ise iltira ve lekelemeyle kandırılabilir. Ve eğer bir yerde karşılarına çıkarsan mutlaka hızla savunmaya geçeceklerdir, insanları seven tipte olanlar ise onları kurtarmak için kendilerini tehlikeye atarak ve yıpratarak yardımı koşacaklardır.

SUN TZU

Bu beş özellik komutanlar için hata, askeri hareket için ise birer felakettir.

CHEN HAO

İyi komutanlar ise başka türdür: Ölümüne teslim olmazlar ama bunun yanında yaşamayı da umut etmezler; olaylarla uyum içinde hareket eder, hemen sinirlenmez, sıkıntıya kapılmazlar. Fırsat bulduklarında kaplan gibi olurlar, başka zamanlarda kapıları kapatırlar. Hareketleri ve hareketsizlikleri hep birer stratejidir. Onları hıgnet etmek ya da kızdırmak olanaksızdır.

Siyasal mücadelenin motoru:

EĞİTİM 5

"Durmak bilmeden ezberlemeye hiç gerek yok. Fakat her öğrencinin belleğini temel gerçeklerin bilgisiyle zenginleştirmeli ve mükemmelleştirmeliyiz. Çünkü kazanılan bilgiler bilincine işlenmemişse komünizm kof bir laf, yalnızca bir etiket olarak kalır. Komünist ise zavallı bir lafazdan öteye geçemez. Bilgiyi sadece özümsemekle kalmamalı, eleştirici biçimde özümsemeliyiz. Aklımızı yararsız bilgi yığınıyla karıştırmamalı, günümüzün kültürlü insanına son derece gerekli olan gerçeklerin bilgisiyle zenginleştirmeliyiz. Eğer bir komünist çok ciddi ve çok zor bir çalışma yapmadan, eleştirici bir gözle görmek zorunda olduğu gerçekleri apaçık çaba harcamadan sadece bir takım kalıpları öğrenmekle komünistliğiyle böbürlenmeye niyetleniyorsa acınacak bir kişidir o. Gerçeklerin yüzeyinde kalmak çok zararlıdır."

LENİN.

1-) EĞİTİMİMİZİN AMACI

Eğitimimizin özel amaçlarını, kuşkusuz partimizin faaliyetinin olduğu tek alanlar, kendi ihtiyaç, yönelim ve olanaklarına bağlı olarak tek tek birim örgütüllükleri belirleyeceklerdir. Biz burada eğitimimizin genel hedeflerini belirlemekle yetineceğiz.

1-) Eğitim faaliyetimiz; MLM bilimi rehberliğinde komünist insanı oluşturmayı hedeflemelidir.

2-) Eğitim faaliyetimiz; çıplak çıkar ilişkilerine dayalı burjuva-feodal toplumun, insanı kirlüten ve insanda insansal olanı tahrip eden duygu, düşünüş ve davranış şekillerinden yeni insanı arındırmayı, korumayı ve pekiştirmeyi hedeflemelidir.

3-) Eğitim faaliyetimiz; proletarya ve ezilen halkların kurtuluşu davasına hizmet etmeyi hedeflemelidir.

4-) Eğitim faaliyetimiz; bilimsel komünizmin rehberliğinde yeni ahlak, kültür ve estetik değerler yaratmayı hedeflemelidir.

5-) Eğitim faaliyetimiz; devrime, devrimin öncü müfrezesine her şeyiyle bağlı; O'na hizmet edebilmek için bütün yetenek, bilgi ve becerilerini geliştirmeyi ve devrime daha arı, daha yüksek düzeyde yararlı bir katılım sunmayı hedefleyen yeni insanı oluşturmayı hedeflemelidir.

6-) Eğitim faaliyetimiz; ilgi ve uğraşlarını öncü müfrezemizin ihtiyaçlarına göre biçimlendiren insanı oluşturmayı hedeflemelidir.

7-) Eğitim faaliyetimiz; manevi olarak gelişkin, moral olarak güçlü, öncüye karşı görev ve sorumluluklarını bilen, bu görev ve sorumlulukları hareket tarzı haline getirmiş insanı oluşturmayı hedeflemelidir.

8-) Eğitim faaliyetimiz; yoldaşlarını, halkını, devrim ve devrimcileri seven, bunları yüceltmeye çalışan insanı oluşturmayı hedeflemelidir.

9-) Eğitim faaliyetimiz; siyasi, ideolojik ve örgütsel olarak sağlam, beden ve ruh sağlığı yerinde, sağlıklı, kişiliği ve karakteri güçlü, olay ve olgulara bir çok cepheden geniş bakabilen, bilimsel düşünce tarzını özümsemiş, halka, yoldaşlarına saygılı insanı oluşturmayı hedeflemelidir.

10-) Eğitim faaliyetimiz; canlı, dinamik, yaratıcı ve her an kendisiyle yarışan, kendisini aşmaya çalışan insanı oluşturmayı hedeflemelidir.

11-) Eğitim faaliyetimiz; bilgi ve yeteneklerini geliştirerek, işini en iyi şekilde yapabilmek için gerekli bilgi ve davranışları kişiye kazandırmayı hedeflemelidir.

12-) Eğitim faaliyetimiz; kolektif iş görme alışkanlığını geliştirmeyi ve pekiştirmeyi hedeflemelidir.

13-) Eğitim faaliyetimiz; birlik ve yoldaşlık ruhunu, dayanışma ve yardımlaşma alış-

kanlığını kazandırmayı hedeflemelidir.

14-) Eğitim faaliyetimiz; halkın ve yoldaşların mutluluklarına katkıda bulunmayı, bu doğrultuda çalışma tutumunu edindirmeyi hedeflemelidir.

15-) Eğitim faaliyetimiz; her boyutuyla yaşam düzeyi yüksek, etkin ve yaşamı farkında olarak yaşayan insanı oluşturmayı hedeflemelidir.

16-) Eğitim faaliyetimiz; partili mücadele içinde tüm insanlarımızın gelişen teknolojiden en iyi ve etkin bir şekilde yararlanmasını hedeflemelidir.

17-) Eğitim faaliyetimiz; insanlarımızın yüreklerini ve beyinlerini sürekli zenginleştirmeyi ve daha fazla kazanmayı hedeflemelidir.

18-) Eğitim faaliyetimiz; uzmanlaşmayı, profesyonelleşerek mücadeleyi daha güçlü sürdürmeyi hedeflemelidir.

19-) Eğitim faaliyetimiz; yükselen devrimci savaşın ve mücadelenin seyrine uygun olarak partiye kenetlenen, mücadelemizin geldiği aşamaya uygun olarak parti ile birleşen, organize olan, savaşan ve kazanan özgür bireyi oluşturmayı hedeflemelidir.

PARTİLİ EĞİTİM FAALİYETİMİZİN ÖZEL AMAÇLARI

Her birim, kendisine yüklenen misyona, göreve, sorumluluğa en iyi bir şekilde sahip çıkmak zo-

Uzmanlaşmış, akademisyen öğretmenimiz yok. Çok bildik bir özdeyiş var. Devrimci hem halkın öğretmeni, hemde öğrencisidir. Halka gideceğiz, öğreneceğiz, öğrendiğimiz şeyleri bir düzene sokup, merkezileştirip, ısrarla yeniden öğreteceğiz. Yanlışları çabucak terk edecek, doğruları alarak pekiştireceğiz. Eğitimimizi, partili sorumlu yoldaşımızın denetiminde ve önderliğinde sürdüreceğiz. Halkımız ve yoldaşlarımız bizim akademimizdir. Öğretmenimiz yok. Öyleyse hepimiz öğretmen, hepimiz öğrenci olacak, bu yüküde hep beraber sırtlayacağız. Amacımızı bütünleyen parçaları, tek tek herbirimimize öğretecek kadar araştıracağız, inceleyecek ve sunacağız. İyi bir öğretmen ve aynı zamanda iyi bir öğrenci olacağız. Bunun içinde insanlarımızı görevlendirecek "sorumlu tutup, hesap soracağız." İnsanlarımızın çalışmalarının sonuçlarını, ortak çalışmada toparlayacak ve özümsemeye gayret edeceğiz.

rundadır. Her insan her işi iyi yapmaya kalkarsa hiçbir işi iyi yapamaz ve yüzüne gözüne bulaştırır. İnsan sınırlıdır. Hem siyasi, ideolojik, örgütsel olarak, hem de varolan güçleri açısından. Fakat aynı genel amaç doğrultusunda insanlarımızın en yüksek düzeyde yararlılık göstermelerini sağlayabiliriz. Bunu elimizdeki insanlarımızı uzmanlaşmaya, yoğunlaşmaya sevk ederek yapabiliriz. Bir alanda işini en yüksek kapasite ile yapan insanlarımızın tüm emeklerini topladığında ortaya büyük bir değer ve potansiyel çıkacaktır. Bu tek alanlarda yoğunlaşmış çabaların bir araya getirilmesi yöntemi ile genel olarak başarı düzeyini ve örgütlülük bilincini yükseltebiliriz. Aksi durumda şekilli ve bütünlüklü bir örgütte olunamaz. Plansız, programsız bir çalışma örgüt yaşamı ile uyumsuz. Bu durum dağınıklığı ve anarşiyi doğurur. Tek başına olan milyonlar bir birlik karşısında tek tek yenilirler. Bu nedenle organize olmak ve yoğunlaşarak uzmanlaşmak zorunludur. Organize olmak ve daha yüksek düzeyde organize olmak, örgütlenmek ve daha yüksek düzeyde örgütlenmek gerekir. Küçük güçleri bir araya getirip yenilmez bir güç oluşturmanın sırrı bunlardadır.

Eğitim faaliyetimizin özel amaçlarını bu anlayış şekillendirmelidir. Uzmanlaşma konusunu işlerken de gündüğümüz gibi, partili eğitim faaliyetimizin özel amaçlarını bu anlayış biçimlendirmelidir. Yani partili eğitim faaliyetimizin özel amaçlarını tek tek birimlerin, komitelerin, alanların kendi güç, olanak ve yetenekleri doğrultusunda kendileri belirlemelidirler. Bu görev tek tek örgütüllüklerin sorumluluğundadır. Çünkü eğitim faaliyetimizin genel amacı mücadelemizi boyutlandırmak, daha iyi ve daha sağlıklı sürdürmektir. Dolayısıyla özel amaçları mücadelenin ihtiyaçları belirleyecektir.

PARTİLİ EĞİTİM FAALİYETİ VE MEKAN SORUNU

Düşmanın, sınırlı olanaklarımızın, ekonomik ve sosyal yaşamın hengesinin, binbir türlü zorluğun basını altında eğitim yapmak ve kendimizi geliştirmek zorunluluğuyla karşı karşıyayız. Sabit, geniş araç ve olanaklarla donatılmış okullarımız yok. İktidarı almadan veya iktidarı kurmadan böylesi olanaklara kavuşmamızda pek mümkün görünmüyor. Zorlukları, zorunlulukları istenç gücümüzle, bilincimizle, irademizle yenmek zorundayız.

Sığınaklar, ormanlar, vadiler, evler, demekler, kültür merkezleri, kullan-

maya elverişli bürolar, odalar, amaç ve koşullara göre farklı biçimler altında, güvenlik ve disiplin içinde açık, kapalı kullanılabileceğimiz her yeri eğitim mekanımız haline getirmeliyiz. Ancak bu şekilde Lenin yolunun "Daha az şatafatlı laf, daha fazla basit gündelik çalışma..." sözüne uygun hareket edebiliriz. Ancak böyle, dış ile tımak ile didişerek bir değer oluşturabilir ve devrimci, komünist sıfatlarını kullanmaya hak kazanabiliriz.

PARTİLİ EĞİTİM FAALİYETİNDE ÖĞRETMEN SORUNU

Uzmanlaşmış, akademisyen öğretmenimiz yok. Çok bildik bir özdeyiş var. Devrimci hem halkın öğretmeni, hemde öğrencisidir. Halka gideceğiz, öğreneceğiz, öğrendiğimiz şeyleri bir düzene sokup, merkezileştirip, ısrarla yeniden öğreteceğiz. Yanlışları çabucak terkederek, doğruları alarak pekiştireceğiz. Eğitimimizi, partili sorumlu yoldaşımızın denetiminde ve önderliğinde sürdüreceğiz. Halkımız ve yoldaşlarımız bizim akademimizdir. Öğretmenimiz yok. Öyleyse hepimiz öğretmen, hepimiz öğrenci olacak, bu yüküde hep beraber sırtlayacağız. Amacımızı bütünleyen parçaları, tek tek herbirimize öğretecek kadar araştırarak, inceleyecek ve sunacağız. İyi bir öğretmen ve aynı zamanda iyi bir öğrenci olacağız. Bunun içinde insanlarımızı görevlendirecek "sorumlu tutup, hesap soracağız." İnsanlarımızın çalışmalarının sonuçlarını, ortak çalışmada toparlayacak ve özümsemeye gayret edeceğiz. Bu çalışmaları sürdürmekten sorumlu görevli arkadaş, gerekli materyalleri, mekan, araç-gereç ve olanakları yine insanlarımızla başvurarak, insanlarımızdan azami ölçülerde yararlanarak sağlamalıdır. Böylece bu faaliyeti sürdürmenin zeminini hazırlamalıdır. Ardından belirlenen programı basitten karmaşığa, adım adım, alıştıra alıştıra hayata geçirmelidir. Böylesi bir çalışmada doğal olarak programımız oldukça esnek olmak durumundadır. Yani olası aksama ve sorunlar karşısında, eğitim faaliyetimizi aksatmayacak şekilde hazırlanmalıdır.

Bu başlık altında ortak çalışma kültürüne ve kollektif ruha bir kez daha kısaca değinmekte fayda var. Ortak çalışma ruhu hep beraber yaratılan bir ruhtur. Ortak çalışma ruhu bir çok insanın biraraya gelerek bir insan gibi düşünmeleri, davranışları ve hareket etmeleriyle oluşur. Mayasında her yoldaşın emeği vardır. Çabası, beyni ve yüreği vardır. Değişmek için ilkin kendimizi açmalıyız. Kendimizi değiştirme gücümüzü açığa çıkarmalıyız. Kendisini değiştirme gücü olmayanlar, acizler ve değişmek istemeyenler, bizim zorlamalarımızla değişmezler. Devrimcilik gö-

nüllülüğe dayanır. Kendi içinde sıkıca kaynaşmış gruplar mümkün olduğunca çürük ve yaralı elmaları iyileştirmeye çalışmalı, olmuyorsa arınmalıdırlar. Bir faaliyet olarak eğitim, beraberliği gerekli kılar. Beraberliğin ürünüdür. Beraberliği zedeleyenlere, şevki kıranlara, birliğin devamlılığına kastedenlere dikkat edilmelidir. Diğer yandan ortak çalışma birdenbire yaratılmaz, oturtulmaz. Sorunlarla ve kendi sınırlarımızla boğuşmamız gerekir. Ortak çalışma kültürünü geliştirebilmek için çok çabalamak ve fedakarlıkta bulunmak gerekir. Bu ancak pratik çalışma içinde yaratılabilecek bir şeydir. Emek, çaba ve özveriyle yaratılabilecek bir şey.

Yeniden konumuza dönersek; diyelimki askeri bir birimiz. Programımıza göre işleyeceğimiz konu istihbarat. Bir arkadaş istihbarat örgütlerinin yapısını, çalışma biçimi ve yöntemlerini, eylemlerini ve etkinliklerini araştırarak, notlarını çıkararak, çalışarak ve sunacaktır. Diğer bir arkadaş, devrimci istihbarat çalışmasının nasıl şekillenmesi gerektiğini, çalışma ilkeleri ve stiline ne olması gerektiğini araştıracaktır. Bir başka arkadaş ise, devrimci istihbarat kaynaklarını çıkararak, edinme yollarını saptayacaktır. Bunlar çalışmada bir araya getirildiğinde ortaya elle tutulur bir bilgi çıkacak, bu bilgi askeri birim tarafından özümseenecek ve askeri birimimiz kendisine çok gerekli olan istihbarat birimini kendi bünyesi içinden çıkarabilecektir. Bu iş üzerinde yoğunlaşan arkadaşlar, pratik çalışma içinde deneyimlerini kökleştirerek bu alandaki eksiklikimizi kapatacaklardır. Yine aynı askeri birimimiz, bölgesindeki veya ülkedeki patlayıcı kaynakları, silah üretimi ve kaynakları, bomba yapımı, tuzaklamalar, suikastler, soygunlar ve sabotajlar üzerinde çalışacak, üzerine aldığı işlerde deneyim kazanacak, hatalarını açığa çıkararak yetkinleşecektir. Böylece kamufraj, silah kullanımı ve savaş hileleri dahil, askeri pratik bilgiye ve deneyime kavuşacak olan birimimiz, kolay darbelenemeyecek; buna karşın yüksek bir savaş potansiyelini açığa çıkaracak olacaktır. Bu günkü savaş koşullarında düşmanın deneyimi ve savaş potansiyeli gözönüne alındığında ancak böylesi bir gücün düşman karşısında etkili olabileceği kolaylıkla görülecektir.

Taradığımız bilgi kaynaklarından işe yarar, pratikte uygulanabilir bilgiye değer vermeliyiz. Bunları almalı ve çalışmalarımızda kullanmalıyız.

Her alanın özellikle eksikliğin hissedildiği konularda böylesi pratik işe dönük çalışmalar yapmaları, buna yönelmeleri kavgayı büyütecek ve yaşam içindeki etkinliğimizi arttıracaktır. Politeknik eğitimin konusu

pratik iş, maddi üretimdir. Bunların yanında ideolojik eğitim programları ayrıca uygulanmalıdır. Bu çalışma tarzı ideolojik eğitimimiz için de gereklidir.

PARTİLİ EĞİTİM FAALİYETİNDE YÖNTEM

Biz MLM'lerin doğayı, toplumu ve düşünceyi kavrayış şeklimiz diyalektik ve materyalisttir. Eşyanın tabiatına yani gerçeğe hükmeden bu kavrayış ile şey'leri gözlemler ve "somut koşulların somut tahlilini yaparak" yönümüzü belirleriz.

Burada eğitim biliminin temel yazılarını incelerken dikkat etmemiz gereken en önemli yan, insanın sıradan bir malzeme olmadığını bilmektir. Bir porselen yaparken; aynı kalitede çamurdan, aynı el emeği fırınlama ve boyamayla aynı porselenden elde ederiz. Basit mekanik bir işlemdir bu?

Oysa insan, etten, kemikten ve sinirden oluşmuş organik bir varlıktır. Ve insanı diğer organik varlıklardan ayıran temel şey ise alet yapması ve toplumsal bir yaşantıya sahip olmasıdır. İnsanın sosyal bir varlık oluşu, beraberinde bir çok değişkeni getirmektedir. Doğal olarak insan toplumdaki sürekli etkilenen, sürekli bir algı bombardımanı altında değişen bir varlıktır. Buna ek olarak, karakter ve mizaç olarakta insanlar çok değişiktirler. Grup ve ortak yaşam ruhu yakalanmadıkça, her etki insanlara göre farklı tepkiler de uyandırır. Bu nedenle gelişkin, herkesin ona göre hizaya girdiği bir adalet yargımız olmalıdır. Ceza ve ödül verirken hassas olmalı, terazinin ibresini sevdiklerimize, yahut sevmediklerimize göre şaşırtmamalıyız. Ve tüm çalışmalarımıza yön veren, temel almamız gereken ilke şu olmalıdır: "İnsandan mümkün olduğunca çok şey istemek ve insanı mümkün olduğunca çok sevmek, saymak, değer vermek."

Eğitim disiplini mekanik olarak kavrayan burjuva eğitim anlayışlarını reddetmeliyiz. Biz sosyal devrimciler, her şeyi insan için ve her şeyi insanla yapmak durumundayız. İnsanın bilinçli dinamik rolü böyle açığa çıkar.

Biz sosyal devrimciler, bugün için hakim sınıfların gaspettikleri araç-gereç ve olanaklardan mahrumuz. Elimizdeki araç gereç ve olanaklar oldukça sınırlı. Buna karşın kendi kendimizi eğitmek ve yetiştirmek zorundayız. Mevcut koşullarımızdan dolayı en etkin kullanacağımız yöntem, problem çözme yöntemi olacaktır. Bu yöntem, hazır paket bilgileri kolayca almaktan çok araştırma, inceleme yöntemiyle kendi kendini eğitmedir. Bu, en etkin eğitim yöntemidir. İş başarmayı ve de dolayısıyla kendine güveni geliştirir. Bu yöntem

insan duyularını çok yönlü hareket ettirmeyi, pratikçiliği, inisiyatif sahibi olmayı, organize düşünmeyi, yaratıcı fikirler geliştirmeyi ve aksiyonlarımızın daha etkin olmalarını sağlayacaktır. Bu yöntem "sorumlu tut, hesap sor" ilkesine göre işleyecektir. Bu süreç aksiyonlarımızı yapıya karşı sorumlulukları ölçüsünde de yapıyla yüzleşmelerini getirecektir. Doğallığıyla bu durum aksiyonlarımızın sınırlarını zorlayacak, kendini aşamayan, başarı sağlayamayan çürük elmalar, dışı kırmızı, içi beyaz turp devrimciler bu elekte ayıklanacak ve yapı hem huzura, hemde üretkenliğe kavuşacaktır. Bu yöntem yaygın olarak kullanmamız diğer yöntemleri kullanmayacağımız anlamına da gelmemektedir. Bunu biraz açıklaresak: Bir konuya belirli bir süreçte, temin ve tespit edilen materyallere çalışarak gelen arkadaş, bu konuyu anlatma ve kavratma sürecinde, materyali okuma, anlatma, açıklama, soru-cevap yöntemleriyle konunun kavranmasını ve özümsemesini sağlayacaktır.

Bu süreçte her birim üyesi yoldaşın hem öğretmen hem de öğrenci olması imkanlar ölçüsünde sağlanmalıdır. Her derste emeğinin sonucunu ve ürününü sunan arkadaş, bu faaliyeti sürdürmekle yükümlü arkadaşın yanında inisiyatif sahibi olmalı, yöneticilik yapabilmelidir. Eğitimimizin merkezi bir anlayış etrafında şekillenmesi, insanlarımızın inisiyatiflerinin gelişimine ters değil, aksine bunun en doğru tarzda sağlamadır. Emek veren, meydana ürün çıkaran yoldaşımız, genel yönetici normları içinde ürününü yoldaşlara aktarır. Yoldaşları, kendi çabasıyla edindiği bilgilerle silahlandırır. Yoldaşlara emek verirken, yöneticilik sanatında öğrendiğinden çok yönlü gelişimi sağlamış olur.

"Siyasal organizasyonun motoru, eğitim" başlıklı dizi yazının son sözü olarak, eğitim, KP'mizin çetrefillî mücadelelerini sürdürebilmesi için gerekli insan unsurunu oluşturmanın bir ayağıdır. Eğitimin önemini kavrayamayan ve bu konuda yetkinleşmiş ve yetkinleşen bir hat izlemeyen bir KP'nin KP olarak kalması ve mücadeleyi zafere taşıması tesadüflere bağlıdır. Böyle bir partinin kadroları verimli, inisiyatifli ve yetkin olmayacağı gibi eleştiri özeleştiri, disiplin ve örgüt anlayışları da kötüdürdür. KP'mizin politikalarına doğrudan bağlı olan eğitim faaliyetimizin oturtulmasının, KP'mizin örgütlülüklerini de sağlamlaştıracığı muhakkaktır. Eğitim faaliyetimiz mücadelemizin önemli bir ayağıdır. Bu silah, bizim ideolojik-kültürel ve moral değerlerimizi korumamızda hayati bir öneme sahiptir. Bugünkü politik yönelimimiz bu silahın önemini daha da arttırmış ve bir adım öne çıkarmıştır. ●

Tarihin Çarkını Döndürenler

KANLA YAZILAN TARİH SİLİNMEZ

● YOĞUNLAŞARAK YAYGINLAŞMA KOMUTU; BABA ERDOĞAN

"BİR DERSİM YETMEZ, HEDEF BİN DERSİM OLMALI!"

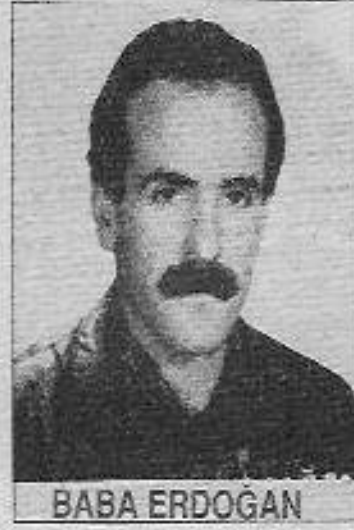
TKP(ML): kuruluşuyla birlikte faaliyeti ne politik ve askeri hatfına, stratejisi ne uygun olarak başladı. Faaliyet bölgelerini tespit ederken, yoğunlaşılması belirlenen alanlarda temel aldığı kriter, KS'lerin öncelikli olarak kurulup yaşatılabilmesi olanakları oldu. TKP(ML): faaliyetin sürekliliği ve kurumlaşması açısından, koşulları, kendi subjektif gücünü, düşmanın gücünü ve duruşunu, faaliyet bölgelerinde çelişkilerin şiddetini dikkate alırken, gerilla savaşı için son derece elverişli arazi yapısının yanı sıra, büyük oranda içe kapalı, kendine yeterli ekonomik duruşa ve tarihin derinliklerinden gelen direniş geleneği ile oldukça güçlü bir kitle temeline, devrimci potansiyele sahip Dersim bölgesini birinci faaliyet alanı olarak belirledi. İktidar parça parça alınacaktı. Ve tek bir kıvılcım tüm bozkırı tutuşturabilir belirlenmesiyle beklemeksizin gerilla faaliyetine girişildi. Diğer bölgelerde, Urfa, Malatya, Amed çevresinde de faaliyet güç oranında sürdü.

Dersim'in yanı sıra Diyarbakır ve Malatya'da gerilla faaliyetleri 1980 sonrası dönemde de sürüyordu. Ancak TKP(ML), tarihinin ikinci geçici örgütsel yenilgisini almasıyla yani 1983'te, bu bölgelerdeki gerilla savaşına ara verdi. Bu bölgelerde kimi yoldaşlar çatışarak ve destanlar yazarak şehit düşerlerken, kimi yoldaşlar esir düşmüş, kimileri de Dersim bölgesine geri çekilmişlerdi.

1984 yazında, içinde İsmail BULUT ve Hüseyin TOSUN yoldaşların da bulunduğu dört kişilik gerilla birimi tarafından İç Anadolu ve Karadeniz bölgelerinde açılım için yürütülen ön faaliyet karşın, gerek kırsal koşullardan gerekse de örgütsel sebeplerden dolayı buralardan geri çekilmiş ve faaliyet ertelenmişti. Orta Anadolu ve Karadeniz'e, Baba yoldaşın damgasını vurduğu döneme kadar bir daha açılım gerçekleştirilemeyecekti.

Türkiye Kürdistanı'nın güneyine doğru yapılan gerilla faaliyeti açısından açılımlar ise daha çok dönemsel faaliyetle sınırlı kalmış ve bu bölgelerde gerilla savaşı bugüne dek sürdürüleştirmemiş olsa da, bu bölgelerde kalıcı değerler yaratılmış, alınan başarılar ve edinilen tecrübelerle önemli bir tarihsel miras bırakılmıştır.

İlk akla gelenlerden biri, güneyin Alişer'i Doğan KARADAĞ yoldaşın komutasındaki gerilla birliğinin pratiğidir. Gerilla birliğimiz, dost ile düşman arasındaki net ayrımları yapabilmeye gücüyle olsun, MLM biliminden aldığı doğru kitle çizgisi ve girdiği her yerde halka karşı örnek yaklaşımlarıyla, halka kaynaşmasıyla olsun halka güven, düşmana korku salan örnek bir savaş pratiği sergilemiştir. Özellikle "koruculuk" uygulamasına karşı geliştirdikleri doğru taktik ustalıkla korucuların çoğunluğunu ikna edip, silahlarını bırakmalarını sağlayarak HEDEFİ DAR, CEPHEYİ GENİŞ tutabilme kararlılıklar ve başarıları son derece öğreticidir. Bu faaliyet sürecinde, azınlık halk düşmanlarıyla tavizsiz çatışmalar içerisinde şehitler verilmiştir. Bunlardan Selahattin yoldaş, bizzat korucubası olan ve köy muhtarlığı da yapan amcası tarafından pusuya düşürülüp katledilmiştir. Gene Amed faaliyetleri, devrimci dayanışmanın güzel örnekleriyle doludur. 1986 yazında, Lice bölgesinde gerilla birliğimizin konakladığı yere yakın bir yerde PKK'li dostların düşmanla çatışmasını gören yoldaşlar, bölgeye yabancı olduklarına, malzeme yetersizliklerine rağmen hiç tereddütsüz kendine yakın düşman güçlerine saldırmış, düşmanın dikkatini

BABA ERDOĞAN

ni dağıtmak, gücünü bölmek ve PKK'li dostların kayıp vermesini engellemek için tüm güçleriyle çalışmaya katılmışlardır. Yine aynı bölgede, Seyfi BATAR, Ali KAYA ve Hüseyin BABAYİĞİT yoldaşların yarattığı direniş destanı burjuva basında "104 saat süren savaş gibi çalışma" şeklinde manşetten yerlerken, halka güven vermiş, halka, devrime ve partiye

bağlılığı geleneklerimizle yaşatmanın en güzel örneğini sergilemiştir.

"Can bedeli kazanılan değerler kolay kolay kaybedilmez. Ateşi gökyüzünden çıplak ellerimizle koparıp almasını bilmeliyiz" demişti önderimiz, başkomutanımız İbrahim KAYPAKKAYA.

Yıllar boyu partimizin perspektifi yeni yeni gerilla bölgelerine açılma, yoğunlaşarak yaygınlaşma olmuştur. Ancak açılan alanlarda savaşın sürekliliği sağlanamamış, başka bir deyişle "yeni Dersimler" yaratılamamıştır. İşte Baba yoldaş, halkın ve devrimin hem öğrencisi hem de öğretmeni olma gerçekliğine uygun bir tarzda önderlik misyonunu oynamış, devraldığı geleneği ve değerleri "BİR DERSİM YETMEZ, HEDEF BİN DERSİM OLMALI" şırlarıyla yükseltmiştir. O, bu kararlı komutuyla açılan bir çığır, bir kavga çağrısı, cüretin adı olmuştur. Yoğunlaşma ve yaygınlaşma, savaşı yeni yeni alanlara açılarak yaygınlaştırma, büyüme, onun şahsında sembolleşmiştir.

Baba yoldaş, önderi İbrahim gibi, yeni alanların olanaksızlıklarını, zorluklarını bilerek ve bütün bunlara rağmen çıplak ellerle ateşi koparmak için ileri atıldı. Elindeki bozuk tabancaya atmadan bilincin ve cesaretin mitral-

yözünü kuşanıp taburları basan, en soylu duyguları yaratıp yaşatan Baba yoldaş, 1990'da Karadeniz'e açılım kararının uygulayıcısı da olmuştur. Bölgeye atanan gerilla birliğinin sorumluluğunu da alarak Tokat'ta üstlenirken, Karadeniz'de savaşın sürekliliğini sağlamanın, devrim yürüyüşünün önemli bir sorumluluğu, Karadeniz'in devrimimizin önemli bir mevsizi olduğunun bilinciyle yürüttüğü gerilla savaşında, düşmanın korkulu rüyası, halkımızın umudu olmuştur. Ve Baba ERDOĞAN yoldaş, Almus Çümelönü karakol baskınında, içimize sızdırılan düşman ajanı tarafından kalıçla arkadan vurulurken, Karadeniz'in bağrına düşen ilk tohum olmak da, Karadeniz'i kızıl deniz yapmaya and içmiş bu yiğit öndere nasip olmuştur.

Gerilla faaliyeti, Baba ERDOĞAN yoldaşın mirası bu şırla devam etmiştir. Baba'dan sonra Tokat'ta Hasan TOY ve Aydın YILDIRIM yoldaşlar ölümsüzleşirken, Doğu Karadeniz alanına açılımın ikinci yılında, burada ilk şehit düşen ise Yıldız ÇİÇEK yoldaş olmuştur. Hemen ardından, İçkencede katledilen Ali Ekber ATMACA yoldaş ve TKP(ML)'nin değerli önder kadrolarından İsmail BULUT ve Doğan KARADAĞ kızılaştırmıştır Doğu Karadeniz'i. Tokat'ta Tuncay'lar, Ordu'da Muzaffer'ler, Artvin'de Erhan'lar, Sivas'ta Mahir'ler, derken Cebolar ve daha nice önder kadro, komutan ve savaşçılar, kızıl partizan türkülerıyla bezerken Karadeniz'in dağlarını sürekliliği sağlanmış köylü gerilla savaşı için, bu savaşla kazıl siyasal iktidarı kurmanın sabırsızlığıyla haykırarak yoldaş namıdır ve ölmüş canım ölmüş, ışık olunmuş. Bir kez daha, bir kez daha kanla yazılmış: "BİR DERSİM YETMEZ, HEDEF BİN DERSİM OLMALI" şırları.

Karadeniz Dersimleşecek, Vietnamlaşan Dersim daha da kızıl olacak, dökülen her damla kan, kurulacak kızıl siyasal iktidarı kale burçlarındaki kızıl bayrakta dalgalanacak ●

Aydınlık yarınlarımızın teminatı olan devrim şehitlerini(mızı) kişilikleri, mücadeleleri, yarattıkları destansı direnişleri ile anmak onların miraslarını en iyi biçimde yorumlamaktan ve uygulamaktan geçer.

Sınıflar arası çatışmalardan ibaret olan toplumlar tarihi, kuşkusuz büyük acılar ve katliamlara sahne olmuştur. Ezenlerin iktidara sahip olmak ve sömürülerini sürdürmek için ezilenlere uyguladığı barbarlık ve vahşetin her türüsü ezilenlerin haklı başkaldırısına yol açmıştır. Ezenlerin, zor örgütleri olarak örgütlenmesi, ezilenlerinde, örgütlü olarak başkaldırısını doğurdu. Böylece, ezenler ile ezilenler bu savaşım içerisinde karşılıklı olarak birbirlerini geliştirdiler.

DOSTLAR...

Coğrafik olarak üzerinde yaşadığımız Türkiye'de de günbe gün gelişmekte olan sosyal ve ulusal kurtuluş mücadeleleri, hakim sınıfların her geçen gün daha ağır kanlı saldırılarına maruz kalmaktadır. Bu kanlı saldırılarda hemen hemen hergün dağlarda, işkencehanelerde, sokaklarda, ev baskınlarında devrim şehitleri kervanına yeni yeni canlarımızı, yoldaşlarımızı katıyoruz.

Şehitlerimizi geleceğe taşımak onların bıraktığı kıtlı güzergahta yürümek olduğu kadar gelecek kuşaklara hayatlarını, mücadelelerini aktarmakta çok önemlidir.

Hepinizin bildiği üzere 10 Kasım 1997 tarihinde gazetemize faşist kolluk güçlerince yapılan baskında A'dan Z'ye tüm arşivimize el konuldu. El konulan arşiv arasında yeni ve detaylı şehitler dosyamızda vardı. Bizler tüm olanaksızlıklarımıza rağmen her sayımızda şehitlerimize yer veriyoruz. Sizlerden istediğimiz, elinizde bulunan şehitlere altı yazı, fotoğraf, anı, şiir vb. materyalleri fotokopi de olmak kaydıyla bizlere ulaştırmanız.

Bu konuda tüm okurlarımızın ve dostlarımızın duyarlı davranacağını umuyoruz.

Dostluk ve sevgiyle...

Gün puslu
Gecen ayazla fitilsiz
Tutulmuş geçitler
Sınmış zulaya ölümler
Sınmış bizi bekler.
Varsın beklesin
Onu da sanarsın elbet
Varsın beklesin.
Göğsümüzde bıçak sırtı
Avuçlarımızda umut

BEKLESİN

Göğsümüzün içinde
Kol gazan koca bir kasına
Ve
Sabah yelinin
Dağlardan koparıp getirdiği
Keklik kokusunu taşıdığı
Onu da sanarsın elbet
Varsın beklesin.
Haydar Cemal

NİSAN AYI ŞEHİTLERİ

Cemal Ferhat Nisan 1980 tarihinde Dersim'de H.K.'lilerce bıçaklanarak, **Mehmet Beyhan** Nisan 1980 tarihinde Urfa'da işkencece, **Metin Karataş** 12 Nisan 1982 tarihinde Dersim'de çatışmada, **Yahya Kara** 9 Nisan 1982 tarihinde Almanya'da, **Ali Uçar** 6 Nisan 1983 tarihinde İstanbul'da çatışmada şehit düşerek ölümsüzleştiler.

ALİ UÇAR

YAHYA KARA

METİN KARATAŞ

CEMAL FERHAT

1 Mayıs Ve Görevlerimiz

Dipten gelen dalga hakim sınıfların kalesi Ankara'da '98 yılına merhaba dedi. Öğrencilerin ve memurların Kızılay direnişleri, hakim sınıflara "bu kış zor geçecek" dedirtti. Bu yaklaşım iyimser bir yaklaşımdı. Çünkü, "zor kış" bahara selam dururken, baharın coşkunluğu atılanlığı ile birleşen halk kitlelerinin baskı, zulüm, sefalet, açlık karşısındaki öfke seli gerilla cenazelerinde, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde, Gazi direnişinin yıldönümünde, Newroz'da, Taksim'de, Beyazıt'ta üniversitelerde şahlanarak sokak sokak, mahalle mahalle hakim sınıfların kolluk kuvvetleriyle çatışmaya dönüştü. Bu coşku ve direniş, hesap sorma, kin, öfke, bilinçle yoğunlaşarak işçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele günü 1 Mayıs'ta alanlarda kavgaya dıracağıdır.

1 997 yılı 1 Mayıs'ına ilişkin değerlendirmeler, perspektifler, Partizan Sesi Gazetesi'nin 16-31 Ocak 1997 tarihli sayısından itibaren yazılmıştı. Sunulan bu perspektiflerden ne kadar yararlandık, çalışma tarzımıza ne kadar yön verdi, hazırlıklarımıza ne kadar ışık tuttu yazılanlar? Bu soruların cevaplarını, geçen yılki pratğin muhasebesi sanırız açığa çıkarmıştır.

Sınıf savaşında her pratik, yüklü bir tecrübe hazinesi bırakarak yeni sürece evrilir. Pratik eylemler sonucu açığa çıkan olumlu yada olumsuz tecrübe birikimlerinden faydalanmak, sınıf savaşımını ileriye taşımak için açığa çıkan her birikimi basamak olarak kullanarak proletarya önderliğinde iktidara doğru yürümek, yaşanan pratik süreçlere doğru yaklaşmak, olguyu doğru tahlil etmek ve doğru sonuçlar çıkararak pratğin hizmetine sunmakla mümkündür. Yani bir pratik süreç yaşanmış ve bittiği andan itibaren işin yalnızca magazin boyutu üzerinde durulmuşsa, pratik sürece eleştirel yaklaşmayıp olumluluklar, olumsuzluklar, hatalar, eksiklikler, güzel yanlar vs. vs. es geçilmiş ve her şeyden önemlisi partinin sürece ilişkin yaptığı değerlendirmelere, sunduğu perspektiflere kayıtsız kalınmışsa; süreci ileriye doğru taşımak şöyle dursun, her yeni pratik bir önceki pratik süreci aratır olacaktır. Tabii ki bu duruma en çok sevinenler işçilerin, köylülerin, ezilen emekçi halkların kanlarıyla beslenen zebaniler olacaktır. Öyleyse 1 Mayıs'a bir ay kala kaleme aldığımız bu perspektif yazısına geçen yılın deneyim ve birikiminden yararlanarak yukarıda kısaca açmaya çalıştığımız anlayış çerçevesinde yaklaşalım ve pratik eyleme dönüştürelim.

Öncelikle kentsel alanlarda dönem dönem ivmelenen, dönem dönem düşen kitle hareketlerindeki durumun nedenleri

üzerinde kısaca durmak lazım. Zira bu olguya yaklaşım noktasında epeyce sakat anlayışlar var. Bu anlayış sahipleri küçük burjuva örgüt ve çevreleri olsa da, bunun komünist partisi tabanına da çeşitli düzeylerde yansımaları olmaktadır. Ve bu sakat anlayışlardan etkilenmeler çeşitli yanlış değerlendirmelere neden olmakta, gerçek hedeflerden ortamın büyümesine kapılarak uzaklaşabilmektedir. Parti tarihinde de bu tür olumsuz pratikler yaşanarak sağ ve sol sapmalar yaşanmıştır.

Bugün yaşadığımız coğrafyada tüm gelişmelere damgasını vuran gerilla savaşıdır. Bu gerçeklik bir anda ivmelenerek ortaya çıkmadı. On yıllardır sürdürülen ulusal ve sınıfsal gerilla savaşının, verilen onca emeğin, ödenen büyük bedellerin, binlerce şehidin kanı-canı pahasına yaratıldı. Dolayısıyla kentsel alanlarda açığa çıkan devrimci dinamikleri kırsal alanda sürdürülen gerilla savaşıyla bağımsız ele almak ve açığa çıkan bu devrimci dinamiği kırsal alanda sürdürülen gerilla savaşı bünyesinde proletarya ve ezilen emekçi halkların savaş gücü olarak kullanılmamak, demokratik halk devrimi mücadelesine yapılacak en büyük kötülüktür. Öyleyse bugün onbinler sokaklara dökülüyor, düşmanla çatışıyor, bunun gerillayla bağını iyi kurmak ve sokağa dökülen kitlelerin gerçek kurtuluşlarına kavuşmaları için öncelikle ileri kesimleri gerilla savaşının hizmetine sokmak gerekiyor.

Başarı veya başarısızlığımızın en temel ölçütü de, yukarıda koyduğumuz anlayış çerçevesinde açığa çıkarılabilir. Yoksa çokça dergi, gazete sayfalarında tartışılan asılsız, abartılı, yürütülen kitle sayısının niceliği boyutuna bakarak değil. Onbinleri yürütüyorsak, gecelere ve gezilere binleri topluyor ama savaş alanlarına on tane insan aktaramıyorsak, o binler koftur, gerçek güç değildir. Tabii ki böyle bir durumda, sorgulanması ve eleştirilmesi gereken kitleler değildir. Asıl sorgulanması gereken partinin alan organlarıdır, hücreleridir, kadrolarıdır, aktivistleridir, çalışma tarzıdır. İşin gösteriş yanlarıyla değil, işin gerçek özyle ilgilenmemiz gerekir. Bütün bunlara vurgu yaparken, bazı gerçekler bunun karşısına konulmamalıdır. Kiteselliği önemsemediğimiz sonuçları çıkarılmamalıdır. Tam tersine tabanımızla bu tür kitle gösterilerinin birleşeceğiz, ileri olanları bu eylemlerle açığa çıkaracağız. Savaşılmayı, çeliştirmeyi de buralarda öğrenecek, öğreteceğiz.

Baharla birlikte ivmelenen kitle hareketlerinin etkisi, iyi kullanılırsa, silahlı savaşın yükseltilmesine oldukça elverişli ortam sunmaktadır. Bunun farkında olan hakim sınıflar, sahte gündemler yarata-

rak, medya aracılığıyla yapılan abartılı yayınlarla kitlelere gözdağı vermeye, korkutmaya, yıldırma, hareketi pasifize etmeye çalışıyorlar. Bunun için son günlerde yine "darbe", "ara rejim", "irtica" vs. söylemlere, askeri nizamda yapılan rap rap yürüyüşleri eşliğinde TV'lerde yoğun olarak yer vermeye başladılar. Hakim sınıfların kendi aralarında çatışma elbette ki vardır. Yönetememe krizi de yaşıyorlar. Kitle hareketlerindeki gelişmelerin bunların uykularını kaçırdığı da doğrudur. Suni olan, abartılan, sahte olan, "ara rejim", "darbe", "irtica" söylemleridir. Ve gerçeklerde bunun altında gizlenmektedir. İşin aslı, hakim sınıfların daha bir yıl öncesinden başvurdukları taktik manevradan farklı değil. Darbe, irtica ikilemi yaratılarak kitle hareketinin içeriği boşaltılıp Kemalist diktatörlüğe taban oluşturulmak istenmektedir. Bu hem prestij kaybeden orduya prestij sağlamak, hemde bazı "sivil"lerin (M. Yılmaz) Relah Partisi'nin tabanına oynama manevrasidir. Şovun tadını kaçırmıca M. Yılmaz'ın kulağının çekilmesi ve hakim sınıf klikleri arasındaki çelişkilerde yansımış olması bu gerçeği değiştirmeye yetmez. Böylece gelişen kitle hareketleri, Kemalist diktatörlüğün kimi sivil uzantıları Türk-İş, DISK vs. gibi sendikalar ile CHP, DSP gibi sahte sosyal demokrat, özde Kemalist faşist düzen partileri ve reformist örgüt ile çevreler vasıtasıyla denetime alınarak düzen dışına çıkmaları engellenmek isteniyor. Dikkat edilirse, Susurluk sürecinde bu taktik devreye sokuldu. Önemli oranda da başarılı oldu. O gün Susurluk sürecinin öncülüğüne soyunan CHP bugün yine "ara rejim" tartışmalarını başlatan parti olarak sürecin aktörlüğüne soyunmuştur.

Kaldıkı bugün ülkede zaten darbe durumu yaşanmaktadır. Tüm ipler haksız savaş aygıtı durumundaki MGK'nın elindedir.

Özcesi bu tartışmalar gündemimizi meşgul etmemeli, hazırlıklarımızı engellemelidir. Halk kitlelerine nesnel durum oldukça yalın bir biçimde anlatılmalıdır. Gündemimizi ne "irtica", ne darbe, ne de seçim oluşturmamalıdır. Partinin belirlemiş olduğu yıllık planlamamızı sürece dayatmalıyız. Parti önderliğinin Cüneyt Kahraman yoldaşın ölüm yıldönümüne ilişkin kamuoyuna sunduğu şu perspektif çalışmalarımıza yön vermelidir:

"Faşist diktatörlük '98 yılını partimizi 'bitirme yılı' olarak belirlemiştir. Bunun hazırlıklarını önemli oranda tamamlayan faşist diktatörlük, baharla birlikte gerilla güçlerimiz başla olmak üzere partimize daha azgınca saldıracaktır. Hiç kuşku yok ki, düşmanın geçmiş saldırılarında olduğu gibi hüsrancı yaşayacak olanın

partimiz değil, yine düşmanın kendisi olacağını şimdiden söylemek kehanet sayılmayacaktır. Ancak bizim görevimizin sadece düşmanın yıllık planlamalarını boşa çıkartmakla sınırlı olmadığı, bunun yanı sıra kendi yıllık planlarımızı en eksiksiz bir şekilde yerine getirmemiz için her alanda enerjimizi misliyle arttırmamız gerektiği de tartışmasıdır."

Hakim sınıflar, sahte gündemlerin yanı sıra daha başka yöntemlere de başvurmakta. Kitle gösterilerini engellemek için yoğun gözaltı ve tutuklamalar, ev baskınları, bazı legal kurumların basılması gibi... Kitle hareketinin toplanması, koordine edilmesi, görkemli, coşkulu, direngen geçmesi böylelikle engellenmek istenmektedir. Bunu boşa çıkarmak oldukça kolaydır. Önceden yapılacak hazırlıklar ve bilinen, deşifre olan yerlerin kullanılmaması vs. düşmanın bu yönelimini boşa çıkaracak, yaratılacak bir çok provakasyonun da önüne geçilmiş olacaktır.

Bizim açımızdan her kitle gösterisi bir çatışma, bir hesap sorma anı olarak ele alınmalıdır. Ve tüm hazırlıklarımız bu temelde yürütülmelidir. Kitlelere giderken, gösteriye katılım çağrıları yaparken "bir şey olmaz", "çatışma çıkmaz" vs. gibi söylemler yerine haksız savaş aygıtının en sıradan akademik, demokratik gösteriyi dahi kana buladığı, azgınca saldırdığı, devletin gerçek niteliği berrak bir şekilde ortaya konarak, halk kitleleri bu bilinçle alanlara çıkarılmalıdır.

Alandaki duruşumuz dağınık değil, derli-toplu ve disiplinli olmak zorundadır. Her kitle gösterisini sevk ve idare edecek bir komite olmalıdır. Bu komite gelişmelere bağlı olarak inisiyatifli, yerine göre esnek, yerine göre katı, somut duruma göre karar alabilen ve hızlı bir şekilde uygulayabilen mekanizmaya sahip olmalıdır. Geçen yıl 1 Mayıs'ta yaşanan kendiliğindenci durum buna en iyi örnektir. Bu olumsuz örnekten iyi yararlanmak ve doğru sonuçlar çıkarmak gerekir.

Her kitle gösterisi aynı zamanda bir eylem birliği platformu şeklinde gelişmektedir. Alanda yalnız kendi güçlerimiz olmadığı için, alandaki tüm güçlere karşı sorumluluk bilincimizi korumamız gerekir. Grupçu, sekte, uç çıkışlarla örgütün propagandası adına yapılan, dışındaki tüm güçlere "tukaka"cı yaklaşan ve küçük-burjuva çocukluk hastalığı olan abartılı gösterişçiliklerden de kendimizi sakınmamız lazım. Maharet, gerektiğinde en iyi şekilde çatışma, gerektiğinde ise somut duruma bağlı olarak tek bir insanımızın kayıp vermeden geri çekilmesini başarmaktır. Bu, alandaki disiplinli duruşumuzun en somut ifadesi olacaktır.